

A muszlim erődítménye

A Koránban és a Szunnában
szereplő istenemlegetésekből

حصن المسلم
من أذكار الكتاب والسنة

A muszlim erődítménye

A Koránban és a Szunnában
szereplő istenemlegetésekből

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف: د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA

A mű eredeti címe:

Hisznel-muszlim min azkáril-kitáb wasz-szunnah

A fordítás az 1421H/2001. évi ötödik kiadás alapján készült

Összeállította:

Dr. Szaid bin Ali bin Wahf al-Qahtáni

Magyarra fordította és a fonetikus átírást végezte:

Dr. Shubail Mohamed Eisa

Abdul-Fattah Munif

Lektorálta:

Dr. Tóth Csilla, Anwar Klára, Sulok Szultán

Tördelés, tipográfia:

Komáromi Zsombor

ISBN 978-963-87469-8-6

FELELŐS KIADÓ:

© MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA, 2014

MÁSODIK, BŐVÍTETT KIADÁS

MINDEN JOG FENNTARTVA

E-mail: mmehungary@gmail.com

Telefon: +36 20 204 5852, +36 1 208 4040

Cím: 1119 Budapest, Fehérvári út 41.

Tartalomjegyzék

Felébredési fohász	15
Felöltözési fohász	18
Új ruha felvételekor mondandó fohász	19
Mit mondjunk annak, aki új ruhát vesz fel	20
Mit kell mondani, ha levesszük a ruhát	20
A WC-be bal lábával lépjen be és mondja	21
WC-ből jobb lábbal lépjen ki és mondja	21
A mosakodás előtti zikr	22
A mosakodás végén mondandó zikr	22
A házból való távozás fohásza	24
Házba való belépés fohásza	25
A mecsetbe menetkor mondandó fohász	25
Mecsetbe való belépéskor mondandó fohász	26
Mecsetből való távozáskor mondandó fohász	27
Isten emlegetése azán idején (imára híváskor)	27
A megnyitó fohász elmondása a Fātiha előtt	30
Az imádkozás alatti meghajlás (rukú) fohásza	37
A meghajlásból való felegyenesedés fohásza	39
A leborulás fohásza	40
A két leborulás közti fohászok	43
Leborulásra emlékeztető ája olvasása miatt történt leboruláskor mondandó fohász	44
A Tasahud	45
A Próféta üdvözlése a Tasahud után	46
Az ima befejezése előtti fohász	48
Az imádkozás befejezése utáni zikr (a köszönés után)	55

Al-isztikhára (döntés meghozatala vagy több dolog közti választás előtt Allah útmutatását kérő fohász)	63
Isten emlegetése reggel és este	65
Az alvás fohásza	84
Fohász, amelyet akkor mondunk, ha éjszaka egyik oldalunkról a másikra fordulunk	92
Fohász nyugtalanság, ijedtség alvás közben, és magány érzése esetén	93
Mit kell tenni, ha valaki jót vagy rosszat álmodott	94
A witr (páratlan) imában mondandó qunút-fohász	95
A witr-ből való elkészítés utáni fohász	97
A szorongásban és a szomorúságban mondandó fohász	98
Bajban és csapáskor mondandó fohász	100
Az ellenséggel és a nagyhatalmúakkal való találkozás fohásza	102
Fohász annak, aki fél a nagyhatalmúak igazságtalanságától	103
Fohász az ellenség ellen	105
Mit kell mondania annak, aki fél egy néptől	105
Fohász annak, akit kétség gyötör a hitét illetően	106
A kölcsön visszaadásáért mondott fohász	107
Fohász annak, akit rossz sugallat ér imádkozás vagy Korán recitálás közben	108
Annak a fohásza, aki nehéz dologgal szembesül	109
Mit tegyen az, aki bűnt követett el	109
Fohász, ami eltávolítja a sátánt és sugalmazását	110
Fohász, amit akkor mondunk, ha rossz dolog ér minket, vagy tehetetlenné válunk	111

Gratuláció gyermek születése alkalmából	
és az arra való válasz	112
A gyermekek Allah védelme alá helyezése	113
Beteglátogatáskor	113
A beteg látogatásának kiválósága	114
A beteg fohásza, aki elvesztette reményét	
a halálos betegségből való kigyógyulásban	114
Mit kell ismételtetni azzal, aki halálán van	116
Annak a fohásza, akit valamilyen csapás ért	116
Fohász, amelyet akkor mondunk, amikor	
a halott szemét lecsukjuk	117
Fohász a halottért a halotti imádkozáskor	118
A halott gyermekért mondandó fohász	121
A részvétnyilvánítás szövege	123
A halott sírba helyezésekor mondandó fohász	124
A halott temetése után mondandó fohász	124
A sírok látogatásának fohásza	125
Szélfúváskor mondandó fohász	125
Mennydörgéskor mondandó fohász	126
Az esőkérés fohásza	127
Az esőzés kezdetén mondandó fohász	128
Az esőzés után mondandó fohász	128
Az ég kitisztulásáért mondandó fohász	129
Az újhold megpillantásakor mondandó fohász	129
A böjtölő fohásza a böjt megtörésekor	130
Az evés előtti fohász	131
Az étel elfogyasztása utáni fohász	132
A vendég fohásza azért, aki étellel kínálta őt	
(a házigazdáért)	133

A fohász, amit annak mondunk, aki inni adott nekünk (illetve megkínált)	134
Annak a háznak a népéért mondandó fohász, amelyben a böjtöt megtörik	134
A böjtölő fohásza, hogy ha ennivalóval kínálják, és nem akarja megszakítani a böjtöt	135
Amit a böjtölő mond, ha valaki durván szól hozzá	135
Fohász, amit a termés megpillantásakor kell mondani	136
A tüsszentés fohásza	136
Mit mondjunk a nem muszlimnak, ha tüsszent	137
A házasulandóknak mondandó fohász	138
A házasulandó fohásza saját magáért	138
A házaselet előtti fohász	139
A haragos ember fohásza	139
A fohász, amit magunkban mondunk, ha próbára tett embert vagy szenvedőt látunk	140
Az üléseken (a muszlimok összejövetelein) mondandó fohász	140
Az üléseket lezáró fohász	141
A megbocsátás fohászának viszonzása	142
Fohász azért, aki valami jót tett veled	142
Védelem a Daddzsáltól (a hamis messiástól)	143
Fohász azért, aki kinyilvánítja szeretetét irántad	143
Fohász azért, aki vagyónát ajánlja fel neked	144
Fohász, amit a kölcsönt adónak mondunk	144
a kölcsön visszafizetésekor	144
A társítástól való félelem fohásza	145
Annak a fohásza, akinek azt mondják: Allah áldjon meg téged! (Báarakal-lahu fik!)	145

Fohász az ellen, hogy valamiben rossz előjelet lássunk	146
Közlekedési eszközön való utazáskor mondandó fohász	147
Az utazáskor mondandó fohászok	148
A városba vagy a faluba történő belépéskor mondandó fohász	149
A piacra való belépés fohásza	150
Mit kell mondani, ha megbotlik a hátasállat, vagy ha elromlik a közlekedési eszköz, amin utazunk	151
Az utazó fohásza az otthon maradókért	151
Az otthon maradó fohásza az utazóért	152
Istenemlegetés az emelkedőknél és a lejtőknél	153
Az utazó fohásza virradatkor	153
Az utazó fohásza, ha valahol megszáll	154
Az utazásból történő visszatérés fohásza	154
Mit mondjon az, akit olyan dolog ér, ami örömmel tölti el, vagy olyan, amit nem szeret	156
A Próféta ﷺ számára kegyelem kérése (asz-szalát ala-nnabijj)	156
A köszönés terjesztése	158
A köszönés viszonzása egy nem muszlimnak	159
A kakas kukorékolása és a szamár ordítása hallatán mondandó fohász	159
Éjszakai kutyaugatás hallatán mondandó fohász	160
Fohász azért, akit szidalmaztál	160
Mit mond a muszlim, ha másik muszlimot kíván dicsérni	161
Mit mond a muszlim, ha mások dicsérik őt	161
A telbija szövege	162
A Fekete kőnél mondandó fohász	163

A Jemeni Sarok és a Fekete Sarok között mondandó fohász	163
Fohász a Szafa és a Marwa hegyeknél	164
Arafáton való álláskor mondandó fohász	166
Istenemlegetés al-Masar al-Harám-nál (a Szent Helynél)	167
Az oszlopok megdobálása a Dzsamrátnál	167
Mit mondunk, ha valamin csodálkozunk vagy valami örömteli dolgot látunk	168
Mit csináljon az, aki jó híreket hall	169
Mit csináljon az, aki (testi) fájdalmat érez	169
Mit tegyen az, aki attól fél, hogy valakinek árt a szemével	170
Félelem vagy ijedtség esetén mondandó	171
Az áldozat bemutatásakor mondandó fohász	171
Menekvés Allahhoz a sátán cselszövéseinek elhárítására	172
A bocsánatkérés és a bűnbánat előnye	173
Allah dicsőítésének kiválósága	174
Hogyan végezte a Próféta ﷺ a magasztalást (teszbíh)?	181
Néhány illemszabály	181
Melléklet	183
A Fohász kiválósága	185
Válogatott fohászok a Koránból	191
Válogatott fohászok a Szunnából	199
Tárgymutató	225

Előszó

Hála legyen Allahnak, Neki adunk hálát, Hozzá fordulunk segítségért, és Tőle kérjük a bűnbocsánatot. Hozzá menekülünk a magunk rossza és a tetteink rossza elől. Akit Allah az igaz útra vezet, azt nem térítheti le onnan senki. Akit viszont tévútra visz, az nem talál vezetőre.

Tanúsítom, hogy nincs más isten, csak az Egyetlen Igaz Isten, Allah. Ő az egyedüli imádatra méltó, s nincs Neki társa. Tanúsítom, hogy Mohamed Próféta ﷺ az Ő szolgálja és küldötte; Allah áldja meg Őt, háza népét, társait, s azokat, akik jóra való módon követik, a Feltámadás Napjáig.

Egyedül Allahot imádni, az első joga Allahnak a szolgálóival szemben, és a legfontosabb eszköz Allah szeretetének elnyeréséhez Mohamed Próféta ﷺ követése. Az istenemlegetés pedig olyan nagy kegy és hatalmas ajándék, amivel kiérdemelhető a kegyek és kivédhetők a csapások. Az istenemlegetés a szív tápláléka és gyógyszere, boldogsága és nyugalma, valamint a szemek fénye, az élet lelke és a lélek lélegzete. A muszlim elméjét Istenre való emlékezésnek kell betöltenie, és nyelvének a dicséret és a dicsőítés szavaival kell elfoglaltnak lennie. Ha minden tettünkben megemlékezünk Allahról, és Neki szenteljük gondolatainkat, akkor egyre jobban eltávolodunk a bűntől és a rossztól, mert így szem előtt tarthatjuk Allah parancsait, és egyre jobban mentesítjük magunkat az öncélú cselekvéstől.

A napi öt ima a legjobb alkalom az Allahról való megemlékezésre, de ezen kívül vannak olyan esetek, amikor a muszlim

ember bizonyos mondatokat mond – eltérő módon az imádkozás formájától – azért, hogy hálát adjon és köszönetet mondjon Istennek, kifejezze reménykedését és bizalmát Isten segítségében és megemlékezzen Istenről és könyörületességéről. Ez a könyv lehetőséget nyújt arra, hogy megismerjük azt, hogy az egyes élethelyzetekben – a Korán és a Szunna szerint – milyen istenemlegetések ajánlatosak.

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Yahya [János عليه السلام] elrendelte Izrael fiainak: „És [Allah] azt parancsolta nektek, hogy emlegetsetek Uratokat, mert ennek olyan a példázata, mint egy ember, aki után az ellenség sietve eredt, amíg meg nem érkezett egy erős várhoz (erődítményhez), és így védte magát tőlük. Így van a szolgál is: nem védi magát a sátántól, csak Allah emlegetésével.” (Szahíh al-Dzsámi 1724)

A szándékunk e könyv elkészítésével Allah tetszésének és elégedettségének elnyerése volt, és Tőle kérünk bocsánatot a tévedéseinkért.

Dr. Shubail Mohamed Eisa

A zikr¹ kiválósága:

A Magasságos Allah így szólt:

﴿ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ ﴾

„Emlékezzetek hát meg Rólam, és Én is megemlékezek rólatok! És legyetek köszönetet nyilvánítók Felém, és ne tagadjátok meg (a köszönetet)!” (Korán 2:152)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴾

„Ó ti, akik hisztek! Emlékezzetek meg Allahról, gyakori megemlékezéssel!” (Korán 33:31)

﴿ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾

„Az Allahról gyakran megemlékező férfiaknak és nőknek, Allah megbocsátást készített elő és hatalmas jutalmat.” (Korán 33:35)

﴿ وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴾

1. Zikr: istenemlegetés, Allahról való megemlékezés.

„Emlékezz meg az Uradról magadban, alázatosan szólítva és félve, anélkül, hogy felemelnéd a hangod, reggel és este. Ne tartozz hát a figyelmetlenek közé!” (Korán 7:205)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Annak példázata, aki megemlékezik az ő Uráról és azé, aki nem teszi azt, olyan, mint az élő és a halott példázata.” (al-Bukhári, Muszlim)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Elmondjam-e, mi lehet a ti legjobb cselekedetek, és a legtisztább a ti Uratoknál, és mi az, ami a legmagasabb fokozatokat biztosítja a számotokra, s ami jobb, mintha aranyat adakoznátok, s ami annál is jobb, mintha az ellenségekkel találkoznátok és harcolnátok velük?” Azt mondták (a társai): „Igen!” Ő pedig így szólt: „A megemlékezés Allahról.” (at-Tirmidi)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „A Magasztos Allah így szólt: Én a szolgám gondolatában vagyok, és vele vagyok ha megemlékezik Rólam. S ha megemlékezik Rólam magában, Én is megemlékezem róla Magamban, s ha nyilvánosan emlékezik meg Rólam, akkor Én még jobb nyilvánosság előtt emlékezem meg róla, s ha közeledik Hozzám egy arasznyit, akkor Én egy ölnyit közeledem hozzá, s ha egy ölnyit közeledik Hozzám, akkor Én egy rőfnyit közeledem hozzá, s ha lépésben jön Felém, Én sietve megyek elé.” (al-Bukhári)

Egy férfi azt mondta Mohamed Próféta ﷺ: Ó Allah Küldötte! Bizony az iszlám rítusainak száma már igen nagy (s nehezen igazodom ki). Tudass hát velem egy olyat, amihez

ragaszkodhatom! Ő pedig így felelt: „Nyelved ne szűnjön meg Allahról megemlékezni!” (at-Tirmidi)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Aki egy betűt is olvas Allah Könyvéből, annak azért jutalom jár! S a jutalom annak tízszerese (is lehet). Nem mondom, hogy alif – lám – mím egy betű, hanem alif egy betű, lám egy betű és mím egy betű.” (at-Tirmidi)

Uqba ibn Ámer-ra való hivatkozással jegyezték fel, hogy azt mondta: Kijött Allah Küldötte ﷺ [a házából], amikor a Szuffánál voltunk, és azt kérdezte: „Ki az közületek, aki szeretne mindennap Buthán vagy al-Aqíq² felé menni, és két nagypúpú tevével visszajönni, anélkül hogy vétkezne, vagy rokoni kapcsolatait szakítaná meg?” Azt feleltük: Ó Allah Küldötte, mindannyiunk szeretné azt. Azt mondta: „Nem mennétek-e hát a mecsetbe, hogy tanuljatok, vagy olvassatok két áját a Legyőzhetetlen és Fenséges Allah Könyvéből? Jobb az nektek, mint két teve. És három [ája] jobb nektek, mint három [teve], négy [ája] jobb nektek, mint négy [teve], és [minden további számú ája] jobb, mint ugyannyi a tevékből.” (Muszlim)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Aki leül egy helyen, s ott nem emlékezik meg Allahról, annak Allahtól a hamisság adatott (Allah haragját magára vonja), s aki lefekszik egy

2. Buthán és al-Aqíq: két völgy Medinában.

ágyba, s ott nem emlékezik meg Allahról, azon Allahtól a hamisság van.” (Abu Dáúd)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Az olyan emberek, akik egy ülésen összegyűlnek, s ott nem emlékeznek meg Allahról, s nem kérnek áldást a Prófétájukra, a hamisságon vannak, s ha [Allah] akarja, megbünteti őket, ám megbocsát nekik, ha akar.” (at-Tirmidi)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Azok az emberek, akik egy ülésről úgy állnak fel, hogy nem emlékeznek meg Allahról, bizony olyanok, mintha egy elhullott szamár tetemét hagynák ott, és szomorúságban lesz majd részük!” (Abu Dáúd)

Felébredési fohász

(1)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ .

El-hámdu lil-láhil-ledí ahjáná baáda má emátená wa ilejhin-nusúr.

Dicséret és hála Allahnak, aki életre keltett minket, miután a halálba küldött, és Hozzá lesz a feltámadás. (al-Bukhári, Muszlim)

(2)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Aki éjjel, nyugtalan álmóból felkel, és [felébredéskor] azt mondja:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

Le iláhe ill Allahu wahdahu le serike leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír, szubhán Allah, wal-hamdu lil-lah, wa le iláhe ill Allah wallahu akbar, wa le hawle wa le quwwate illá billáh.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Ővé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Magasztaltassék Allah! Dicséret és hála Allahnak! Nincs más isten, csak Allah! Allah a legnagyobb! Nincs hatalom, se erő, csak a Magasságos és Hatalmas Allahtól származó.
„Aki azután azt mondja:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

Allahomma ighfir li

„Ó Allah, bocsáss meg nekem!”, vagy bármiért fohászkodik, Allah teljesíti neki azt. Ha pedig [fölkel és] mosakszik és imádkozik, akkor az imája el lesz fogadva.” (al-Bukhári, Ibn Mádzsa)

(3)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ.

*El-hamdu lil-láhil-ledi áfáni fí dzseszedi waradde alejja rúhí
wa edine lí bidikrih.*

Dicséret és hála Allahnak, aki épségben tartott engem a testenben, visszadta a lelkem, s engedélyt adott nekem, hogy megemlékezzek Róla. (at-Tirmidi)

(4)

﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾ (سورة آل عمران ١٩٠ – ٢٠٠).

Recitálni a Korán 3. szúrájából a 190. ájától a 200. ájáig
„*Inne fī khalqisz-szemewāti wal-ardi wa ikhtiláf illejli wan-
nahári le-ájátin li-ulil-elbáb...*”

„Bizony, az eget és a föld megteremtésében, s az éjszaka és a nappal váltakozásában jelek vannak az ésszel bíróknak. Akik megemlítik Allahot állva, ülve és az oldalukon (fekve), s elgondolkodnak az eget és a Föld teremtésén, (és azt mondják:) Urunk! Te nem teremtetted mindezt hiába! Magasztaltassál (mentes vagy minden hiánytól), óvj hát meg minket a Tűz kínzásától! Urunk! Akit Te a Tűzbe juttatsz be, azt bizony megsegényíted, és az igazságtalanoknak nem lesznek segítők! Urunk! Mi hallottunk egy szólítót, aki a hitre szólított: Higygyetek az Uratokban! S mi hittünk! Urunk! Bocsásd meg nekünk bűneinket, s töröld el a rossz tetteinket! S a jámborokkal együtt szólíts Magadhoz minket! Urunk! Add meg nekünk azt, amit a küldötteid által ígértél nekünk, és ne szégyeníts meg minket a Feltámadás Napján! Bizony, Te nem szeged meg az ígéretet! Az Uruk meghallgatta őket: „Én nem engedem kárba menni egyetlen cselekvő cselekedetét sem közületek, legyen akár férfi, akár nő, hiszen egyikőtök a másiktól (van). S azok, akik elvégezték a kivándorlást (hidzsra), kiűzettek a lakhelyeikről, és bántalmazást szenvedtek az Én utamon, harcoltak és megöltek, azoknak eltörlöm a rossz tetteiket és a kertekbe [a

Paradicsomban] bocsátom be őket, amelyek alatt folyók folynak. Jutalomként (kapják) Allahtól. Allahnál van a szép jutalom. Ne vezessen téged félre az, hogy azok, akik tagadják a hitet, járnak-kelnek az országban! Csekély élvezet az! Majd a menedékhelyük a Gyeheenna lesz! Milyen szörnyű fekhely az! Ám azoknak, akik félik Urukát, kertek lesznek, amelyek alatt folyók folynak, örökké azokban fognak maradni. Szálláshelyként (kapják) Allahtól. Ami Allahnál van, jobb a jámborok számára. Az Írás birtokosai közül vannak olyanok, akik hisznek Allahban, s abban, ami lebecsültatott nektek, s abban is, ami nekik bocsáttatott le, ők alázasak Allah íránt, s nem kótyavetyélik el Allah ájáit (szavait) potom áron. Az ő jutalmuk az Uruknál lesz. Allah bizony gyors a számonkérésben. Ó ti hívők! Legyetek türelmesek (Allah szolgálatában), és tartsatok ki (ellenségeitek ellen), maradjatok örheteketeken és féljétek Allahot azért, hogy boldogulhassatok!” (al-Bukhári, Muszlim)

Felöltözési fohász

(5)

الحمد لله الذي كساني هذا (الثوب) ورزقنيه من غير حولٍ مِنِّي وَلَا

قوة.

El-hamdu lil-láhil-ledi kszáni hádá wa razaqanihi min ghajri hawlin minni wa le quwwah.

Dicséret és hála Allahnak, aki ezzel (a ruhával) öltöztetett fel engem, és ellátott anélkül, hogy hatalmam vagy erőm lett volna rá. (Abu Dáúd)

Új ruha felvételekor mondandó fohász

(6)

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ.

Allahumma lekel-hamdu ente keszewtaníh, esz-eluke min khajrihi wa khajri má szunia leh, wa aúdu bike min serrihí wa serri má szunia leh.

Ó Allah, Téged illet a dicséret és a hála! Te öltöztettél fel engem ezzel (a ruhával). Tőled kérem a belőle származó jót, s azt a jót, amire készült. Nálad keresek menedéket a belőle származó rossz elől, s azon rossz elől, amire készült. (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

Mit mondjunk annak, aki új ruhát vesz fel

(7)

تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى .

Tublí wa jukhliful-lahu taálá.

Használd és a Magasztos Allah ad helyette (másikat). (Abu Dáúd)

(8)

الْبَسَ جَدِيداً وَعِشَ حَمِيداً وَمُتَّ شَهِيداً .

Ilbesz dzsedíden wa-is hamídan wamut sehíden.

Vegyél fel új ruhát, élj áldott módon, és halj meg mártírként.
(Ibn Mádzsza)

Mit kell mondani, ha levesszük a ruhát

(9)

سِتْرُ مَا بَيْنَ أَعْيُنِ الْجِنَّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا وَضَعَ أَحَدُهُمْ ثَوْبَهُ أَنْ يَقُولَ : «بِسْمِ اللَّهِ» .

Bismilláh.

Allah nevében. (at-Tirmidi) Ez a mondat gát a dzsinnek szeméi és az ember szemérme között.

A WC-be bal lábával lépjen be és mondja

(10)

(بِسْمِ اللَّهِ) اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ .

Bismilláh, Allahumma inní aúdu bike minel-khubszi wal-khabá-isz.

Allah nevében. Ó Allah, menedéket keresek Nálad a sátánoktól és a sátánnőktől. (al-Bukhári, Muszlim)

WC-ből jobb lábbal lépjen ki és mondja

(11)

غُفْرَانِكَ .

Ghofránek.

[Istenem] bocsáss meg nekem! (at-Tirmidi)

A mosakodás előtti zikr

(12)

بِسْمِ اللَّهِ .

Biszmilláh

Allah nevében. (Abu Dáúd, Ibn Mádzsza)

A mosakodás végén mondandó zikr

(13)

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ .

*Eshedu an le iláhe ill Allahu wahdehu le seríke leh, wa
eshedu enne Mohammeden abduhu wa raszúluh.*

Tanúsítom, hogy nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen,
nincs Neki társa, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja
és küldötte. (Muszlim)

(14)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ .

Allahumma-dzsalni minat-tawwábíne wa-dzsalní minel-mutatahhirín.

Ó Allah tegyél engem azok közé, akik készek a megbánásra, és azok közé, akik megtisztulnak! (at-Tirmidi)

(15)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ
إِلَيْكَ .

Szubhának Allahumma wa bihamdike eshedu an le iláhe illá ente asztaghfiruka wa etúbu ilejk.

Magasztaltassál, ó Allah, és az Irántad való dicséret és hála által [légy magasztalt]! Tanúságot teszek arról, hogy nincs más isten Rajtad kívül. Bocsánattal és megbánással fordulok Hozzád. (an-Naszái)

A házból való távozás fohásza

(16)

بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

Bismilláh tawakkaltu al-Allahi wa le hawlá wa le quwwata illá bil-láh.

Allah nevében. Allahra hagyatkozom. Nincs hatalom, se erő, csak az Allahtól származó. (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(17)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ.

Allahumma inní aúdu bike en adille aw udall, aw azille aw uzall, aw azlima aw uzlam, aw adzshele aw judzshele alejj.

Ó Allah, menedéket keresek Nálad attól, hogy tévelygő legyek, vagy tévelygésbe vigyenek engem, s attól, hogy botlást kövessek el, vagy botlásra késztesse nek engem, s attól, hogy igazságtalanságot kövessek el, vagy igazságtalanságot szenvedjek, s attól, hogy tudatlan legyek [valakivel szemben], vagy tudatlan legyen valaki velem szemben. (at-Tirmidi, Ibn Mádza)

Házba való belépés fohásza

(18)

بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا

Bismilláhi waledzsná, wa bismilláhi kharadzsná, wa alá rabbiná tawakkelná.

Allah nevében lépünk be, és Allah nevében léptünk ki, és Urunkra hagyatkozunk. (Abu Dáúd)

A mecsetbe menetkor mondandó fohász

(19)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا. اللَّهُمَّ أَغْنِنِي نُورًا.

Allahumma idzsal fí qalbí núran, wa fí liszáni núran, wa dzsál fí szemii núran, wa dzsál fí baszari núran, wa dzsál min khalfí núran, wa min emámí núran, wa dzsál min fawqí núran, wa min tahtí núran, Allahumma aátiní núran.

Ó Allah! Helyezz a szívembe világosságot, s a nyelvemre világosságot, s helyezz a hallásomba világosságot, s a látásomban világosságot! Helyezz mögém világosságot, s elém világosságot, fölém világosságot, s alám világosságot! Ó Allah! Adj nekem világosságot! (al-Bukhári, Muszlim)

Mecsetbe való belépéskor mondandó fohász

(20)

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ] [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ]، اللَّهُمَّ
افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ.

*Aúdu bil-láhil-azím wa biwadzsihil-kerím wa szultánihil-qadím
mines-sejtánir-radzsím, [bismilláh, wasz-szalátu wasz-szelámu
alá raszúлил-lah], Allahumma iftah lí ebwábe rahmetik.*

Menedéket keresek a Hatalmas Allahnál, a Nemes Arcánál, és az örök hatalmánál, az átkozott sátántól. Allah nevében, kegyelem és köszöntés Allah Küldöttének! Ó Allah, nyisd meg nekem a kegyelmed kapuit! (Abu Dáúd, Muszlim)

Mecsetből való távozáskor mondandó fohász

(21)

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

*Bismilláh wasz-szalátu wasz-szelámu alá raszúílil-láh,
Allahumma inní esz-eluke min fadlik, Allahumma iszimní
mines-sejtánir-radzsím.*

Allah nevében, kegyelem és köszöntés Allah Küldöttének!
Ó Allah, kérek a kegyeidből! Ó Allah, védelmezz engem az
átkozott sátántól! (Abu Dáúd, Muszlim, Ibn Mádzsza)

Isten emlegetése azán idején (imára híváskor)

(22)

يقول مثل ما يقول المؤذن إلا في « حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ (أَوْ) حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ » فيقول « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ».

Amikor az azánt halljuk, ugyanazt mondjuk, amit a müezzin mond. (al-Bukhári, Muszlim) Kivétel: „*Hejjá alasz- szalah*” [gyertek az imádkozásra], „*Hejja alal-falah*” [gyertek az üdvözülésre]. Ezek helyett azt mondjuk: „*Le hawle wa le quwwate illá bil-láh*” [nincs hatalom, se erő, csak az Allahtól származó]. (al-Bukhári, Muszlim)

(23)

Amikor befejezi a müezzin az azánt (Ibn Khuzaimah), azt mondjuk:

وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا.
(يقول ذلك عقب تشهد المؤذن)

*Wa ene eshedu an le iláhe ill Allahu wahdahu le serike leh,
wa enne Mohammeden abduhú wa raszúluh, raditu billáhi
rabben wa bi Mohammedin raszúlen wa bil-iszlámi dîne.*

Én is tanúsítom, hogy nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, és Mohamed az Ő szolgálja és küldötte. Elfogadom Allahot, mint istent, Mohamedet, mint küldöttet, az iszlámot, mint vallást. (Muszlim)

Aki így tesz, annak megbocsáttatnak a bűnei. (Muszlim)

(24)

A müezzinre adott válasz után:

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ.

Allahumma szalli wa szellim alá Mohammed wa alá áli Mohammed

Ó Allah, küldd kegyelmedet és áldásodat Mohamedre és Mohamed családjára. (Muszlim)

(25)

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ.

Allahumma rabbe hádihid-dawatit-támmah, wasz-szalátíl-qá-imah áti Mohammadan al-waszílata wal-fadílal, wa baász-hu maqáman mahmúdan alledí waádtah, inneke le tukhliful-miád.

Ó Allah! Tiéd ez a teljes hívás és az elvégzendő imádkozás! Add Mohamednek a waszíla-t (egy különleges hely a Paradicsomban), [a teremtmények feletti] érdemet és juttasd el őt a dicséretes rangra (a közbenjárás joga), amit megígértél neki! Bizony Te nem szeged meg az ígéretedet. (al-Bukhári, al-Bajhaqi)

(26)

«يدعو لنفسه بين الأذان والإقامة فإن الدعاء حينئذ لا يرد».

Foháskodjunk magunkért. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Nem utasítatik el a fohász az azán és az ikáma között.” (at-Tirmidi, Abu Dáúd)

A megnyitó fohász elmondása a Fátíha előtt (csak az első rakában)

(27)

اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ،
اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ،
اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ.

*Allahumma báid bejni wa bejna khatájája kemá báadte
bejnel-mesriqi wal-maghrib, Allahumma naqqiní min
khatájája kemá junaqqasz-szawbul-ebjadu min ed-denesz,
Allahummagh-szilni min khatájája bisz-szeldzsi wa-l-mái
wa-l-bered.*

Ó Allah! Távolítsd el tőlem a bűneimet, ahogyan eltávolítottad a napkeletet a napnyugattól! Ó Allah! Tisztíts meg a

bűneimtől, ahogyan a fehér ruha is megtisztul a szennytől!
Ó Allah! Mosdass meg engem a bűneimtől hóval, vízzel és
jégesővel! (al-Bukhári, Muszlim)

(28)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .

*Szubbának Allahumma wa bihamdike wa tebárekesz-muke
wa teálá dzsedduke wa lá iláhe ghajruk.*

Magasztaltassál, ó Allah, és az Irántad való dicséret és hála
által [légy magasztalt]! Áldott a Te neved, s magasságos a Ha-
talmad, nincs más isten Rajtad kívül. (at-Tirmidi, Ibn Mádza)

(29)

وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا
شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ . اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاعْفُ عَنِّي
ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . وَاهْدِنِي لَأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ
لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي

سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ
إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

Wadzs-dzsehtu wadzshije lilledí fataresz-szemáwáti wal-arda hanífan wa má ene minel-musrikín, inne szalátí wa nuszukí wa mehjája wa memátí lil-láhi rabbil-álemín, lá seríke lahú wabidálike umirtu wa ene minel-muszlimín. Allahumma entel-meliku le iláhe illá ent, ente rabbí wa ene abduk, zalamtu nefszí waátaraftu bidenbí faghfir lí dunúbí dzsmeían innéhú le jaghfirud-dunúbe illá ent. Wehdiní li-ahszenil-akhláqi le jehdí li-ahszenihá illá ent, waszrif anní szejji-ehá le jaszrifu anní szejji-ehá illá ent, lebbejke waszadejk, wal-khajru kulluhu bijedejk, was-serru lejsze ilejk, ene bike wa-ilejk, tebárekte wateálejt, esztaghfiruke wa-etúbu ilejk.

Igaz útra vezettként afelé fordítom arcomat, Aki megteremtette az eget és a földet, s én nem tartozom a társítók közé. Bizony az imám, az áldozataim, az életem és a halálom mind-mind Allahé, a teremtmények Uráé, nincs Neki társa, erre kaptam parancsot, és én a muszlimok közé tartozom! Ó Allah, Te vagy a Király, nincs más isten Rajtad kívül. Te vagy az én Uram és én a szolgád vagyok. Igazságtalanságot követtem el magam ellen, s a bűneimet beismerem. Bocsásd meg nekem minden bűnömet, hiszen csak Te vagy képes a bűnök megbocsátására! Vezess engem a legszebb erkölcsök felé, hiszen azok legszebbike felé csak Te vezérelhetsz! S fordítsd el tőlem azok rosszát, hiszen csak Te vagy képes azokat elfordítani!

Hívásodra és szolgálatodra jöttem, minden jó a Te kezében van, és tettedben nincsen rossz. Én általad élek és Hozzád lesz a visszatérésem! Áldott vagy és Magasságos! Tőled kérem bűneim bocsánatát és Neked bánom meg azokat. (Muszlim)

(30)

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

*Allahumma rabbe Dzsibril, wa Mikáil, wa Iszráfil fátiresh-
szemáwáti wal-ard, álimel-ghajbi wassehádeh, ente tehkumu
bejne ibádike fímá kánú fihi jakhtelifún. Ihdiní limakh-tulife
fihi minel-haqqi bi-idnik, inneke tehdí men tesá-u ilá szirátin
musztaqím.*

Ó Allah! Gábríel, Mikáil és Iszráfil Ura, az eget és a föld Te-
remtője, a látható és a láthatatlan világ Ismerője! Te ítélsz
a szolgálók között abban, amiben összekülönböztek. Vezérelj
engem (az Igazságra) abban, amiben összekülönböztek az
Igazságról, a Te engedelmével, hiszen Te azt vezéreled az
egyenes útra, akit akarsz! (Muszlim)

(31)

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا.
(ثَلَاثًا) أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ نَفْسِهِ وَنَفْسِهِ وَهَمَزِهِ.

*Allahu akbaru kebirá, wal-hamdu li-lláhi keszirá, wa szubhán
Allahi bukraten wa aszilá. (háromszor) Aúdu bil-láhi mines-
sejtáni min nef-khihi wa nefszihí wa hemzih.*

Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb,
dicséret és hála Allahnak sokszorosan, és hála Allahnak sok-
szorosan, és hála Allahnak sokszorosan. Magasztaltassék
Allah este és reggel! (háromszor) Allahhoz menekülök a sá-
tán elől, felfuvalkodottsága, sugallmazása és suttogása elől.
(Abu Dáúd, Ibn Mádzsa, Ahmed)

(32)

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نَوْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ
أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ
 الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ،
 وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ
 تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ
 حَاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا
 أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ .

Mohamed Prófeta ﷺ ha éjjel felkelt, hogy önkéntes imát végezzen, akkor azt mondta:

*Allahumma lekel-hamd ente núrusz-szemáwáti wal-ardi wa
 men fihinn, wa lekel-hamd, ente qajjimusz-szemáwáti wal-ardi
 wa men fihin, walekel-hamd, ente rabbusz-szemáwáti wal-
 ardi wa men fihin, wa lekel-hamdu, leke mulkusz-szemáwáti
 wal-ardi wa men fihin, wa lekel-hamd, ente melikusz-
 szemáwáti wal-ard, wa lekel-hamd entel-haqq, wa wadukel-
 haqq, wa qawlukel-haqq, wa liqá-ukel-haqq, waldzsennetu
 haqq wannáru haq, wannebijjuna haqq, wa Mohammedun
 haqq, wasz-száatu haqq. Allahumma leke eszlemt, wa alejke
 tewekkelt, wabike áment, wa-ilejke enebt, wabike khászamt,
 wa-ilejke hákemt, feghfir li má qaddemt, wa má akh-khart, wa*

má eszrert, wa má alent. Entel-muqaddim, wa entel-muakh-khir, le iláhe illá ent, ente iláhi le iláhe illá ent.

Ó Allah, Téged illet a dicséret és a hála, Te vagy az egek és a föld Világossága, és mindazé ami bennük van. Téged illet a dicséret és a hála, Te vagy az egek és a föld Fenntartója, és mindazé ami bennük van. Téged illet a dicséret és a hála, Te vagy az egek és a föld Ura, és mindazé ami bennük van. Téged illet a dicséret és a hála, Tiéd az egek és a föld birodalma, és mindazé ami bennük van. Téged illet a dicséret és a hála, Te vagy az egek és a föld Királya. Téged illet a dicséret és a hála, Te vagy az Igazság, az ígéreted igazság, a szavad igazság, a Veled való találkozás igazság, a Paradicsom igazság, a Pokol igazság, a prófétaság igazság, Mohamed – béke legyen vele – igazság, az Utolsó Óra (a Feltámadás) igazság. Ó Allah, Neked vetem alá magam, Reád hagyatkozom, Benned hiszek, Tehozzád fordulok megbánással, Teérted szálllok vitába, Tehozzád fordulok ítéletért. Bocsásd meg azt (a vétet) amit elkövettem, és amit el fogok követni, amit titkon követtem el, és amit nyilvánosan! Te vagy az Előrehozó és a Késleltető, Te vagy az Istenem, nincs más isten, csak Te. (al-Bukhári)

Az imádkozás alatti meghajlás (rukú) fohásza

(33)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ . (ثلاثاً)

Szubbhána rabbijel-azím.

Magasztaltassék az én Hatalmas Uram! (háromszor) (at-Tirmidi, Ahmed)

(34)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي .

Szubbhának Allahumma rabbene wa bihamdik, Allahumma-ghfirli.

Magasztaltassál, ó Allah, ó Urunk, és az Irántad való dicséret és hála által [légy magasztalt]! Ó Allah! Bocsáss meg nekem! (al-Bukhári, Muszlim)

(35)

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ .

Szubbúhun quddús rabbu-l-meláiketi warrúh.

Magasztos, Szentséges az angyalok és a Lélek (Gá브리el) Ura.
(Muszlim)

(36)

اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي،
وَبَصَرِي، وَخُفْيَ، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي.

*Allahumma leke rakatu wa bike ámentu wa leke eszlemtu
khasaa leke szemiî wa baszari, wa mukh-khi wa azmi wa
aszabi wa me-sztaqalla bihi qadamî.*

Ó Allah! Előtted hajoltam meg, Benned hiszek, s Neked vettem alá magam. Irántad alázatos a hallásom, a látásom, az eszem, a csontjaim, az idegeim és a lépteim. (Muszlim)

(37)

سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ.

Szubhána dil-dzseberút wal-melekút wal-kibrijá wal-azama.

Magasztaltassék a hatalom, a királyság, a fennköltség és a magasztosság Birtokosa! (Abu Dáúd)

A meghajlásból való felegyenesedés fohásza

(38)

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ .

Szemi Allahu limen hamideh.

Allah hallja azokat, akik magasztalják Őt! (al-Bukhári)
Ezt kell a meghajlásból való felegyenesedés közben mondani.

(39)

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ .

Rabbene wa lekel-hamd, hamden keszíren tajjiben mubáraken fih.

Urunk! Téged illet a sokszoros, szép és áldott dicséret és hála. (al-Bukhári)

(40)

مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ ، وَمَا بَيْنَهُمَا ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ . أَهْلَ الثَّنَاءِ وَآدَ ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ

. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا
الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ .

*Mil-asz-szemáwáti wa mil-el-ardi, wa má bejnehumá, wa
mila má si-te min sej-in bad, ehl esz-szenái welmedzsd,
ehaqqu má qálal-abd, wa kulluná leke abd. Allahumma le
máni limá áatajt, wa lá mutije limá menat, wa le jenfau dal-
dzseddi minkel-dzsedd.*

[Olyan dicséret és hála], mely betölti az eget és a földet,
s mindazt, ami közöttük van, s még azt is, amit Te akarsz.
Te vagy a legméltóbb a dicsőítésre és a magasztalásra, Te
vagy a legnagyobb igazság, amit egy szolga mondhat, és mi
mindannyian a szolgálád vagyunk. Ó Allah! Senki sem képes
megakadályozni azt, amit Te adsz, és senki sem képes meg-
adni azt, amit Te megakadályozol. Nem használ a hatalom-
mal bíró embernek a hatalma, hiszen Tőled van a hatalom.
(al-Bukhári, Muszlim)

A leborulás fohásza

(41)

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى . (ثلاثاً)

Szubbhána rabbija-l-áalá (háromszor).

Magasztaltassék a Magasságos Uram! (háromszor) (at-Tirmidi, Ahmed)

(42)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.

Szubbának Allahumma rabbená wa bihamdik. Allahumma ghfir lí!

Magasztaltassál, ó Allah, ó Urunk, és az Irántad való dicséret és hála által [légy magasztalt]! Ó Allah, bocsáss meg nekem! (al-Bukhári, Muszlim)

(43)

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.

Szubbúhun quddúszun, rabbul-melá-iketi warrúh.

Magasztos, Szentséges az angyalok és a Lélek Ura. (Muszlim)

(44)

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي
لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ
الْخَالِقِينَ.

Allahumma leke szedzsedu, wabike ámentu, wa leke eszlem-tu, szedzseda wadzshí lilledí khalaqahu wa szawwarahu wa saqqa szemahu wa baszarahu, tebárek Allahu ahszenul-khá-liqín.

Ó Allah! Előtted borultam le, Benned hiszek, és Neked vetetem alá magam. Az arcom az előtt borult le, Aki megteremtette és megformázta, s hallást és látást adott. Áldott legyen Allah, a legjobb Teremtő! (Muszlim)

(45)

سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ.

Szubbhána dil-dzseberút wal-melekút wal-kibrijá wal-azama.

Magasztaltassék a hatalom, a királyság, a fennkölttség és a magasztosság Birtokosa! (Abu Dáúd)

(46)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةُ وَجَلِّهِ، وَأَوَّلُهُ وَآخِرُهُ وَعَلَانِيَتُهُ وَسِرِّهِ.

Allahummagh-fir lí denbí kullehu, diqqahu wa dzsillehu wa ewwelehu wa ákhirahu wa alánijetehu wa szirreh.

Ó Allah! Bocsásd meg nekem minden bűnömet, a legkisebbet és a legnagyobbat, az elsőt és az utolsót, a nyíltan és a titokban elkövetettet! (Muszlim)

(47)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِعَفَاةِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى
نَفْسِكَ.

*Allahumma inní aúdu biridáke min szakhatik, wa-bimuáfátike
min uqúbetik, wa-aúdu bike mink, lá uhszí szená-an alejk,
ente kemá esznejte alá nefszik.*

Ó Allah, én a Te elégedettségedhez menekülök a haragvásod elől, s a védelmedhez a büntetésed elől! Hozzád menekülök Előled. Nem tudnám számon tartani a Rád mondott dicséretet, Te olyan vagy, ahogyan Magadat dicsérted. (Muszlim)

A két leborulás közti fohászok

(48)

رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي.

Rabbighfir lí, rabbighfir lí.

Uram bocsáss meg nekem, bocsáss meg nekem! (Abu Dáúd, Ibn Mádzsa)

(49)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي،
وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي.

Allahumma! Ighfir lí, warhamní, wahdiní, wadzsburni, waáfini, warzuqní, warfaáni.

Ó Allah! Bocsáss meg nekem, könyörülj rajtam, vezérelj, pótolj a hiányosságaimat, védelmezz, gondoskodj rólam és emeld a rangomat! (at-Tirmidi, Ibn Mádzsa)

Leborulásra emlékeztető ája olvasása miatt történt leboruláskor mondandó fohász

(50)

سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ
وَقُوَّتِهِ ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

Szedzseda wadzshí lilledí khalaqahu wa saqqa szemahu wa baszarahu bihawlihí wa quwwatihi Tebarek Allahu ahszenul-kháliqín.

Leborult az arcom az előtt, Aki megteremtette, s látást és hallást adott az Ő hatalmával és erejével. Áldott legyen Allah, a legjobb Teremtő! (at-Tirmidi, Ahmed)

(51)

اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ.

Allahummak-tub li bihá indeke edzsran, wa da anní bihá wizran, wadzsalhá li indeke dukhran, wa teqabbelhá minní kemá teqabbeltehá min abdike Dáúd.

Ó Allah! Írj nekem ezért fizetséget, vedd le rólam általa a terhet (a bűnöket), tedd ezt félre nekem Magadnál, és fogadd el tőlem, ahogyan elfogadtad szolgálótól, Dávidtól! (at-Tirmidi, al-Hákim)

A Tasahud

(52)

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ (أَوْ: السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ) وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ

اللّهِ الصّٰلِحِيْنَ . اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ ، وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ .

Et-tehijjátu lil-láhi wasz-szalawátu wet-tajjibátu, esz-szelámu alejke ejjuhen-nebijju (vagy esszelámu alá ennebijji) wa rahmatul-láhi wa barakátuh, eszszelámu alejná wa alá ibádil-láh isz-szálihín. Eshedu en le iláhe ill Allah, wa-eshedu anna Mohammeden abduhu wa raszúluh.

Hálás köszöntések szálljanak Allahhoz és (minden) imádság és (minden) jószág. Béke legyen veled, ó Próféta (vagy: béke legyen a Prófétaival) és Allah könyörlete és Allah áldásai! Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgáljaival. Tanúsítom, hogy nincs más isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja és küldötte. (al-Bukhári, Muszlim)

A Próféta üdvözlése a Tasahud után

(53)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ،
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ .

Allahumma szalli alá Mohammed wa alá áli Mohammed, kemá szallejte alá Ibráhím wa alá áli Ibráhím, inneke hamídun medzsíd. Wa bárík alá Mohammed wa alá áli Mohammed, kemá bárakta alá Ibráhím wa alá áli Ibráhím, inneke hamídun medzsíd.

Ajánlatos az utolsó Tasahudban üdvözölni a Prófétát ﷺ: Ó Allah! Küldd kegyelmedet Mohamedre és Mohamed családjára úgy, ahogyan kegyelmedet adtad Ábrahámnak és Ábrahám családjának. Valóban, Te vagy a Legdicsőbb és a Dicséretreméltó. És add áldásaidat Mohamedre és Mohamed családjára úgy, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját. Valóban, Te vagy a Legdicsőbb és a Dicséretreméltó. (al-Bukhári)

(54)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
آلِ إِبْرَاهِيمَ . وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ . إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ .

Allahumma szalli alá Mohammed wa alá ezwádzsihi wa dzurrijjetihi kemá szallajta alá áli Ibráhím, wa bárík alá Mohammed, wa alá ezwádzsihi wa durrijjetihi, kemá bárakte alá áli Ibráhím, inneke hamídun medzsíd.

Ó Allah! Küldd kegyelmedet Mohamedre és Mohamed feleségeire és leszármazottjaira úgy, ahogyan kegyelmedet adtad Ábrahám családjának. Add áldásaidat Mohamedre és Mohamed feleségeire és leszármazottjaira úgy, ahogyan megáldottad Ábrahám családját. Valóban, Te vagy a Legdicsőbb és a Dicséretreméltó. (al-Bukhári, Muszlim)

Az ima befejezése előtti fohász

(55)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ
فِتْنَةِ أُمِّيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ.

*Allahumma inní aúdu bike min adábil-qabr, wa min adábi
dzsehennem, wa min fitnetil-mehjá walmamát, wamin serri
fitnetil-meszihid-dedzs-dzsál.*

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a sír kínszásától, a Pokol kínszásától, az élet és halál csábításától, és a hamis messiás kísértésének rosszától. (al-Bukhári, Muszlim)

(56)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ أَمِيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ.

*Allahumma inní aúdu bike min adábil-qabr, wa aúdu bike
min fitnetil-maszihid-dadzs-dzsál, wa aúdu bike min fitnetil-
mahjá walmamát. Allahumma inní aúdu bike minel-ma-
szami wal-maghram.*

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a sír kínzásától, és mene-
déket keresek Nálad a hamis messiás kísértésének rosszától,
és menedéket keresek Nálad az élet és halál csábításától. Ó
Allah! Menedéket keresek Nálad a bűntől és az adósságtól!
(al-Bukhári, Muszlim)

(57)

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

*Allahumma inní dzalamtu nefszí dzulman kaszíran walá
jaghfirudz-dzunúba illá ant, faghfir li maghfiratan min indika
warhamní, inneke entel-Ghafúrur-Rahím.*

Ó Allah! Sok igazságtalanságot követtem el önmagam ellen, és senki sem bocsátja meg a bűnöket Rajtad kívül. A Tőled jövő megbocsátással bocsáss meg nekem! Te vagy a Megbocsátó és az Irgalmas. (al-Bukhári, Muszlim)

(58)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،
وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

Allahummaghfir lí má qaddamtu, wa má akh-khartu, wa má eszrertu wa má alantu, wa má eszraftu, wa má ente alemu bihi minní, entel-muqaddimu wa-entel-muakh-khiru le iláhe illá ent.

Ó Allah! Bocsásd meg nekem azt, amit korábban elkövettem, és amit elmulasztottam, amit titkoltam, és amit kinyilvánítottam, és azt, amiben nem tartottam mértéket, s azt is, amit Te tudsz rólam! Te vagy az előre hozó, és Te vagy a hátra helyező. Nincs Rajtad kívül más isten. (Muszlim)

(59)

اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Allahumma ainní alá zikrike, wasukrike, wahuszni ibádetik.

Ó Allah! Segíts nekem abban, hogy megemlékezzek Rólad, hálát adjak Neked, és jól szolgáljalak! (Abu Dáúd, an-Naszái)

(60)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ
الْقَبْرِ.

Allahumma inní aúdu bike minel-bukhl, wa aúdu bike minel-dzsubn, wa aúdu bike min en uradda ilá ardalil-umur, wa aúdu bike min fitnetid-dunjá wa adábil-qabr.

Ó Allah, menedéket keresek Nálad attól, hogy szűkmarkú legyek és a gyávaságtól és attól, hogy a legnyomorúságosabb életkorba jussak, és menedéket keresek Nálad az evilági élet kísértésétől és a sír kínzásától. (al-Bukhári)

(61)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.

Allahumma inní esz-elukel-dzsennah, wa aúdu bike minen-nár.

Ó Allah! Tőled kérem a Paradicsomot, és Nálad keresek menedéket a Tüztől. (Abu Dáúd, Ibn Mádzsa)

اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ
 الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي
 الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ
 نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ
 الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ
 إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ
 مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدًى مُهْتَدِينَ .

*Allahumma bi ilmikel-ghajb, wa qudratike alal-khalq, ehjini
 má alimtel-hejáte khajran lí wa tewefferi idá alimtel-wefáte
 khajran lí. Allahumma inni esz-eluke khasjeteke fil-ghajbi
 wassehádeh, wa-esz-elukekelimetal-haqqi fir-ridá wal-ghadab,
 wa-esz-eluke qaszdá fil-ghiná walfaqr, wa-esz-eluke naimen
 le janfad, wa-esz-eluke qurrate ajnin le tenqati, wa-esz-eluker-
 ridá badel-qadá, wa-esz-eluke berd el-ajsi badel-meut, wa-
 esz-eluke lad-dat an-nadari ilá wedzshik, wassewqa ilá liqá-ik
 fí ghajri darrá mudirrah, walá fitnetin mudillah, Allahumma
 zejinná bizinetil-imán wadzsálná hudáten muhtedin.*

Ó Allah! A rejtett dolgokról való tudásoddal és a teremtésre való képességeddel adjál nekem életet, amíg tudod, hogy jó számomra az élet, és küldj engem a halálba, amikor tudod, hogy jó a halál számomra! Ó Allah! Add nekem az istenfélelmet titokban és nyilvánosan, igaz szót haragban és elégedettségben, és add nekem a mértékletességet gazdagságban és szegénységben! Ó Allah! Soha el nem fogyó gyönyörűséget kérek Tőled és soha meg nem szakadó örömet! Kérem Tőled az elégedettséget az elrendelés után, és a kellemes életet a halál után! Kérem Tőled a Te Arcodra való nézés élvezetét, és a Veled való találkozás utáni vágyakozást, ártalom vagy tévelygésbe vivő kísértés nélkül! Ó Allah! Díszíts minket a hit díszével, és tegyél minket olyan igaz útra vezetőkké, akik az igaz úton vezéreltetnek. (an-Naszái, Ahmed)

(63)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

Allahumma inni esz-eluke já Allah bi-ennekel-wáhidul-ahadusz-szamad, elledi lem jelid wa lem júled, wa lem jekun lehu kufuwen ahad, en taghfira li dunúbi inneke entel-Ghafúrur-Rahím.

Ó Allah! Bizony Te vagy az Egyetlen, az Egyedül való, az Örökké való, Aki nem nemzett és nem nemzetett, és senki sem fogható Hozzá. Kérlek, hogy bocsásd meg nekem a bűneimet. Bizony, Te vagy a Megbocsátó és a Könyörületes. (an-Naszái)

(64)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ الْمَنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ
يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.

*Allahumma inni esz-eluke bi-enne lekel-hamd, le iláhe illá
ent wahdeke le seríke lek, al-mennán, já badiesz-szemáwáti
wal-ard, já del-dzseláli wal-ikrám, já hajju já qajjúm, inní
esz-elukel-dzsennéh, wa-aúdu bike minan-nár.*

Ó Allah, bizony Téged illet a dicséret és a hála, nincs más isten Rajtad kívül! Te vagy az Egyetlen, nincs Neked társad. Te vagy a Kegyes (az Adakozó). Ó egek és föld Teremtője! Ó Fennséges és Méltóságteljes! Ó Élő és Fenntartó! Bizony, kérem Tőled a Paradicsomot, és menedéket keresek Nálad a Tüztől! (Abu Dáúd, Ibn Mádza)

(65)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.

*Allahumma inní esz-eluke bi-enní eshedu enneke ent Allah,
le iláhe illá ente al- ahadusz-szamad, elledi lem jelid welem
júled, wa lem jekun lehu kufuwen ahad.*

Ó Allah! Én bizony kéréssel fordulok Hozzád azáltal,
hogy tanúsítom: Nincs más isten csak Te, az Egyetlen, az
Egyedülvaló, az Örökkévaló, Aki nem nemzett és nem nem-
zetett, és senki sem fogható Hozzá. (at-Tirmidi, Ibn Mádzsa)

Az imádkozás befejezése utáni zikr (a köszönés után)

(66)

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ . (ثَلَاثًا) .

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ .

Asztaghfirullah (háromszor).

*Allahumma entesz-szelám wa minke esz-szelám. Tebárekte já
del-dzseláli walikráám.*

Bocsánatot kérek Alláhtól (háromszor).

Ó Allah! Te vagy a Béke, és Tőled van a béke. Áldott vagy, Ó Magasztos és Méltóságteljes. (Muszlim)

(67)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ.

Le iláhe ill Allah wahdehu le seríke leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír. Allahumma lá mánia limá atajt wa le mutije limá menat wa le jenfau del-dzseddi mink eldzsedd.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Ó Allah! Senki sem képes megakadályozni azt, amit Te adsz, és senki sem képes megadni azt, amit Te megakadályozol. Nem használ a hatalommal bíró embernek a hatalma, hiszen Tőled van a hatalom. (al-Bukhári, Muszlim)

(68)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شيءٍ قدير، لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا
إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.

*Le iláhe ill Allah, wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul
hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír. Le hawle walá quwwate
illá bil-láh, le iláhe ill Allah, wa le nabudu illá ijjáhu, lehun-
nimetu wa lehul-fadlu wa lehusz-szená-ul-haszen, le iláhe ill
Allah mukhliszíne lehud-díne wa lew kerih el-káfirún.*

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa,
Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő minden-
re képes. Nincs hatalom, se erő, csak az Allahtól származó.
Nincs más isten, csak Allah, csak Őt szolgáljuk. Övé a kegy
és a kegyelem, és a jó dicsőítés. Nincs más isten, csak Allah,
őszinte hittel szolgáljuk Őt, még akkor is, ha ez nem tetszik a
hitetleneknek. (Muszlim)

(69)

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ)
لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Szubbán-Allah, wal-hamdu lil-láh, wal-lahu akbar (harmincháromszor)

Le iláhe ill-Allah wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír.

Allah minden hiánytól mentes, hála Allahnak, Allah a leghatalmasabb (harmincháromszor). Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. (Muszlim)

(70)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿اللهُ الصَّمَدُ ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿مَلِكِ النَّاسِ ﴿إِلَهِ النَّاسِ ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

A Korán 112., 113. és 114.-ik szúrájának recitálása minden imádkozás után egyszer, a magrib és a fadzsr imádkozást követően pedig háromszor. (Abu Dáúd, at-Tirmidi, an-Naszái)

Korán 112. szúra (al-Ikhlász)

Biszmilláh-irrahmán-irrahím

Qol huw-Allahu ahad

Allah usz-szamad

Lem jelid wa lem júled

Wa lem jekun lehú kufuwen ahad

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében

Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen,

Allah, az Örökkévaló!

Nem nemzett és nem nemzetett.

És senki sem hasonlatos Hozzá!”

Korán 113. szúra (al-Falaq)

Biszmilláh-irrahmán-irrahím

Qol aúdu birabbil-falaq

Min serri má khalak

Wa min serri ghásziqin idá wakab

Wa min serrin nefászáti fil-uqad

Wa min serri hászidin idá haszad

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében

Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál

Annak rossza elől, amit teremtett,

És a szétterjedő sötétség rossza elől,

És a csomókba fűjő [boszorkányok] rossza elől,

És az irigy rossza elől, amikor irigykedik.”

Korán 114. szúra (an-Nesz)

Biszmilláh-irrahmán-irrahím

Qol aúdu birabbín-nász

Melikin-nász

Iláhin-nász

Min serril-waszwászil-khannász

Elledí juwaszwiszu fí szudúrin-nász

Min eldzsinneti wannász

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében
Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál,
Az emberek Királyánál,
Az emberek Istenénél:
Minden lopva sugalmazó (sátán) elől,
Aki (gonosz gondolatokat) sugdos az emberek keblébe
Legyen ő dzsinn vagy ember.

(71)

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

Minden ima után az ájátul-kurszi recitálása. (an-Naszái)

Ájatul Kurszí (Korán 2:255)

Allahu le iláhe illá huwal-hejjul qajjúm

*Le tekhuduhu szinetun wale neum, lehu má fisz-szemáwáti
wa má fil ard*

Men dzelledí jesfau indehú illá bi-idnih

*Jalemu má bejne ejdíhim wa má khalfehum, wa le juhítúne
bisej-in min ilmihi illá bimá sá*

Weszia kurszijuhusz-szemáwáti wal-ard

Wa le je-udúhú hifduhumá wa huwel-Alijjul-Azím

Allah – rajta kívül nincs más isten – az Élő, a Magában Létező.

Nem vesz Rajta erőt sem szendergés, sem álom.

Övé minden, ami az egekben, és a földön van.

Vajon (az égi lények között) ki az, aki engedelye nélkül közbenjárhatna Nála (a Feltámadás Napján)?

Tudja azt, ami előttük van, és azt, ami mögöttük van.

Ők azonban nem fognak fel semmit az Ő tudásából, kivéve azt, amit Ő akar.

Széke átöleli az egeket és a földet.

És megőrzésük nem görnyeszt meg Őt.

Ő a Magasztos és a Hatalmas.

(72)

A magrib és a fadzsr imádkozás után azt mondani (tízszer):

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . (عَشْرَ مَرَّاتٍ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَالصُّبْحِ)

Le iláhe ill Allah wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála. Életre kelt és halálba küld, s Ő mindenre képes. (at-Tirmidi, Ahmed)

(73)

Fadzsr imádkozás utáni fohász:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا. (بَعْدَ
السَّلَامِ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ)

Allahumma inní eszeluke ilmen náfian wa rizqan tajjiben wa amelen muteqabbelen.

Ó Allah, Tőled kérek hasznos tudást, jó gondoskodást és elfogadott cselekedetet. (Ibn Mádzsza)

Al-isztikhára (döntés meghozatala vagy több dolog közti választás előtt Allah útmutatását kérő fohász)

(74)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حاجته - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عاجله وآجله - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ: عاجله وآجله - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ .

Dzsábir ibn Abdullah azt mondta: Allah Küldötte ﷺ úgy tanította nekünk az „isztikhárát” minden dologgal kapcsolatban, ahogyan a szúrákat tanította nekünk a Koránból. Azt mondta: Ha valamelyikötök egy dologra készül, akkor imádkozzon két rakát a kötelező imádkozáson kívül, s utána mondja azt:

Allahumma inni esztekhiruke biilmike, wa-eszteqdiruke biqudratike, wa-eszeluke min fadlikel-adim, fe-inneke taqdiru

walá aqdir, wa taálemu wa le aálem wa ente allámul-ghujúb, Allahumma in kunte taálamu enne hádel-amr (itt megnevezi a dolgot) khajrun lí fí díní wa maásí wa áqibeti amrí – vagy azt mondta: fí aádzsilihi aw ádzsilihi – feqdurhu lí, wa jesszirhu lí, szumma bárik lí fíh, wa in kunte talemu enne hádel-amr serrun lí fí díní wa maásí wa áqibeti amrí – vagy azt mondta: fí aádzsilihi aw ádzsilihi – fesszrifhu anní wesszrifní anh, waqdur lijel-khajra hejszu kán, szumma ardini bih.

Ó Allah! A Te tudásod által válasszál nekem, és a Te hatalmad által rendeljél nekem, s a Te hatalmas kegyelmedből kérek! Hiszen Te képes vagy dolgokra én pedig nem, Te tudsz, én pedig nem. és Te ismered a rejtett világot. Ó Allah, ha Te tudod, hogyha ez a dolog – itt nevezi meg a dolgot – jó számomra a vallásomban, a megélhetésemben, és a dolgaim végső kimenetelében (vagy dolgaim elején, és végén), akkor rendeld el nekem, s könnyítsd meg, majd tedd áldásossá azt számomra. Ám ha tudod, hogy ez a dolog rossz nekem a vallásomban, a megélhetésemben, és a dolgaim végső kimenetelében (vagy dolgaim elején, és végén), akkor fordítsd el tőlem és engem is fordíts el attól. A jót rendeld el számomra, bárhol legyen is az, és tégy engem elégedetté azzal!

Sosem adhat okot a bánatra, ha valaki a Teremtőtől kér útmutatást, és tanácsot a hívő teremtményektől (emberektől), és meggyőződött a dologat illetően. Azt mondta a Magasztos Allah:

﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾

„*Wa sáwirhum fil-emri fe-idá azamta fetewekkel alá Allah*”

„Tanácskozzál velük a dologról, s ha már elhatároztad magad, akkor hagyatkozz Allahra!” (al-Bukhári)

Isten emlegetése reggel és este

(75)

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

Aúdu bil-láhi mines-sejtánir-radzsím.

Allahhoz menekülök az átkozott sátán elől.

Ájatul Kurszi (Korán 2: 255) recitálása

Allahu le iláhe illá huwal-hejjul qajjúm

*Le tekhuduhu szinetun wale neum, lehú má fisz-szemáwáti
wa má fil ard*

Men dzelledí jesfau indehú illá bi-idnih

*Jalemu má bejne ejdihim wa má khalfehum, wa le juhítúne
bisej-in min ilmihi illá bimá sá*

Weszia kurszizjuhusz-szemáwáti wal-ard

Wa le je-udúhú hífduhumá wa huwel-Alijjul-Azím

Allah – rajta kívül nincs más isten – az Élő, a Magában Létező.

Nem vesz Rajta erőt sem szendergés, sem álom.

Övé minden, ami az egekben, és a földön van.

Vajon (az égi lények között) ki az, aki engedélye nélkül közbenjárhatna Nála (a Feltámadás Napján)?

Tudja azt, ami előttük van, és azt, ami mögöttük van.

Ők azonban nem fognak fel semmit az Ő tudásából, kivéve azt, amit Ő akar.

Széke átöleli az egeket és a földet.

És megőrzésük nem görnyeszti meg Őt.

Ő a Magasztos és a Hatalmas.

(76)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿۱﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿۲﴾ لَمْ يَلِدْ

وَلَمْ يُولَدْ ﴿۳﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ

بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿۱﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿۲﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنْ

شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ مِنْ

شَرُّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿١﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٢﴾ مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٣﴾

Korán 112. szúra (al-Ikhlász) recitálása:

Bismilláh-irrahmán-irrahím

Qol huw-Allahu ahad

Allah usz-szamad

Lem jelid wa lem júled

Wa lem jekun lehú kufuwen ahad

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében

Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen,

Allah, az Örökkévaló!

Nem nemzett és nem nemzetett.

És senki sem hasonlatos Hozzá!”

Korán 113. szúra (al-Falaq) recitálása:

Bismilláh-irrahmán-irrahím

Qol aúdu birabbil-felaq

Min serri má khalak

Wa min serri ghásziqin idá wakab

Wa min serri-nnefászáti fil-uqad

Wa min serri hászidin idá haszad

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében

Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál

Annak rossza elől, amit teremtett,
És a szétterjedő sötétség rossza elől,
És a csomókba fűjő [boszorkányok] rossza elől,
És az irigy rossza elől, amikor irigykedik.”

Korán 114. szúra (an-Nesz) recitálása:

Biszmilláh-irrahmán-irrahím

Qul aúdu birabbín-nász

Melikin-nász

Iláhin-nász

Min serril-waszwászil-khannász

Elledí juwaszwiszu fí szudúrin-nász

Min eldzsinneti wannász

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében
Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál,
Az emberek Királyánál,
Az emberek Istenénél:
Minden lopva sugalmazó (sátán) elől,
Aki (gonosz gondolatokat) sugdos az emberek keblébe
Legyen ő dzsinn vagy ember.

(77)

Reggel azt mondjuk:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ

خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذَا
 الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ، رَبِّ
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ .

*Aszbahná wa aszbahel-mulku lil-láh wal-hamdu lil-láh, le
 iláhe ill Allah wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul
 hamd wa huwa alá kulli sej-in qadir. Rabbi eszeluke khajra
 má fí hádel-jeum wa khajra má bádeh, wa aúdu bike min
 serri má fí hádel-jeum wa serri má bádeh Rabbi aúdu bike
 minel-keszel wa szú el-kiber, wa aúdu bike min adábin fin-
 nár, wa adábin fil-qabr.*

Reggelre keltünk, és Allahé a királyság. A dicsőség és a hála
 Allahot illeti, nincs más isten csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs
 Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s
 Ő mindenre képes. Uram, azt a jót kérem Tőled, ami ebben a
 napban van, és azt a jót, ami ezt követi. És menedéket keresek
 Nálad annak a rosszától, ami ebben a napban van, és attól a
 rossztól, ami ezt követi. Uram, menedéket keresek Nálad a lus-
 taságtól és tehetetlen vénségtől. Uram, menedéket keresek Ná-
 lad a kínzásától, ami a Tűzben, s ami a sírban van. (Muszlim)

Este azt mondjuk:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسَوْءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ .

Emszejná wa emszel-mulku lil-láh wal-hamdu lil-láh, le iláhe ill Allah wahdehu le seríke leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír. Rabbí eszeluke khajra má fí hádihil-lejle wa khajra má bádehá, wa áudu bike min serri má hádihil-lejle wa serri má bádehá. Rabbí áudu bike minel-keszel wa szú el-kiber, wa áudu bike min adábin fin-nár, wa adábin fil-qabr.

Estére értünk, és Allahé a királyság. A dicsőség és a hála Allahot illeti, nincs más isten csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Uram, azt a jót kérem Tőled, ami ebben az éjszakában van, és azt a jót, ami ezt követi. És menedéket keresek Nálad annak a rosszától, ami ebben az éjszakában van, és attól a rossztól, ami ezt követi. Uram, menedéket keresek Nálad a lustaságtól és tehetetlen vénségtől. Uram, menedéket keresek Nálad a kízásától, ami a Tűzben, s ami a sírban van. (Muszlim)

(78)

Reggel azt mondjuk:

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ
النُّشُورُ.

*Allahumma bike aszbahná wa bike emszejná, wa bike nehjá
wa bike nemút, wa ilejken-nusúr.*

Ó Allah! Engedelmeddel keltünk fel reggel, és engedelmeddel tértünk este nyugovóra. Engedelmeddel élünk és engedelmeddel halunk meg. Hozzád lesz a feltámadás. (at-Tirmidi)

Este azt mondjuk:

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ.

*Allahumma bike emszejná wa bike aszbahná, wa bike nehjá
wa bike nemút, wa ilejkel-maszír.*

Ó Allah! Engedelmeddel tértünk este nyugovóra, és engedelmeddel keltünk fel reggel. Engedelmeddel élünk és engedelmeddel halunk meg. Hozzád lesz a feltámadás. (at-Tirmidi)

(79)

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبِوءُ
لَكَ بِبِعْثِكَ عَلَيَّ وَأَبِوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ.

*Allahumma ente rabbí le iláhe illá ente khalakteni wa ená
abduk, wa ená alá ahdike wa wadike mesztetat. Aúdu bike
mi serri má szanat, abú-u leke binimetike alejje, wa abú-u
bidenbí, feghfir lí, fe-innehú le jeghfirud-dunúbe illá ente.*

Ó Allah! Te vagy az Isten, nincs Rajtad kívül más isten, és én a szolgád vagyok. Megtartom a Veled kötött egyezséget és a Neked tett ígéretet amennyire csak tudom. Menedéket keresek Nálad attól a rossztól, amit elkövettem. Elismerem az adományaidat, amit adtál nekem, és elismerem a bűneimet. Bocsáss hát meg nekem! Bizony nincs más Rajtad kívül, aki megbocsátja a bűnöket! (al- Bukhári)

(80)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ (وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: أَمْسَيْتُ) أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ.
(أربع مرات)

*Allahumma inní aszbahtu (este: emszejtü) ushiduke wa ushi-
du hamaleté arsike wa meláiketeki wa dzsemia khalkike en-
neke ente Allahu, le iláhe illá ente wahdeke lá serike leke wa
enne Muhammeden abduke wa raszúluk.*

Ó Allah! Reggel úgy kelek (este: Estére úgy érek), hogy Téged hívlak tanúskodni és a Trónod hordozóit, s az angyalaidat, s minden teremtményedet arra, hogy Te vagy Allah, nincs más isten csak Te! Az Egyetlen vagy, nincs Neked társad, s arra, hogy Mohamed a Te szolgád és küldötted. (négyszer) (Abu Dáúd, al-Bukhári al-adab al-mufradban)

(81)

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي (وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: مَا أَمْسَى بِي) مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ
بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ
وَلَكَ الشُّكْرُ.

*Allahumma má aszbaha bi (este: má emsze bi) min niimetin,
aw bi-ahadin min khalkike, feminke wahdeke le serike lek,
felekel-hamdu wa lekes-sukr.*

Ó Allah! Minden kegy, ami nálam reggelre kelve (este: estére érve) találtatik, vagy bármely teremtményednél, Tőled van egyes egyedül. Nincs Neked társad, Téged illet a hála, s Neked jár a köszönet. (Aki reggel ezt elmondja, az teljesítette az aznapi köszönetét, s az, aki este mondja ezt el, az teljesítette azon éjszakájának köszönetét.) (Abu Dáúd, an-Naszái)

(82)

اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي
بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنَ الْكُفْرِ،
وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. (háromszor)

*Allahumma áfini fī bedenī, Allahumma áfini fī szemī,
Allahumma áfini fī baszarī, lá iláhe illá ente. Allahumma innī
aúdu bike min el-kufr wel-faqr, wa aúdu bike min adábil-
qabr, lá iláhe illá ente. (háromszor) (Abu Dáúd, an-Naszái)*

Ó Allah! Tarts meg engem épségben a testemben! Ó Allah, tarts meg engem épségben a hallásomban! Ó Allah, tarts meg engem épségben a látásomban! Nincs más isten, csak Te!
Ó Allah, én bizony Hozzád menekülök a hitetlenség és a szegénység elől, s Hozzád menekülök a sír kínszája elől. Nincs más isten, csak Te! (háromszor) (Abu Dáúd, an-Naszái)

(83)

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

(سبع مرات)

Haszbij Allahu lá iláhe illá huwa, alejhi tewekkelt, wahuwa rabbul-ars-il-adím.

Elégséges a számomra Allah, nincs más isten csak Ő, Rá hagyatkoztam. Ő a hatalmas Trón Ura. (hétszer) (Abu Dáúd)

(84)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

Allahumma inni eszeluke el-afu wal-áfija fiddunjá wal-ákhira, Allahumma inni eszeluke el-afu wal-áfija fi díní wa dunjáji, wa ehli, wa máli, Allahumma isztur aurátí, wa ámin rauátí. Allahumma ihfidní min bejne jedejje wa min khalfí wa an jemíní wa an simálí, wa min feuqí, wa áudu biazamatike an ughtále min tahtí.

Ó Allah! Tőled kérem a megbocsátást és az épséget az evilágon és a túlvilágon. Ó Allah, bizony Tőled kérem a megbocsátást és az épséget a vallásomban, az evilági életemben, a családomban és a javaimban. Ó Allah, rejtse el a szemérmemet, s tarts biztonságban a félelmeimtől! Ó Allah, őrizd meg engem előlről, hátulról, a jobbról, a balomról és felülről! A Te hatalmasságodhoz menekülök, nehogy alulról ölessek meg! (Abu Dáúd, Ibn Mádzsza)

(85)

اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهٗ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٗ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.

Allahumma álimel-ghajbi wassehádeh, fátiresh-szemáwáti wal-ard, rabbe kulli sej-in wa melikeh, eshedu en le iláhe illá ant, aúdu bike min serri nefszí wa min serris-sejtáni wa sirkih, wa en aqterife alá nefszí szú-an aw adzsurráhu ilá muszlim.

Ó Allah! Te, Aki egyaránt ismered a láthatatlan és a látható világot, az egek és a föld Meghasítója, minden dolog Ura és Birtoklója! Tanúságot teszek arról, hogy nincs más isten, csak Te! Hozzád menekülök a saját magam rosszasága elől, s a sátán rosszsa elől, és a társítás elől, s az elől, hogy magam-

mal szemben rosszat kövessenek el, vagy valami rosszat okoz-
zak egy másik muszlimnak. (at-Tirmidi, Abu Dáúd)

(86)

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . (ثلاث مرات)

*Biszmilláh illedí lá jadurru ma-iszmihi sej-un fil-ardi wa le
fisz-szemá, wa huwasz-szemiul-alím.*

Allah nevében, Akinek a nevét emlegetve nem árt semmi a
földön, sem az égben, és Ő mindent Halló és Mindentudó.
(háromszor). (at-Tirmidi, Abu Dáúd, Ibn Mádza)

(87)

رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا . (ثلاث مرات)

*Radítu bil-láhi rabben wa bil-iszlámi dínan wa bi
Mohammedin szallal-láhu alejhí wa szellem nebijen.*

Elégedetten fogadom el Allahot uramnak, s az iszlámot val-
lásomnak, s Mohamedet ﷺ prófétámnak. (háromszor) (at-Tir-
midi, Ahmed)

(88)

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا
تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ.

*Já Hajju ja Qajjúm, birahmatike asztagísz! Aszlih lí se-ní
kullahú wa lá tekilní ilá nefszí tarfata ajn.*

Ó Élő, ó Magában Létező, a Te könyörületedhez menekülök,
vidd jóra minden dolgomat, s ne bízz engem magamra egyetlen
szempillantásra sem! (al-Hákim)

(89)

Reggel azt mondjuk:

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوْذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ .

*Aszbahná wa-aszbahal-mulku lil-láhi rabbil-álemín,
Allahumma inní esz-eluke khajra hádal-jewm, fethahu, wa
naszrahu, wa núrahu, wa baraketehu, wa hudáhu, wa aúdu
bike min serri má fíhi, wa serri má bádeh.*

Reggelre keltünk, és a királyság reggel is Allahé, a Teremtmények Uráé. Ó Allah, én e napnak a javát kérem Tőled, a diadalát, a segítségét, a világosságát, az áldását és igaz vezetését, s Hozzád menekülök a benne levő rossz elől, s az utána lévő rossz elől. (Abu Dáúd)

Este azt mondjuk:

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذِهِ اللَّيْلَةِ، فَتَحَهَا، وَنَصَرَهَا، وَنَوْرَهَا وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا .

*Emszejná wa-emszel-mulku lil-láhi rabbil-álemín,
Allahumma inní esz-eluke khajra hádihil-lejleh, fethahá, wa
naszrahá, wa núrahá, wa baraketehá, wa hudáhá, wa aúdu
bike min serri má fihá wa serri má bádehá.*

Estére értünk és a hatalom este is Allahé, a Teremtmények Uráé. Uram, én ezen estének a javát kérem Tőled, a diadalát, a segítségét, a világosságát, az áldását és igaz vezetését, s Hozzád menekülök a benne levő rossz elől, s az utána lévő rossz elől. (Abu Dáúd)

(90)

أَصْبَحْنَا (وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: أَمْسَيْنَا) عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى
كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

*Aszbahná (este: emszejná) alá fitratel-iszlám wa alá kelimetil-
ikhlász, wa alá díní nebijjiná Mohammedin szallal-láhu alejhi
wa szellem, wa alá milleti ebíná Ibráhíme hanífen muszlimen
wa má káne min elmusrikín.*

Reggelre keltünk (este: Estére értünk) az iszlám belső és ve-
lünk született tulajdonságára, s az őszinte hit szavára, s Pró-
fétánk, Mohamed ﷺ vallására, s atyánk, Ábrahám vallására,
aki igaz hívő muszlim volt, s nem tartozott a társítók közé.
(Ahmed)

(91)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ . (مائة مرة)

Szubhán Allahi wa bihamdih. (százszor)

Magasztaltassék Allah, és az Iránta való dicséret és hála által
[legyen magasztalt]! (százszor) (Muszlim)

(92)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (عَشْرَ مَرَّاتٍ) أو (مَرَّةً وَاحِدَةً عِنْدَ الْكَسَلِ)

Le iláhe ill Allah wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír. (tízszer vagy egyszer)

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. (tízszer) (an-Naszái) vagy (egyszer) (Abu Dáúd, Ibn Mádzsa)

(93)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (مِائَةً مَرَّةً إِذَا أَصْبَحَ)

Le iláhe ill Allah wahdehu le serike leh, lehul mulk wa lehul hamd wa huwa alá kulli sej-in qadír. (reggel százszor)

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes.

„Aki elmondja százszor egy nap, annyit ér, mintha felszabadított volna tíz rabszolgát, és ezáltal száz jótettet jegyeznek fel számára, és száz rossztette töröltetik el, és a sátántól biztonságban van egész nap, estig; és senki sem képes ennél jobbat tenni, csak ha többet tesz ennél.” – mondta Mohamed Próféta ﷺ (al-Bukhári, Muszlim)

(94)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ،
وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ. (ثلاث مرات)

*Szubbán Allahi wa bihamdihi adada khalkihi wa ridá nefszihi
wa zinete arsihi wa midáde kelimátih.*

Magasztaltassék Allah, és az Iránta való dicséret és hála által [legyen magasztalt] annyiszorosan, mint amennyi teremtménye van, s legyen elégséges Allah tetszésének elnyeréséhez, s legyen akkora a súlya, mint amekkora a Trónjáé, s legyen olyan sok, mint amennyi tinta kellene szavai lejegyzéséhez! (reggel háromszor.) (Muszlim)

(95)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا. (إذا
أَصْبَحَ)

Allahumma inní esz-eluke ilmen náflan wa rizqan tajjiben wa amalen muteqabbelen

Ó Allah, Tőled kérek hasznos tudást, jó gondoskodást és elfogadott cselekedetet! (reggel) (Ibn Mádzsza)

(96)

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ . (مِائَةً مَرَّةً فِي الْيَوْمِ)

Asztaghfirul-láha wa-etúbu ilejh.

Megbocsátást kérek Allahtól és megbánással fordulok Hozzá. (százszor naponta) (al-Bukhári, Muszlim)

(97)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ . (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أَمْسَى)

Aúdu bikelimátíl-láhit-támmát min serri má khalaq.

Allah teljes és tökéletes szavaihoz menekülök annak rosszától, amit teremtett! (este háromszor) (at-Tirmidi, Ibn Mádzsza)

(98)

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ. (عَشْرَ مَرَّاتٍ)

Allahumma szalli wa szellim alá nebijjiná Mohammed.

Ó Allah, küldd kegyelmedet és áldásodat Prófétánkra, Mohamedre! (tízszer) (at-Tabaráni)

Az alvás fohásza

(99)

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾ [الإِخْلَاصُ]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ...﴾ [الْفَلَقُ]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ...﴾ [النَّاسِ]

„A Próféta ﷺ minden este, amikor ágyába készült, a két tenyerét összeillesztette, beléjük lehelt, és oda recitálta a „*Qol huw-Allahu ahad*” és a „*Qol aúdu birabbil-falaq*” és a „*Qol aúdu birabbil-nász*” szúrákat (112., 113., 114. szúra), majd végigsimította a testének azon részeit amelyeket elért a kezével, a fején és az arcán kezdve, s a teste elülső részén folytatva.” (háromszor kell megtenni) (al-Bukhári, Muszlim)

(100)

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ...﴾

„Ha ágyadba készülsz, recitáld:

„Allahu le iláhe illá huwa alhajjul-qajjúm...”

Allah – rajta kívül nincs más isten – az Élő, a Magában Létező. (Korán 2:255) egészen az ájá végéig, hiszen így Allah őriz, s a sátán nem közeledhet hozzád addig, amíg reggel fel nem kelsz.” (al-Bukhári)

(101)

„Ha valaki a 2. szúra végéről recitál két áját, az elégséges a számára.”

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ...﴾

Ámanar-raszúlu bimá unzile ilejhi min rabbihí wal-mu'minúna...

A küldött hitt abban, ami lebecsáttatott neki az Ő Urától, és a hívők is... (egészen a szúra végéig) (Korán 2:285-286) (al-Bukhári, Muszlim)

(102)

„Ha valaki közületek az ágyából felkel, majd oda visszatér, a köpenyével háromszor seperje le azt, hiszen nem tudhatja, utána mi volt ott. Ha pedig lefeküdt, akkor mondja:

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمِسَّكَتَ نَفْسِي
فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.

*Bismike rabbí wadatu dzsenbí wabike arfauh, fe-in emszekte
nefszi ferhamhá, wa-in erszeltehá fehfadhá bimá tahfadu bihi
ibádekesz-szálihín.*

Uram, a Te neved említésével raktam le az oldalam (feküdtem le) és Teáltalad emelem azt fel (kelek fel). Ha visszatartod a lelkem, akkor könyörülj rajta, és ha elengeded, akkor őrizd azt, ahogyan a jámbor szolgálodat őrzöd!” (al-Bukhári, Muszlim)

(103)

اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنَّ
أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاعْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْعَافِيَةَ.

Allahumma inneke khalaqta nefsí wa-ente tawaffáhá, leke memátuhá wamahjáhá in ehjejtehá fehfadhá, wa-in emettehá faghfir lehá. Allahumma inní esz-elukel-áfijeh.

Ó Allah! Te teremtetted a lelkem, s Te vagy az, Aki elragadod. Tiéd annak élete és halála. Ha életre kelted, akkor őrizd meg, ám ha a halálba küldöd, akkor bocsáss meg neki! Ó Allah, én az egészséget kérem Tőled! (Muszlim)

(104)

Ha a Próféta ﷺ aludni akart, akkor a jobb kezét az orcája alá tette és azt mondta:

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ . (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)

Allahumma qiní adábeke jawma tebeszu ibádek. (háromszor)

„Ó Allah! Őrizd meg engem a büntetésedtől azon a napon, mikor a Te szolgálodat új életre támasztod!” (háromszor) (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(105)

بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا.

Biszmike Allahumma emútu wa-ehjá.

Ó Allah! A Te nevedben halok meg és a Te nevedben élek.
(al-Bukhári, Muszlim)

(106)

„Mutassak-e nektek olyan dolgot, ami jobb a számotokra,
mint egy szolgáló? Ha az ágyatokba készültök, mondjátok:

سُبْحَانَ اللَّهِ (ثلاثاً وثلاثين)

الْحَمْدُ لِلَّهِ (ثلاثاً وثلاثين)

اللَّهُ أَكْبَرُ (أربعاً وثلاثين)

„Szubhán Allah” (Allah minden hiánytól mentes) harminc-
háromszor, s „El-hamdu lil-láh” (hála Allahnak) harminc-
háromszor és „Allahu akbar” (Allah a leghatalmasabb) har-
mincnégyszer. Bizony ez jobb nektek, mint egy szolgáló.”
(al-Bukhári, Muszlim)

Ezt a Próféta ﷺ lányának Fátimának és férjének, Alinak
mondta, amikor egyszer eljött hozzá Fátima egy szolgálót
kérni, hogy segítsen neki a mindennapi munkában.

(107)

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ،

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ
 الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
 اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ.

*Allahumma rabbesz-szemáwátisz-szeb, warabbel-ársiladím,
 rabbene warabbe kulli sej-in, fáliqal-habbi wan-newá, wa
 munezzilat-tawrát, wal-indzsil, wal-furqán, aúdu bike min
 serri kulli sej-in ente ákhidun binászijatih. Allahumma
 entel-ewwal, felejsze qableke sej-un, wa entel-ákhir, felejsze
 bádeke sej-un, wa entez-zdahir felejsze fawqeke sej-un, wa
 entel-bátin, felejsze dúneke sej-un, iqdí annád-dejne wa
 aghniná minel-faqr.*

Ó Allah, a hét ég Ura, a hatalmas Trón Ura, Urunk és
 mindennek az Ura, a [növényi] mag meghasítója, kisarjasztó-
 ja, a Tóra, az Evangélium és a Furkán (a Korán) lebocsátója!
 Hozzád menekülök minden elől, hiszen Te mindent uralsz. Ó
 Allah, Te vagy az Első, nincs semmi sem Előtted, és Te vagy
 az Utolsó, nincs semmi sem Utánad, Te vagy a Felső, nincs
 semmi sem Feletted, Te vagy a Benső, nincs semmi sem bel-
 jebb. Uram, vedd le rólunk az adósság terhét és ments meg
 minket a szegénységtől! (Muszlim)

(108)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا
كَافِيَ لَهُ وَلَا مُرْوِي.

El-hamdu lil-láhil-ledi atamená wa szaqáná, wa kefáná, wa áwáná, fekem mimmen le káfijeh lehu wa le mu'wí.

Dicséret és hála Allahnak, Aki etetett és itatott minket, gondoskodott rólunk, s lakhelyet adott nekünk. Hiszen hány olyan van, akiről nem gondoskodnak és nincs neki szállásadója sem. (Muszlim)

(109)

اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكَه، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ
الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ.

Allahumma álimel-ghajbi was-sehádeh, fátireesz-szemáwáti wal-ard, rabbe kulli sej-in wa melikeh, eshedu en le iláhe illá ent, aúdu bike min serri nefszí wa min serris-sejtáni wa sirkih, wa en aqterifa alá nefszí szú'an aw edzsurrahu ilá muszlim.
Ó Allah, Te, Aki egyaránt ismered a láthatatlan és a látható világot! Te vagy az egek és a föld Meghasítója, minden dolog

Ura és Birtokosa. Tanúságot teszek arról, hogy nincs más isten, csak Te! Hozzád menekülök a saját magam rosszam elől, s a sátán rosszsa és a társítás elől, és az elől, hogy magammal szemben rosszat kövessek el, vagy rosszat okozzak egy másik muszlimnak. (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(110)

يقرأ ﴿الْمَ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ...﴾ السَّجْدَةِ وَ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ...﴾

A Próféta ﷺ addig nem aludt el, míg nem recitálta az „*Elif-lám-mím. Tenzílul-kitábi...*” (esz-Szedzsdeh, azaz A leborulás c. szúrárt) és a „*Tebáarakel-ledi bijedihil-mulk...*” (el-Mulk, azaz Az uralom c. szúrárt). (A Korán 32. és 67. szúráját.) (at-Tirmidi, an-Naszái)

(111)

Ha lefeküdni készülsz az ágyadba, akkor mosakodj meg ugyanúgy, ahogyan az imához mosakszol, majd fekjüdj a jobb oldaladra és mondd:

اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ
وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا
مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ
وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ.

Allahumma eszlemtu nefszí ilejk, wa fewwadtú amrí ilejk, wa wadzsz-dzsehtu wadzshí ilejk, wa el-dzse'tu dahrí ilejk, raghbaten wa rahbaten ilejk, le meldzse wa le mendzsá minke illá ilejk, ámentu bikitábikel-ledí enzelt, wa binebijjikel-ledí erszelt.

Ó Allah! Neked vetem alá magam, s a Te kezébe helyezem a dolgom. Feléd fordítom az arcomat, Hozzád menekülök, Benned reménykedve és félve Téged. Nincs menekülés és nincs biztonság Előled, csak Általad. Hiszek a Könyvedben, amit lebecsátottál, és a Küldöttedben, akit küldetéssel bíz-tál meg.” Ha ezt elmondod és meghalsz, akkor a fitra szerint halsz meg. (al-Bukhári, Muszlim)

Fohász, amelyet akkor mondunk, ha éjszaka egyik oldalunkról a másikra fordulunk

(112)

Áisától maradt fenn: A Próféta ﷺ, ha éjjel egyik oldaláról a másikra fordult, akkor azt mondta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا،
الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ.

Le iláhe ill Allahul-wáhidul-qahhár, rabbusz-szemáwáti wa má bejnehumá, el-azízul-ghaffár.

„Nincs más isten, csak Allah, az Egyedüli, a Győzedelmes, az egek és a föld Ura, s mindazé, ami e kettő között van, a Hatalmas és a Megbocsátó.” (al-Hákim, an-Naszái)

Fohász, amelyet akkor mondunk, ha nyugtalanság, ijedtség ér minket alvás közben, és ha magányt vagy ehhez hasonlót érzünk

(113)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونَ.

Aúdu bikelimátilláhit-támmáti min ghadabih, wa iqábih, wa serri ibádih, wa min hemezátis-sejátín, wa en jahdurún.

Allah teljes szavaihoz menekülök az Ő haragvása és büntetése elől, s a szolgálai rosszasága elől, s a sátánok fondorlata elől, és az elől, hogy előjőjjenek! (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

Mit kell tenni, ha valaki jót vagy rosszat álmodott

(114)

„Az álom lehet igaz, ez Allahtól van, és lehet hamis, ez a sátán műve. Ha valamelyikőtök valami olyat lát, amit szeret, azt ne mondja el csak olyannak, akit szeret.” (Muszlim)

Aki valami olyat lát álmában, amit nem kedvel (rosszat álmodott), akkor csinálja a következőt:

- Balra fordulva fújjon háromszor (úgy, mintha köpne), (Muszlim)
- Kérjen menedéket Allahnál a sátántól, és annak a rosszá-tól, amit látott. (háromszor) (Muszlim)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

Aúdu bil-láhi mines-sejtánir-radzsím.

Allahhoz menekülök az átkozott sátán elől.

- Ne mondja el senkinek, amit álmodott, (Muszlim)
- Forduljon a másik oldalára, ha tovább akar aludni. (Muszlim)

(115)

Ha akar, felkelhet, és önkéntes imádkozást végezhet. (Muszlim)

A witr (páratlan) imában mondandó qunút-fohász

(116)

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي
فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ،
فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعِزُّ
مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكَتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ.

*Allahumma-h-diní fímen hadajt, wa áfiní fímen áfejt,
watewellení fímen tewellejt, wa bárík lí fímá atajt, wa qiní
serra má qadajt, feinneke taqdí wa le juqdá alejk, innehu le
jedillu men wálejt, wa le jeizzu men ádejt, tebáراكte rabbene
wa taálejt.*

Ó Allah, vezess engem azok közé, akiket Te vezettél, s tégy
azok közé valóvá, akiket támogattál! Segíts engem is, aho-
gyan másokat segítettél, és áldd meg nekem azt, amit adtál!
Őrizz meg annak rosszatól, amit elrendeltél, hiszen Te ren-
delsz el, s Veled szemben nem állhat fenn semmilyen elren-
delés! Nem alacsonyítható le az, akit Te támogatsz, s nem
emelkedhet fel az, akivel Te szállsz szembe. Áldott vagy, ó
Urunk, és Magasztos vagy. (at-Tirmidi, Ibn Mádzsa)

(117)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَمِعْافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى
نَفْسِكَ .

*Allahumma inni aúdu biridáke min szakhatik, wa bimuáfátike
min uqúbatik, wa aúdu bike mink, le uhszí szanáan alejk, ente
kemá asznejte álá nefszik.*

Ó Allah, én a Te elégedettségedhez menekülök a haragvásod
elől, s a védelmedhez a büntetésed elől! Hozzád menekülök
Előled. Nem tartom számon a Rád mondott dicséretet, Te olyan
vagy, ahogyan Magadat dicsérted. (at-Tirmidi, Ibn Mádzsza)

(118)

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ،
نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ .
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ،
وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ وَنَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ .

Allahumma ijjáka nabud, wa leke nuszallí wa naszdzsud, wa ilejke naszá wa nahfid, nardzsú rahmatek, wa nakhsá adábek, inne adábeke bilkáfiríne mulhaq. Allahumma inne nasztainuk, wa nasztaghfiruk, wa nuszní alejkel-khajr, wa le nakfuruk, wanu'minu bik, wa nakh-dau lek wa nakh-lau men jakfuruk.

Ó Allah, mi Téged szolgálunk, Hozzád imádkozunk, s Előtted borulunk le, Hozzád sietünk, s Érted fáradozunk! A Te könyörületedet áhítazzuk, s féljük büntetésedet, hiszen a Te büntetésed eléri a hitetleneket. Ó Allah! Tőled kérünk segítséget, s Tőled kérünk bocsánatot! Veled kapcsolatban csak jót mondunk, s nem vagyunk hitetlenek Veled szemben. Benned hiszünk, Irántad vagyunk alázatosak, s elutasítjuk, megtagadjuk azokat, akik hitetlenek Veled szemben. (al-Bejhaqi)

A witr-ből való elköszönés utáni fohász

(119)

A Próféta ﷺ, ha elköszönt a witrből, akkor azt mondta:

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ (ثلاث مرات)

„Szubhán-el-malikul-quddús” (háromszor)

Magasztaltassék a Király, a Szentséges.

A harmadikat fennhangon mondta el, meg is nyújtotta, és ki-
egészítette ezzel:

رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

Rabbil-melá-ikati warrúh.

Az angyalok és a Lélek Ura. (an-Naszái, ad-Dáragutni)

A szorongásban és a szomorúságban mondandó fohász

(120)

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي
حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ
أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي
وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي.

*Allahumma inni abduk, ibnu abdik, ibnu emetik, nászijeti
bijedik, mádin fijja hukmuk, adlun fijja qadá-uk, eszeluke
bikulli iszmin huwa lek, szemmejte bihi nefszek, aw enzeltehu*

fī kitábik, aw allemtehu aheden min khalqik awisz-taszarta bihi fī ilmil-ghajbi indek, an tadzsál-Quráne rabía qalbí, wa núra szadrí, wa dzsalá huzní wa dahába hammi.

Ó Allah, én a Te szolgád vagyok, a szolgád és szolgálólányod gyermeke! A sorsom a Kezedben van, a Te döntésed ítélettem, a Te elrendelésed igazság. Minden olyan névvel kérek, amely a Tiéd, s amelyekkel Magad megnevezted, vagy lebocsátottad a Könyvedben, vagy amelyeket valamelyik teremtményednek megtanítottál, vagy amit Magadnál tartottál a rejtett dolgok között, hogy a Korán legyen a szívem tavasza, a keblem világossága, a szomorúságom eltörlője, s a gondom megoldása! (Ahmed)

(121)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ
وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ.

Allahumma inní aúdu bike minel-hammi wal-huzn, wal-adzs-zi wal-keszeli, wal-bukhli wal-dzsubn, wa dalid-dajni wa ghalabatir-ridzsál.

Ó Allah! Hozzád menekülök a gond és a szomorúság, a tehetetlenség és a lustaság, a fösvényesség és a gyávaság, s az adósság terhe és embereknek való kiszolgáltatottság elől! (al-Bukhári)

Bajban és csapáskor mondandó fohász

(122)

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ،
لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ.

Le iláhe ill Allahul-adímul-halím, le iláhe ill Allahu rabbularsiladím, le iláhe ill Allahu rabbusz-szemáwáti wa rabbulardi wa rabbularsil-kerím.

Nincs más isten, csak Allah, a Hatalmas, a Türelmes. Nincs más isten, csak Allah, a hatalmas Trón Ura. Nincs más Isten, csak Allah, az egek Ura és a Föld Ura, és a nemes Trón Ura. (al-Bukhári, Muszlim)

(123)

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي
شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

Allahumma rahmateke ardzsú, fele takilni ilá nefszí tarfete ajn, wa aszlih lí se-ní kulleh, le iláhe illá ent.

Ó Allah! A Te könyörületedet áhítozom! Ne bízz engem magamra egyetlen szempillantásra sem, s mindem dolgomat igazítsd a jó irányba! Nincs más Isten, csak Te! (Abu Dáúd)

(124)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ .

Le iláhe illá ente szubháneke inní kuntu minad-dalimín.

Nincs más isten, csak Te, magasztaltassál! Bizony én az igazságtalanok közé tartoztam. (at-Tirmidi)

(125)

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّ لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا .

Allahu, Allahu rabbí le usriku bihi sej-an.

Allah, Allah az én Uram, nem állítok Mellé társat. (Abu Dáúd)

Az ellenséggel és a nagyhatalmúakkal való találkozás fohásza

(126)

اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ.

Allahumma inne nadzsaluke fí nuhúrihim wa naúdu bike min surúrihim.

Ó Allah! Téged hívunk ellenük, és Hozzád menekülünk a rosszak elől! (Abu Dáúd)

(127)

اللَّهُمَّ أَنْتَ عِزُّدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ وَبِكَ أَصُولُ وَبِكَ أَقَاتِلُ.

Allahumma ente adudí, wa ente naszírí, bike adzsúlu wa bike asúlu wa bike uqátíl.

Ó Allah! Te vagy az én támaszom, és az én segítőm, Teáltalad mozdulok, Teáltalad támadok, és Teáltalad harcolok! (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(128)

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

Haszbun Allahu wa nimal-wakil.

Elegendő számunkra Allah és Ő milyen kiváló Támogató!
(al-Bukhári)

Fohász annak, aki fél a nagyhatalmúak igazságtalanságától

(129)

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ
فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خِلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ
يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

*Allahumma rabbesz-szemáwátisz-szab, warabbelarsiladím,
kun li dzsáran min fulán ibn fulán, wa ahzábihi min
khaláíqike, en jafrute alejje ahadun minhum aw jatghá, azza
dzsáruka wa dzsalla szaná-uka, wa le iláhe illá ent.*

Ó Allah, a hét ég Ura, és a hatalmas Trón Ura! Legyél a védelmezőm XY-al és pártfogóival szemben a teremtményeid közül, nehogy valaki közülük bántalmazzon engem vagy túlkapásokra vetemedjék! Legyőzhetetlen az, akit védelmedbe veszel és fenséges a Te dicsőítésed, nincs más isten, csak Te.
(al-Bukhári al-adab al-mufradban)

الله أكبر، الله أعزُّ من خلقه جميعاً، الله أعزُّ ممَّا أخاف وأحذر، أعوذُ بالله الذي لا إله إلا هو، المُمسِكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقْعَنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مَنْ شَرُّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مَنْ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَاراً مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ. (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)

Allahu akbar, Allahu eazz min khalqihi dzsemian, Allahu eazz mimma akhaf aw ahdar. Audu billahi elledi le ilahe illa huwa, almumszik esz-szemawatisz-szab an jaqana alalard illa bi-idnih, min serri abdika fulan, wa dzsunudih, wa atbaihi wa asjaihi, min el-dzsinniwan-nasz. Allahumma kun li dzsaran min serrihim, dzsalla szana-uka wa azza dzsaruka wa tabarak-aszmuka, wa le ilahe ghajruk.

Allah a leghatalmasabb, Allah hatalmasabb erejű, mint az összes teremtménye, Allah hatalmasabb erejű annál, mint amiktől félek és óvakodok. Menedéket keresek Allahnál – Akin kívül nincs más isten, a hét ég összetartójánál, nehogy a földre essenek, kivéve az Ő engedelmeivel – XY szolgád rosszatól, és a katonái, a követői és a segítői rosszatól, a dzsinnnek és az emberek közül! Ó Allah, legyél a védelmezőm az ő rosszuktól! Mily fenséges a Te dicsőítésed, és mily legyőzhetetlen az, akit

védemedbe veszel, áldott a Te neved és nincs más isten, csak Te! (háromszor) (al-Bukhári al-adab al-mufradban)

Fohász az ellenség ellen

(131)

اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ
وَزَلْزِلْهُمْ.

*Allahumma munzilal-kitáb, szerí al-hiszáb, ihzimil-ahzáb,
Allahummah-zimhum wa zelzilhum.*

Ó Allah, a Könyv lebocsátója, a gyorsan elszámoló, győzd le a szövetségeseiket. Ó Allah, győzd le őket és töltsd el őket félelemmel! (Muszlim)

Mit kell mondania annak, aki fél egy néptől

(132)

اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ.

Allahummak-finíhim bimá si-t.

Ó Allah, védj meg engem, amivel Te akarod! (Muszlim)

Fohász annak, akit kétség gyötör a hitét illetően

(133)

Kérjen menedéket Allahtól

أَعُوذُ بِاللَّهِ . . .

(*Aúdu bil-láh...*). (al-Bukhári és Muszlim)

Hagyja abba azt, ami a kételkedést okozta. (al-Bukhári és Muszlim)

(134)

Mondja azt:

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ .

Ámantu bil-láhi wa ruszulihi.

Hiszek Allahban és a küldötteiben. (Muszlim)

(135)

Recitálja a Magasztos Allah következő szavait:

﴿هُوَ الْأَوَّلُ، وَالْآخِرُ، وَالظَّاهِرُ، وَالْبَاطِنُ، وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

Huwal-awwalu, wal-ákhiru, waz-záhiru wal-bátinu wa huwa bikulli sej-in alím.

Ő az Első és az Utolsó, a Külső és a Belső. Ő minden dolog tudója” (Korán 107:31). (Abu Dáúd)

A kölcsön visszaadásáért mondott fohász

(136)

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ .

Allahumma-k-finí bihalálake an harámik, wa-aghnini bifadlike amman sziwák.

Ó Allah! Add, hogy elégedett legyek az Általad megengedetttekkal, és lemondjak a tiltottakról! Árassz el engem a Te kegyességeddel, hogy Rajtad kívül ne legyen másra szükségem! (at-Tirmidi)

(137)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ ، وَالْعُجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ
وَالْجُبْنِ ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ .

Allahumma inní aúdu bike minel-hammi wal-huzn, wal-adzs-zi wal-kaszali, wal-bukhli wal-dzsubn, wa dalid-dajni wa ghalabatir-ridzsál.

Ó Allah! Hozzád menekülök, a gond, a gyengeség, a tehetetlenség, a lustaság, a fösvénység, a gyávaság, s az adósság terhe és embereknek való kiszolgáltatottság elől! (al-Bukhári)

Fohász annak, akit rossz sugallat ér imádkozás vagy Korán recitálás közben

Oszmán ibn Abi al-Ász közölte: „Azt mondtam: Ó Allah Küldötte! Bizony a sátán az imádkozásomba és a recitálásomba avatkozott, és igyekszik rászedni engem.” Allah Küldötte ﷻ azt mondta: „Az a Khanzab nevű sátán, és ha érzed, hogy ezt teszi veled, akkor menekülj Allahhoz tőle, és fújj balfelét!” (háromszor) (Muszlim)

(138)

أَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ .

Aúdu bil-láhi mines-sejtánir-radzsím.

Allahhoz menekülök az átkozott sátán elől. (Muszlim)

Annak a fohásza, aki nehéz dologgal szembesül

(139)

اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ
سَهْلًا.

*Allahumma le sezhle illá me dzsaaltahu sezhle, wa ente
tadzsarul-hazana in si-te sezhle.*

Ó Allah! Nincs semmi könnyű, csak amit Te tettél könnyűvé,
és Te vagy az, Aki a nehézséget könnyűvé teszed, ha akarsz!
(Ibn Habbán)

Mit tegyen az, aki bűnt követett el

(140)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Nincsen olyan szolga, aki
ha bűnt követ el, s utána a helyes módon megtisztálkodik,
majd imádkozik két rakát, és Allah bocsánatát kéri, hogy ezt
követően ne bocsáttatna meg neki.” (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

Fohász, ami eltávolítja a sátánt és sugalmazását

(141)

Allahnál menedéket keresni előle. (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

Aúdu bil-láhi mines-sejtánir-radzsím.

Allahhoz menekülök az átkozott sátán elől.

(142)

Az azán (imára hívás). (Muszlim, al-Bukhári)

(143)

Az istenemlegetés és a Korán recitálása.* (Muszlim)

* Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Ne tegyétek a házaitokat sírokká! Bizony, a sátán menekül abból házból, amiben a „Tehén” szúrát recitálják.” (Muszlim)

Emellett eltávolítja a sátánt az istenemlegetés reggel és este, alvás előtt, és felébredéskor, a házba való belépésnél illetve kilépésnél, a mecsetbe belépésnél és az onnan való távozásnál. Továbbá távol tartja a sátánt minden egyéb hiteles istenemlegetés, mint például a Ájátul-Kurszi (Korán 2: 255) recitálása alvás előtt, illetve a „Tehén” című szúrából a két utolsó ája recitálása.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

A „*Le iláhe ill Allahu wahdehu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír*” [Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes] százszor elmondva védelmet jelent azon a napon a sátántól, és az azán is eltávolítja a sátánt.

Fohász, amit akkor mondunk, ha rossz dolog ér minket, vagy tehetetlenné válunk

(144)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: Az erős hívő jobb és Allah előtt kedvesebb, mint a gyenge hívő, és mindkettőjünkben van jó. Őrizd azt, ami jó neked, kérd Allah segítségét és ne légy tétlen. Ha azonban valami ér téged, ne mondd: Ha ezt és ezt tettem volna, akkor ez és ez lett volna. Ellenben mondd:

قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ .

Qaddar Allah, wa má sá-a feal.

Allah rendelte el, és amit akar, azt megteszi.
Hiszen a „ha” a sátán munkálkodását nyitja meg.” (Muszlim)

Gratuláció gyermek születése alkalmából és az arra való válasz

(145)

بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ،
وَرَزَقْتَ بَرَّهُ.

*Bárák Allahu leke fil-mawhúb, wa sekertel-Wáhib, wa
balagha asuddehu, wa ruziqte birrahu.*

Allah áldja meg neked az ajándékozottat, és adj hálát az Ajándékozónak. Allah adja azt, hogy elérje ereje teljét, és jámbor legyen veled szemben!

Erre a gratulációt fogadó ember azt válaszolja:

بَارَكَ اللهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ،
وَأَجْزَلَ ثَوَابِكَ.

*Bárák Allahu lek, wabáraka alejk, wa dzsazák Allahu khajran,
wa razaqak Allahu miszlah, wa adzs-zala szawábeke.*

Allah adja áldását neked, áldjon meg téged, jóval jutalmazzon, és ugyanilyenl lásson el téged, és bőségesen adja a jutalmadat! (Ez a gratuláció Al-Haszan al-Baszritól és a válasz pedig egy másik tudóstól szármzik. Ld. al-azkár, an-Nawawi)

A gyermekek Allah védelme alá helyezése

(146)

أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ
عَيْنٍ لَآمَةٍ

*Uídukumá bikelimátíl-láhit-támmeh, min kulli sejtánin
wahámmeh, wa min kulli ajnin lámmeh.*

Allah teljes szavaihoz menekítelek titeket minden sátántól és
körbekerítőtől, és minden szemmelveréstől! (al-Bukhári)

Beteglátogatáskor

(147)

لَا بَأْسَ طَهْرٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

Le be-sze tahúrún in sa Allah.

Nincs baj, megtisztulás lesz neked ez, ha Allah úgy akarja.
(al-Bukhári)

(148)

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ. (سبع مراتٍ)

Esz-elul-lahaladím rabbelarsiladím an jesfik.

A Hatalmas Allahot, a hatalmas Trón Urát kérem, hogy gyógyítson meg téged! (hétszer) (at-Tirmidi és Abu Dáúd)

A beteg látogatásának kiválósága

(149)

Ali bin Abí Tálib közölte: „Hallottam, hogy Allah Küldötte 紫 azt mondta: Ha valaki a beteg muszlim testvérét látogatja meg, amíg odafelé megy, a Paradicsom termésében jár, s mikor leül, elárasztja őt a könnyörület, és ha reggel tette ezt, akkor estig hetvenezer angyal imádkozik érte, és ha este, akkor pedig hetven-ezer angyal imádkozik érte reggelig.” (at-Tirmidi, Ibn Mádza)

A beteg fohásza, aki elvesztette reményét a halálos betegségből való kigyógyulásban

(150)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى .

Allahummagh-fir lí, warhamní wa alhiqní birrafiq il-aálá.

Ó Allah! Bocsáss meg nekem, könnyörülj rajtam és engedd, hogy csatlakozzam a Legmagasabb Társakhoz! (al-Bukhári és Muszlim)

(151)

Áisára való hivatkozással jegyezték fel, hogy Mohamed Próféta ﷺ a halálos ágyán bevizezte a kezét, megnedvesítette vele az arcát, és azt mondta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكْرَاتٍ.

Le iláhe ill Allah, inne lilmawti laszakarát.

Nincs más isten, csak Allah, bizony a halálnak kínjai vannak.” (al-Bukhári).

(152)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

Lá iláhe ill Allah, wallahu akbar, le iláhe ill Allahu wahdah, le serike leh, le iláhe ill Allahu lehul-mulku wa lehul-hamd, le iláhe ill Allah, wa le hawla wa le quwwata illá billeh.

Nincs más isten, csak Allah és Allah a legnagyobb. Nincs más isten, csak Allah, Ő az egyetlen, nincs Neki társa. Nincs más isten, csak Allah, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála. Nincs más isten, csak Allah, nincs hatalom, se erő, csak az Allahtól származó. (at-Tirmidi és Abu Dáúd)

Mit kell ismételtetni azzal, aki halálán van

(153)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Akinek az utolsó szava:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

„*Le iláhe ill Allah*”

Nincs más isten, csak Allah – az belép a Paradicsomba.”
(Abu Dáúd)

Annak a fohásza, akit valamilyen csapás ért

(154)

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَاخْلُفْ لِي
خَيْرًا مِنْهَا.

*Inná lilláhi wa-inná ilejhi rádksiún, Allahumma-dzurní fí
muszibetí wakhluf lí khajran minhá.*

Bizony, mi Allahé vagyunk, és Hozzá térünk vissza. Ó Allah,
julalmazz engem a csapásomban, s csak a jót hagy meg ne-
kem belőle! (Muszlim)

Fohász, amelyet akkor mondunk, amikor a halott szemét lecsukjuk

(155)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لـفلان باسمه – وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمُهْدِينَ، وَاخْلُفْهُ
فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ
فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ.

*Allahummagh-fir – li fulán biszmihi – warfa daradzsatahu fil-
mahdijjín, wakhluflu fi aqibihi fil-ghábirín, waghfir lená wa lehu
já rabbelálemín wafszeh lehu fi qabrih, wa nawwir lehu fih.*

Ó Allah, bocsáss meg XY-nak [a nevét említeni!], emeld magasabbra a rangját az igaz úton vezéreltek között és gondoskodjál a családjáról, akiket itt hagyott! Bocsáss meg nekünk és neki, ó teremtmények Ura! Tedd neki tágassá a sírját, s adj neki világosságot ott! (Muszlim)

Fohász a halottért a halotti imádkozáskor

(156)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ
مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا
نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ،
وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ،
وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ.

*Allahummagh-fir lehu warhamh, wa áfihi, wafu anhu, wa
akrim nuzuleh, wa wasz-szi mudkhalah, waghshzilhu bilmá-
i wasz-szaldzsi wal-barad, wa naqqihi min al-khatájá kemá
naqqajtasz-szawb al-abjada min ad-danasz, wa abdilhu
dáran khajran min dárih, wa ahlan khajran min ahlih, wa
zawdzsan khajran min zaw-dzsih, wa adkhillul-dzsennah,
wa a-idhu min adábil-qabr, wa adábin-nár.*

Ó Allah! Bocsáss meg neki, könyörülj rajta, óvd meg őt, s nézz el neki. Tedd az ő helyét megbecsültté, és a bemenetét szélessé! Mosd meg őt vízzel, hóval és jéggel! Tisztítsd meg a bűneitől, ahogyan megtisztítottad a fehér ruhát a szennyeződéstől. Az evilági lakhely helyett adj neki jobbat, és az

evilági háznépe helyett adj neki jobbat, és az evilági felesége helyett adj neki jobbat, léptesd be a Paradicsomba, és mentsd meg a sír kínzásától és a Tűz kínzásától! (Muszlim)

(157)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا،
وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ
تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا
بَعْدَهُ.

*Allahummagh-fir lihajjiná wa majjitiná wa sáhidiná, waghá-
ibiná, wa szaghíriná wa kabíriná, wa dekeriná wa-unszáná.
Allahumma men ahjajtahu minná fa-ahjihi alel-iszlám, wa
men tawaffajtahu minná fatawaffahu alel-ímán, Allahumma
le tahrimná adzsrah, wa le tudillená ba'dah.*

Ó Allah! Bocsáss meg az élőinknek, és a halottainknak, a jelenlévőnek és a távollévőnek, a kicsinek közülünk és a nagynak, a férfinek és a nőnek közülünk. Ó Allah! Akit Te életre keltesz közülünk, az iszlám vallásán keltsd életre (segíts neki eszerint élni), és akit halálba küldesz közülünk, a hiten küldd halálba. Ó Allah! Ne fossz meg minket az ő (a halott) jutalmától, és ne vigyél tévelygésbe minket utána! (Ibn Mádza és Ahmad)

(158)

اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلٍ جَوَارِكٍ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ
الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ،
إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ .

*Allahumma inne fulán ibn fulán fī dimmatik, wa habli
dzsiwárik, faqihi min fitnatil-qabr wa adábin-nár, waente
ahlul-wafá-i wal-haqq, faghfir lehu warhamh, inneke entel-
ghafúrur-rahím.*

Ó Allah! XY [a nevét említeni!] a Te védelmedben van, s
a Te közeledben, mentsd meg őt a sír kísértésétől és a Tűz
kínzásától, hiszen Te vagy a Teljesítés (Hűség) és az Igazság
letéteményese! Bocsáss meg neki és könyörülj rajta, hiszen
Te vagy a Megbocsátó és az Irgalmas! (Ibn Mádzsa)

(159)

اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ، اِحْتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنِ
عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ .

*Allahumma abduka wabnu amatik, ihtádzsa ilá rahmatik,
wa ente ghanijjun an adábih, in káne muhszinan fazid fī
haszanátih, wa in káne muszían fatadzszáwaz anh.*

Ó Allah! A Te szolgádnak, a szolgáló lányod fiának a Te könyörületedre van szüksége! Neked nincs szükséged arra, hogy megbüntesd! Ha jóra való és vallásos volt, növeld az ő jótetteit, ám ha bűnös volt, nézd el neki! (al-Hákim)

A halott gyermekért mondandó fohász

(160)

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.

Allahumma a-idhu min adábil-qabr.

Ó Allah, mentsd meg őt a sír kínzásától. (Málík)

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِدَايِهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجْوَرَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ.

Allahummadzsalhu faratan, wa dukhran liwálidajh, wa safian mudzsában. Allahumma szaqqil bihi mawázinahumá wa adim bihi udzsúrahumá, wa alhiqhu biszálihil-mu-minín,

wadzsalhu fi kafálati Ibráhím, waqihi birahmatika adábal-dzsahím.

Ebdilhu dâran khajran min dârih wa ahlan khajran min ahlih, Allahummagh-fir lieszlâfinâ wa afrâtinâ wa men szabaqaná bil-ímán.

Ó Allah! Tedd őt a szüleinek előfutárává, tedd őt pótlássá (az elmulasztottakért) nekik, és meghallgatott közbenjáróvá! Ó Allah! Tedd (jótettekkel) nehezebbé szülei mérlegeit, és tedd nagyobbá a jutalmukat általa, és tedd őt a jámbor, jót cselekvő hívők közé, s Ábrahám közössége alá. Óvd meg őt a Pokol kínzásától a Te könyörületed által! Adj neki jobb otthont az otthona helyett, és adj neki jobb családot, a családjá helyett! Ó Allah! Bocsáss meg elődeinknek és gyermekeinknek és azoknak, akik megelőztek minket a hitben! (al-mughni, ibn Qudámah 3/416)

(161)

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا وَأَجْرًا.

Allahummadzs-alhu lenâ faratan, wa szalafan wa adzsran.

Ó Allah! Tedd őt nekünk előfutárrá, előddé és jutalommal! (al-Baghawí)

A részvétnyilvánítás szövege

(162)

إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى .
فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ .

*Inne lilláhi má akhad, wa lehu má atá, wa kullu sej-in indehu
bi-adzselin muszemmá. Faltaszbir wal-tah-taszib.*

Bizony Allahé, amit elvett, s Övé az is, amit adott. Mindennek megszabott ideje van Önála. Légy állhatatosan kitartó és Allahtól reméld a jutalmat! (al-Bukhári és Muszlim)

Mondható a következő is:

أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ، وَغَفَرَ لِمِيتِكَ .

*Aadamal-láhu adzsarak, wa ahszana azák, waghafara
limejjitik.*

Allah növelje meg a jutalmadat, s adjon vigaszt gyászodat, s bocsásson meg a halottadnak! (al-azkár, an-Nawawi)

A halott sírba helyezésekor mondandó fohász

(163)

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ .

Bismilláhi wa alá szunnati raszúl-illah.

Allah nevében és a Szunna szerint [amit Allah küldötte hagyott ránk]. (Abu Dáúd)

A halott temetése után mondandó fohász

(164)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ .

Allahummagh-fir lehu Allahumma szabbithu.

Ó Allah, bocsáss meg neki! Ó Allah, szilárdítsd meg őt! (Abu Dáúd és al-Hákim)

A sírok látogatásának fohásza

(165)

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ.

Esz-szelámu alejkum ahlad-dijári minel-mu'minína wal-muszlimín, wa-inná in sá Allahu bikum láhiqún, naszal-ullaha lená wa lekumuláfijah.

Békesség reátok, e temető hívő és muszlim lakói, mi – ha Allah is úgy akarja – csatlakozni fogunk hozzátok! Kérjük Allahot, bogy nekünk is és nektek is adjon védelmet (jólétet)! (Ibn Mádza és Muszlim)

Szélfúvásakor mondandó fohász

(166)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا.

Allahumma inni eszeluke khajrahá waaúdu bike min serrihá.

Ó Allah, a benne lévő jót kérem Tőled, s a benne lévő rossz elől Hozzád menekülök! (Abu Dáúd, Ibn Mádza)

(167)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ.

*Allahumma inní eszeluka khajrahá wa khajra má fihá, wa
khajra má ursilat bih, wa-aúdu bike min serrihá, wa serri
má fihá wa serri má ursilat bih.*

Ó Allah, Tőled kérem a javát, s a benne lévő jót, s azt a jót,
amivel elküldetett, s Hozzád menekülök a rossza elől, a
benne lévő rossz elől, s azon rossz elől, amivel elküldetett!
(Muszlim, Al-Bukhári)

Mennydörgéskor mondandó fohász

(168)

Abdullah bin az-Zubajr, ha mennydörgést hallott, akkor ab-
bahagyott mindent és azt mondta:

سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ.

*Szubhánal-ledí juszabbihu arrádu bi-hamdihi wal-maláikatu
min khífatih.*

Magasztaltassék az, Aki iránti félelemből az Ő dicsőségét zengi a mennydörgés és az angyalok! (al-Muwatta)

Az esőkérés fohásza

(169)

اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مُرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍ، عَاجِلًا غَيْرَ
آجِلٍ .

Allahummasz-qiná ghajszan mughíszan marí-an murían, náfian, ghajra dár, ádzsilan ghajra ádzsil.

Ó Allah! Itass minket bőven áradó esővel; egészségessel, termékennyel; hasznossal, ne ártóval; most érkezővel, ne késlekedővel! (Abu Dáúd)

(170)

اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا.

Allahumma aghiszná, Allahumma aghiszná, Allahumma aghiszná.

Ó Allah, segíts! Ó Allah, segíts! Ó Allah, segíts! (al-Bukhári, Muszlim)

(171)

اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأَخْيِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ .

*Allahummasz-qi ibádek, wa bahá-imek, wansur rahmatek,
wa ahji beledek al-majjit.*

Ó Allah! Itasd szolgálodat és állataidat! Terjeszd ki a könyörületedet, s keltsd újra életre a kihalt vidékedet! (Abu Dáúd)

Az esőzés kezdetén mondandó fohász

(172)

اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا .

Allahumma szajjiban náfian.

Ó Allah, tedd bőséggé és hasznossá (az esőt)! (al-Bukhári)

Az esőzés után mondandó fohász

(173)

مُطَرِّنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ .

Mutirná bifadlil-láhi wa rahmatih.

Allah kegyelme és könyörülete által kaptunk esőt. (al-Bukhári, Muszlim)

Az ég kitisztulásaért mondandó fohász

(174)

اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْظُرَابِ، وَبُطُونِ
الأودية، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ.

*Allahumma hawálejna wa le alejna, Allahumma alál-ákámi
wad-diráb, wa bútúnil-awdijah, wa manábitis-sadzsar.*

Ó Allah, körülöttünk essen, és ne ránk [mint Allah büntetése]! Ó Allah, a dombokra, a sziklákra, a völgyekre és a fás területekre [essen]! (al-Bukhári, Muszlim)

Az újhold megpillantásakor mondandó fohász

(175)

اللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ،
وَالْتَوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللهُ.

Allahu akbar, Allahumma ahillehu alejné bilamni wal-ímán, wasz-szelámeti wal-iszlám, wat-tawfíqi limá tuhibbu wa tar-dá, rabbuná wa rabbuk Allah.

Allah a leghatalmasabb! Ó Allah! Hozd elő az újholdat nekünk biztonságban, hitben, békességben, az iszlámban, és az Általad biztosított boldogulásban arra, amit Te szeretsz, és amivel elégedett vagy! Urunk, és Urad (a holdé) Allah! (at-Tirmidi)

A böjtölő fohásza a böjt megtörésekor

(176)

ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

Dahab ad-damau wab-tallatilurúq, wa szebetel-adzsru in sá Allah.

Elmúlt a szomjúság, megnedvededtek az erek, és biztosított a jutalom, ha Allah is úgy akarja. (Abu Dáúd)

(177)

Abdullah bin Amr ibn al-Ásztól: Allah Küldötte ﷺ azt mondta: „A böjtölőnek van fohásza – ami nem utasíttatik vissza – böjt-je megtörésekor.” Ibn abi Mulaikah azt mondta: „Hallottam Abdullah bin Amrot, amint a böjt megtörésekor azt mondta:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، أَنْ تَغْفِرَ لِي.

Allahumma inní aszaluka birahmatikel-letí wasziat kulle sejin, an taghfira lí.

Ó Allah, a Te könyörületeddal kérlek, amely minden dolgot átfog, hogy bocsáss meg nekem!” (Ibn Mádzsa)

Az evés előtti fohász

(178)

Ha valamelyikötök enni akar, akkor mondja:

بِسْمِ اللَّهِ .

Bismilláh.

Allah nevében.

Ám ha elfelejtette ezt elmondani az elején, akkor mondja a végén:

بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ .

Bismilláhi fi awwalihi wa ákhirih.

Allah nevében az elején és a végén is. (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(179)

Akinek Allah ételt ad, az mondja azt:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ .

Allahumma bárik lená fíhi wa atimná khajran minh.

Ó Allah, áldd meg ezt nekünk, s táplálj minket még jobbal!

Ha valakinek Allah tejet juttat, az mondja:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ .

Allahumma bárik lená fíhi wa zidná minh.

Ó Allah, áldd meg ezt nekünk, s adj még többet nekünk belőle! (at-Tirmidi)

Az étel elfogyasztása utáni fohász

(180)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ .

El-hamdu lil-láhil-ledí atamaní hádá wa razaqanihi min ghajri hawlin minní wa le quwwah.

Hála legyen Allahnak, Aki ezzel etetett engem és gondoskodott rólam anélkül, hogy hatalmam vagy erőm lett volna rá.
(Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(181)

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ وَلَا
مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبُّنَا .

*El-hamdu lil-láhi hamdan kaszíran tajjiban mubárákan fih,
ghajra makfijjin wa le muwaddain, wa le musztaghnan anhu
rabbuná.*

Dicséret és hála legyen Allahnak, sokszoros, jó és áldott, vég nélküli. Örök és nélkülözhetetlen hálával adózunk Neked, ó Urunk! (al-Bukhári, at-Tirmidi)

A vendég fohásza azért, aki étellel kínálta őt (a házigazdáért)

(182)

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمُهُمْ .

*Allahumma bárik lehom fímá razaqtehom, waghfir lehom
war-hamhom.*

Ó Allah, áldd meg nekik azt, amivel gondoskodtál róluk, bocsáss meg nekik, s könyörülj rajtuk! (Muszlim)

A fohász, amit annak mondunk, aki inni adott nekünk (illetve megkínált)

(183)

اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي.

Allahumma atim men atamaní waszqi men szaqání.

Ó Allah, etesd azt, aki enni adott nekem, s itasd azt, aki inni adott nekem! (Muszlim)

Annak a háznak a népéért mondandó fohász, amelyben a böjtöt megtörik

(184)

أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ.

Aftara indakumus-száimún, wa ekele taámakumul-abrár, wa szallat alejkumul-maláikah.

Nálatok törték meg a böjtöt a böjtölők, a jámborok megették az ételeteket, és az angyalok imádkoztak értetek! (Abu Dáúd, Ibn Mádzsza)

A böjtölő fohásza, hogy ha ennivalóval kínálják, és nem akarja megszakítani a böjtöt

(185)

Azt mondta a Próféta ﷺ: „Ha valakit meghívnak közületek, akkor egyezzen bele. Ha böjtöl, akkor fohászkodjon, ha pedig nem böjtöl (azon napon), akkor egyen.” (Muszlim)

Amit a böjtölő mond, ha valaki durván szól hozzá

(186)

إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ

Innî száim, innî száim.

Én böjtölök, én böjtölök. (al-Bukhári, Muszlim)

Fohász, amit a termés megpillantásakor kell mondani

(187)

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا،
وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا.

*Allahumma bárik lená fî szamariná, wa bárik lená fî
medínatiná, wabárik lená fî száiná wa bárik lená fî muddiná.*

Ó Allah! Áld meg nekünk a termésünk, áld meg nekünk a városunkat, áld meg nekünk száánkat és áld meg nekünk a muddunkat! (Muszlim)

A száa és a mudd ürmérték. A száa négy muddal ér fel, a mud pedig két összetett, közepes méretű maréknyit jelent. Tehát legyen áldott és laktató a termés, legyen több a haszna.

A tüsszentés fohásza

(188)

Ha valaki tüsszent, akkor mondja:

الْحَمْدُ لِلَّهِ.

El-hamdu-lil-lah.

Dicséret és hála legyen Allahnak.

A testvére erre válaszul mondja neki:

يَرْحَمُكَ اللَّهُ .

Jarhamuk Allah.

Allah könyörüljön rajtad!

Ha ezt mondta neki, akkor erre a válasz a tüsszentőtől:

يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُم .

Jahdikumul-lahu wa juszlihu bálakum.

Allah vezessen titeket az igaz útra és tegye jobbra helyzeteteket! (al-Bukhári)

Mit mondjunk a nem muszlimnak, ha tüsszent

(189)

يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُم .

Jahdikumul-lahu wa juszlihu bálakum.

Allah vezessen titeket az igaz útra és tegye jobbra helyzeteteket! (at-Tirmidi, Ahmed, Abu Dáúd)

A házasulandóknak mondandó fohász

(190)

بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ.

Báarakal-lahu lek, wa báraka alejk, wa dzsamaa bejnekumá fĩ khajr.

Allah áldja meg [a házastársadat], áldjon meg téged, és köszön össze a jóban titeket! (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

A házasulandó fohásza saját magáért

(191)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ.

Allahumma inni eszeluka khajrahá wa khajra má dzsabeltehá alejh, wa aúdu bike min serrihá wa serri má dzsabeltehá alejh.

Ó Allah, kérlek Téged, hogy az ő javát add, s annak a javát, amire formáltad, s Hozzád menekülök az ő rosszja elől, s annak a rosszja elől, amire formáltad! (Abu Dáúd, Ibn Mádzsza) Ugyanezt lehet mondani akkor is, ha valamilyen közlekedési eszközt (régebben tevét) vásárol valaki. (Abu Dáúd, Ibn Mádzsza)

A házaselet előtti fohász

(192)

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا.

Biszmilláh, Allahumma dzsannibnes-sejtán, wa dzsannibis-sejtána má razaqtaná.

Allah nevében. Ó Allah, tarts minket távol a sátántól és tartsd távol a sátánt attól, amit adtál nekünk! (al-Bukhári, Muszlim)

A haragos ember fohásza

(193)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

Aúdu bil-láhi mines-sejtánir-radzsím.

Allahhoz menekülök az átkozott sátán elől. (al-Bukhári, Muszlim)

A fohász, amit magunkban mondunk, ha próbára tett embert vagy szenvedőt látunk

(194)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا.

El-hamdu lil-láhil-ledí áfání mimma-b-taláka bih, wa faddalaní alá kaszírín mimman khalaqa tafdílá.

Dicséret és hála legyen Allahnak, Aki megmentett engem attól, amivel téged próbára tett, és sokaknál előbbre helyezett a teremtményei közül. (at-Tirmidi)

Az üléseken (a muszlimok összejövetelein) mondandó fohász

(195)

رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ.

Rabbi ighfir li wa tubb alejj, inneke ente at-Tauwáb al-Ghafúr.

Istenem, bocsáss meg nekem, és engesztelődj meg irántam! Hiszen Te vagy a Kiengesztelődő és a Megbocsátó. (at-Tirmidi, Ibn Mádza)

Az üléseket lezáró fohász

(196)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ
إِلَيْكَ.

Szubbánakal-lahumma wa bihamdika, eshedu an le iláhe illá ente asztaghfiruka wa atúbu ilejk.

Magasztaltassál, ó Allah, és az Irántad való dicséret és hála által [légy magasztalt], tanúságot teszek arról, hogy nincs más isten Rajtad kívül. Bocsánattal és megbánással fordulok Hozzád! (at-Tirmidi)

E szavakkal lehet bocsánatot kérni Allahtól és jóvátenni az ülésen esetlegesen elhangzott rossz beszédet.

A megbocsátás fohászának viszonzása

(197)

Ha valaki azt mondja neked:

غَفَرَ اللَّهُ لَكَ .

Ghafar Allahu lek.

Allah bocsásson meg neked!

Akkor viszonzod ezzel:

وَلَكَ .

Wa lek.

És neked is! (Ahmed, an-Naszái)

Fohász azért, aki valami jót tett veled

(198)

Akivel valami jót tesznek, és a jótevőjének azt mondja:

جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا .

Dzsazák Allahu khajran.

„Allah jutalmazzon jóval téged!”, az teljes mértékben megköszönte a jótettet. (at-Tirmidi)

Védelem a Daddzsáltól (a hamis messiástól)

(199)

Aki megjegyzett tíz áját az al-Kehf (a Barlang c.) szúra elejéről, az védelmet kap a Daddzsál ellen. (Muszlim)

Megvéd az Allahnál való menedékkérés is, minden imádkozás végén, a Tasahud után (lásd 55. fohász).

Fohász azért, aki kinyilvánítja szeretetét irántad

(200)

„Ha valaki azt mondta neked:

إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ

Innī uhibbuka fil-láh.

Szeretlek Allahért, annak mondd:

أَحَبَّكَ الَّذِي أَحَبَّبْتَنِي لَهُ .

Ahabbakal-ledí ahbebtēni lehu

Szeressen téged, Akiért megszerettél!” (Abu Dáúd)

Fohász azért, aki vagyonát ajánlja fel neked

(201)

بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ .

Báarakal-lahu leke fî ahlika wa málík.

Allah áldja meg a családodat és a vagyonodat! (al-Bukhári)

Fohász, amit a kölcsönt adónak mondunk a kölcsön visszafizetésekor

(202)

بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ .

Báarakal-lahu leke fî ahlika wa málík, innemá dzsazá-usz-szalafil-hamdu wal-adái.

Allah áldja meg a családodat és a javaidat! Bizony a kölcsönadás jutalma a hála és a visszafizetés. (an-Naszái, Ibn Mádzsza)

A társítástól való félelem fohásza

(203)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا
أَعْلَمُ.

*Allahumma inni aúdu bike an usrike bike wa ene aálem, wa
asztaghfruka limá le aálem.*

Ó Allah! Hozzád menekülök az elől, hogy bármit is tudato-
san társítsak Melléd, és a bocsánatodat kérem azokért, ami-
ket nem tudatosan teszek. (Ahmed)

**Annak a fohásza, akinek azt mondják:
Allah áldjon meg téged! (Báarakal-lahu fík!)**

(204)

Áisától maradt fenn, hogy a Prófétának ﷺ egy [levágott]
kecskét ajándékoztak, és ő megkérte Áisát, hogy ossza szét.
Áisa mindig megkérdezte a szolgálót, amikor az visszajött,
hogy mit mondtak (azok az emberek, akiknek Áisa húst kül-
dött). A szolgáló azt felelte: „Azt mondták

بَارَكَ اللَّهُ فِيكُمْ.

Báarak Allahu fikum!

Allah áldjon meg titeket!

Áisa azt mondta erre:

وَفِيهِمْ بَارَكَ اللَّهُ .

Wa fihim bárák Allahu!

Őket is áldja meg Allah!

Tehát fohászkodjuk értük ugyanúgy, ahogy ők értünk, és megmarad a jutalmunk. (Ibn asz-Szunni)

Fohász az ellen, hogy valamiben rossz előjelet lássunk

(205)

اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .

Allahumma le tajra illá tajruk, wa le khajra illá khajruk, wa le iláhe ghajruk.

Ó Allah! Nincs elrendelés, csak a Te elrendelésed, és nincs más jó, csak az a jó, ami Tőled van, és nincs más isten Rajtad kívül! (Ahmed)

Közlekedési eszközön való utazáskor mondandó fohász

(206)

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ،
وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ،
اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي،
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

*Bismilláh, wal-hamdu lil-láh, szubhánel-ledi szakh-
khara lená hádá wa má kunná lehu muqrínín, wa inná ilá
rabbiná lamunqalibún, el-hamdu lil-láh, el-hamdu lil-láh,
el-hamdu lil-láh, Allahu akbar, Allahu akbar, Allahu akbar,
szubhának Allahumma inní dalamtu nefszi faghfir lí feinnehu
le jaghfirud-dunúbe illá ent.*

Allah nevében. Dicséret és hála Allahnak! Magasztaltassék az, Aki szolgálatunkra tette ezt (a közlekedési eszközt). Mi képtelenek lettünk volna erre. Bizony, mi Urunkhoz térünk vissza. Dicséret és hála legyen Allahnak! Dicséret és hála legyen Allahnak! Dicséret és hála legyen Allahnak! Allah a legnagyobb! Allah a legnagyobb! Allah a legnagyobb! Magasztaltassál, ó Allah! Bizony igazságtalanságot követtem el önmagam ellen, bocsáss hát meg nekem! Bizony senki sem bocsátja meg a bűnöket csak Te! (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

Az utazáskor mondandó fohászok

(207)

اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا
لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا
الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا
هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ
فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ،
وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ.

Allahu akbar, Allahu akbar, Allahu akbar. Szubháanal-ledí szakhkhara lená hádá wa má kunná lehu muqrinín, wa inná ilá rabbiná lamunqalibún, Allahumma inná neszelize fí szeferiná hádá albirra wat-taqwá, wa min alamali má tardá, Allahumma hawwin alejné szafarená hádá, wat-wi anná buadah, Allahumma entesz-száhibu fisz-szafar, wal-khalífatu fil-ahl, Allahumma inní áudu bike min waszáisz-szafar, wa ka-ábatil-manzar, wa szú-il-munqalabi fil-máli wal-ahl.

Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb!
Magasztaltassék az, Aki szolgálatunkra kényszerítette ezt (a közlekedési eszközt). Mi képtelenek lettünk volna erre. Bi-

zony, mi Urunkhoz térünk vissza. Ó Allah! Tőled kérjük ezen utazásunkban a jámborságot és az istenfélelmet, és a cselekedetből azt, ami Neked tetszik. Ó Allah! Könnyítsd meg nekünk az utazásunkat és rövidítsd meg nekünk a távolságot! Ó Allah! Te vagy a kísérem az utazásomban és Te vagy az, Aki a családomról gondoskodik. Ó Allah! Menedéket keresek Nálad az utazás kellemetlenségétől [az utazás miatti] elhanyagolt megjelenéstől és attól, hogy visszatérve a családommal, vagyonommal kapcsolatban rossz hír fogadjon.

Visszafelé ugyanezt mondjuk az alábbi mondattal kiegészítve:

آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ .

Ájibúna, tá-ibúna, ábidúna, lirabbiná hámidún.

Visszatérünk, készek vagyunk a megbánásra, [Allahot] szolgáljuk, Urunknak hálát adunk. (Muszlim)

A városba vagy a faluba történő belépéskor mondandó fohász

(208)

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَمَا اُظْلِلْنَ، وَرَبَّ الْاَرْضَيْنِ السَّبْعِ
وَمَا اُفْلِلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِيْنِ وَمَا اُضِلَّلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ،

أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا.

*Allahumma rabbesz-szemáwátisz-szeb wa má adlaln, wa
rabb al-arádín asz-szeb wa má aqlaln, wa rabbes-sejátíni wa
má adlaln, wa rabber-rijáhi wa má darajn, eszeluke khajra
hádihil-qarjah, wa khajra ahlihá wa khajra má fihá, wa áúdu
bike min serrihá wa serri ahlihá, wa serri má fihá.*

Ó Allah! Te vagy az Ura a hét égnek és annak, amit körül-
vesz; Te vagy az Ura a hét földnek és annak, amit hordoz;
Te vagy az Ura a sátánoknak és azoknak, akiket tévelygés-
be visznek; Te vagy az Ura a szeleknek, s annak, amit azok
szétszórnak! Tőled kérem e falunak (városnak) és lakóinak a
javát, s annak a javát, ami benne rejlik! Hozzád menekülök e
falunak és lakóinak a rossza elől, s annak a rossza elől, ami
benne rejlik! (al-Hákim)

A piacra való belépés fohásza

(209)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Le iláhe ill Allah, wahdehu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, juhjí wa jumítu wa huwa hajjun le jemút, bijadihil-khajru wa huwa alá kulli sej-in qadír.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála. Életre kelt és a halálba küld, Ő az Élő, Aki soha nem hal meg, a Kezében van a jó, s Ő mindenre képes. (at-Tirmidi, Ibn Mádzsa)

Mit kell mondani, ha megbotlik a hátasállat, vagy ha elromlik a közlekedési eszköz, amin utazunk

(210)

بِسْمِ اللَّهِ

Biszmilláh.

Allah nevében. (Abu Dáúd)

Az utazó fohásza az otthon maradókért

(211)

أَسْتَودِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ .

Asztawdiukumul-lah, el-ledí le tadiu wa dá-íuh.

Allah védelmébe helyezlek benneteket, Akinél nem vesznek el a rábízottak. (Ahmed, Ibn Mádza)

Az otthon maradó fohásza az utazóért

(212)

أَسْتَودِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ.

Asztawdiul-laha dínek, wa amánetek, wa khawátíma amelik.

Allah védelmébe helyezem a vallásodat, a becsületedet, s végső cselekedeteidet. (Ahmed, at-Tirmidi)

(213)

زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُمَا كُنْتَ.

Zawwadakal-lahut-taqwá, wa ghafara danbek, wa jasz-szara lekel-khajra hajszumá kunt.

Allah lásson el istenfélelemmel téged, bocsássa meg a bűneidet, s könnyítse meg számodra a jót, bárhol is vagy! (at-Tirmidi)

Istenemlegetés az emelkedőknél és a lejtőknél

(214)

Dzsáber azt mondta: Ha felfelé mentünk, akkor azt mondtuk:

اللَّهُ أَكْبَرُ.

Allahu akbar!

Allah a leghatalmasabb!

Ha lefelé mentünk, akkor azt mondtuk:

سُبْحَانَ اللَّهِ.

Szubbán Allah!

Allah minden hiánytól mentes!” (al-Bukhári)

Az utazó fohásza virradatkor

(215)

سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبِنَا وَأَفْضَلِ
عَلَيْنَا عَائِذَا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ.

*Szamia számiun bihamdil-láhi wa huszni balá-ihí alejná.
Rabbene száhibná wa-afdil alejná. Áidan bil-láhi minan-nár.*

Tanúságot tett egy tanú Allah dicsőítéséről a reánk gyakorolt kegyéért és nagylelkűségéért. Urunk, őrizz minket, árássz el minket kegyeiddel, és távolíts el tőlünk minden rosszat! Menedéket keresek Allahnál a Tűztől! (Muszlim)

Az utazó fohásza, ha valahol megszáll

(216)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ .

Aúdu bikelimátil-láhit-támmáti min serri má khalaq.

Allah teljes és tökéletes szavaihoz menekülök annak rosszsa elől, amit teremtett! (Muszlim)

Az utazásból történő visszatérés fohásza

(217)

Ibn Umartól: Ha Allah Küldötte ﷺ hazatérőben volt egy csatából vagy zarándoklatról, akkor minden emelkedőnél azt mondta:

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ.

Allahu akbar, Allahu akbar, Allahu akbar!

Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb!, majd ezt mondta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.

Le iláhe ill Allahu wahdehu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli saj-in qadír. Ájibún, tá-ibún, ábidún, lirabbíná hámidún, szadaqal-lahu wadeh, wa naszara abdeh, wa hazemel-ahzábe wahdeh.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Visszatérünk, készek vagyunk a megbánásra, [Alla-hot] szolgáljuk, Uruknek hálát adunk. Allah megtartotta az ígéretét és segítette szolgáját, s egyedül Ő győzte le a szövetségeseket. (al-Bukhári, Muszlim)

**Mit mondjon az, akit olyan dolog ér, ami örömmel
tölti el, vagy olyan, amit nem szeret**

(218)

A Próféta ﷺ, amikor olyan dolog érte, ami örömmel töltötte el, azt mondta:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ .

El-hamdu lil-láhil-ledi binimatihi tetimmusz-szálihát.

Hála legyen Allahnak, Akinek a könyörülete révén kiteljesednek a jó dolgok. Amikor pedig valami olyan érte, amit nem szeretett, azt mondta:

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ .

El-hamdu lil-láhi alá kulli hál.

Hála legyen Allahnak minden esetre. (Ibn asz-Szunni, al-Hákim)

**A Próféta ﷺ számára kegyelem kérése
(asz-szalát ala-nnabijj)**

A Próféta ﷺ számára a 47. oldalon lévő 53., vagy a 29. oldalon található 24. fohással ajánlott kegyelmet kérni.

(219)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Aki kegyelmet kér számomra, annak a számára Allah tíz áldást küld.” (Muszlim)

(220)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Ne tegyétek a síromat ünneplés helyévé! Kérjétek kegyelmet számomra, mert bizony akárhol vagytok, a (számomra való) kegyelem kérésetek elér hozzám!” (Abu Dáúd)

(221)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Az a fukar, aki előtt megemlítenek engem, és még sem kér számomra kegyelmet.” (at-Tirmidi)

(222)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Allahnak vannak angyalai, akik bejárják a földet, és elhozzák nekem vallási közösségem köszöntését.” (an-Naszái)

(223)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Amikor egyikőtök köszönt engem, Allah visszaadja a lelkemet, hogy viszonzni tudjam a köszöntést.” (Abu Dáúd)

A köszönés terjesztése

(224)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Nem léptek be addig a Paradicsomba, míg nem vagytok hívők, s addig nem lesztek hívők, míg nem szeretitek egymást. Mutassak-e olyan dolgot, amit ha megtesztek, akkor szeretni fogjátok egymást: Terjesszétek a köszöntés szavát magatok között!” (Muszlim)

(225)

Ammár bin Jászir azt mondta: „Ha valaki a következő három dolgot összegyűjti magában, akkor teljes a hite: Az igazságosság, még ha önmagáról van is szó, a köszönés terjesztése az emberek között, s az adakozás szorult helyzetben is.” (al-Bukhári)

(226)

Abdullah bin Amr azt mondta: „Egy férfi megkérdezte a Próféta ﷺ-t, hogy az iszlám előírásai közül melyik a legkíválób?” Erre ő azt felelte: „Ételt adni [az embereknek], és köszönni annak, akit ismersz és annak is, akit nem ismersz.” (al-Bukhári, Muszlim)

A köszönés viszonzása egy nem muszlimnak

(227)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta „Amikor az Írás népe köszön neked, mondd azt:

وَعَلَيْكُمْ

Wa alejkum.

És reátok is.” (al-Bukhári, Muszlim)

A kakas kukorékolása és a szamár ordítása hallatán mondandó fohász

(228)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta „Ha halljátok, a kakas kukorékolását, akkor kérjeteك Allah kegyéből, hiszen az angyalt látott. S ha szamarat hallotok ordítani, akkor kérjeteك menedéket Allahnál a sátán elől

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ .

(*aúdu bil-láhi mines-sejtán irradzsím*), hiszen az sátánt látott.” (al-Bukhári, Muszlim)

Éjszakai kutyaugatás hallatán mondandó fohász

(229)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta „Ha éjjel a kutyák ugatását vagy a szamár ordítását halljátok, akkor kérjeteك menedéket Allahnál, hiszen azok olyat látnak, amit ti nem láttok.” (Abu Dáúd)

Fohász azért, akit szidalmaztál

(230)

اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا مُؤْمِنٍ سَبَّبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

Allahumma faajjumá mu-minin szababtuhu fedzsal dálike lehu qurbatan ilejke jawmal-qijámah.

Ó Allah, bármelyik hívőt is szidtam, azt [a szidalmazást] tedd számára jutalomná, hogy közelebb kerülhessen Hozzád a Feltámadás Napján! (al-Bukhári, Muszlim)

Mit mond a muszlim, ha másik muszlimot kíván dicsérni

(231)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta „Ha valamelyikőtök mindeképpen dicsérni kívánja a társát, akkor mondja azt:

أَحْسِبُ فُلَانًا وَاللَّهُ حَسِيْبُهُ وَلَا أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ – إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ – كَذَا وَكَذَا

Ehszabu XY wallahu haszíbuh wa le uzakki ála Allahi ehaden, ehszabuhu ...

Azt gondolom XY-ról [a nevét említeni!] – bár Allah az ő számonkérője, és én senkiről nem állítok semmit Allah előtt –, hogy ő ilyen és ilyen.... ha ezt [a tulajdonságot valóban] tudja róla.” (Muszlim)

Mit mond a muszlim, ha mások dicsérik őt

(232)

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [واجعلني خيراً مِمَّا يَظُنُّونَ]

Allahumma le tu-ákhidní bimá jaqúlún wagh-fir lí má le jalemún [wadzsalni khajran mimma jadunnún]

Ó Allah, ne kérjél számon engem azért, amit mondanak, bocsásd meg nekem azt, amit nem tudnak [és tegyél jobbat, mint amit gondolnak]! (al-Bukhári al-adab al-mufradban, al-Bajhaqi)

A telbija szövege

(233)

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنَّعْمَةَ،
لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ

*Lebbejk Allahumma, lebbejk. Lebbejke le serike leke lebbejk.
Innel-hamda wan-nimata leke wal-mulk le serike lek.*

A hívásodra jöttem ó Allah, a hívásodra jöttem. A hívásodra jöttem, nincsen társad, a hívásodra jöttem. Bizony, a dicséret, a hála és a jószág Téged illet, és Tiéd a királyság, nincsen társad. (al-Bukhári és Muszlim)

A Fekete kőnél mondandó fohász

(234)

Mohamed Próféta ﷺ egy teve hátán ülve körbejárta a Házat (a Kábát) és akárhányszor elhaladt a Fekete kő mellett, valamivel rámutatott, ami nála volt és azt mondta:

اللهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

Allah a leghatalmasabb! (al-Bukhári)

A Jemeni Sarok és a Fekete Sarok között mondandó fohász

(235)

Mohamed Próféta ﷺ a Jemeni Sarok és a Fekete Kő között azt szokta mondani:

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾

*Rabbene átiná fid-dunjá haszanatan wa fil-ákhirati
haszanatan wa qiná adában-nár.*

Ó Urunk! Részeltesz minket jóban az evilágon és részeltesz jóban a túlvilágon és óvjál meg minket a Tűz kínzásától! (Korán 2: 201) (Abu Dáúd)

Fohász a Szafa és a Marwa hegyeknél

(236)

Mohamed Próféta ﷺ a Szafa hegyéhez közeledve a következő Korán részt recitálta:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾

Innasz-Szafá wal-Marwata min saá-iril-lah, femen haddzsal-bejte aw itamara fe le dzsunáhe alejhi ej-jattawafa bihimá, wa men tattawaa khajran fainn-Allaha sákirun alím.

Bizony a Szafa és a Marwa Allah jelei (szertartási helyei) közé tartozik. Ha valaki elvégzi a zarándoklatot a Házhoz, vagy látogatást (umra) tesz, nem követ el vétséget, ha körbejárást végez e kettő között. Ha valaki önként jót cselekszik, azért Allah hálás és Mindentudó. (Korán 2: 158)

أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ .

Ebda-u bimá bedé Allahu bih.

Azzal kezdem, amivel Allah kezdte (a Korán áját).

Ezután a Szafa hegynél kezdte a száj-t (a járást a Szafa és a Marwa között), felment a hegyre, amíg a Kábát meg nem látta. Ott a Qibla irányába fordult, Allah egyedüliségét és nagyságát dicsőítette:

اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ.

Allahu akbar, Allahu akbar, Allahu akbar!

Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb, Allah a legnagyobb!, majd azt mondta:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.

Le iláhe ill Allahu wahdehu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír, le iláhe ill Allahu wahdeh, andzsaza wadah, wa naszara abdeh, wa hazam al-ahzába wahdeh.

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Nincs más isten, csak Allah, egyedül. Megtartotta az ígéretét és segítette szolgáját, s egyedül Ő győzte le a szö-

vetségeket. (Háromszor mondja ezt az istenemlegetést, és közben fohászkodik azzal, amivel akar.)” (Muszlim)

A hadíszban ez áll: Ugyanazt tette a Marwa hegyénél, amit a Szafa hegyénél.

Arafáton való álláskor mondandó fohász

(237)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „A legjobb fohász Arafát fohásza, és a legjobb, amit én mondtam és a Próféták előtttem:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Le iláhe ill Allahu wahdehu le serike leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír

Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. (at-Tirmidi)

Istenemlegetés al-Masar al-Harám-nál (a Szent Helynél)

(238)

Dzsábirra való hivatkozással jegyzték fel, hogy Mohamed Próféta ﷺ felült al-Qaszwára (a Próféta ﷺ hátságátának a neve) és elment al-Masar al-Haramhoz (egy kis hegy Muzdalifában) és a Qibla felé fordult. Ott Allahhoz fohászkodott:

الله أكبر

Allah akbar-t (Allah a leghatalmasabb), és

لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

Le iláhe ill Allah-t (Nincs más isten, csak Allah) mondott, és Allah egyedülvalóságát hirdette. Addig maradt állva (ott), amíg nem kezdett el virradni. Majd elindult azelőtt, hogy a Nap felkelt volna.” (Muszlim)

Az oszlopok megdobálása a Dzsamrátnál

(239)

(A zarándok) a három oszlop megdobálásánál minden egyes dobáskor (amikor egy kavicsot elhajít) azt mondja:

Allahu akbar!

Allah a legnagyobb!

Az első és a második oszlop megdobálása után megáll a két oszlop között (tehát az első és a második között, illetve a második és a harmadik között) és felemelt kezekkel a Qibla felé fordulva fohászkodik (akár tetszőleges szavakkal is). [A harmadik oszlop megdobálás után nem kell megállni.] [A zarándoklati hónap 10. napján] a Dzsamratul-aqaba (az első oszlop) megdobálásakor Allahu akbar-t mond minden egyes kavicsnál, majd eltávozik onnan, és nem áll meg ott.” (Muszlim)

**Mit mondunk, ha valamin csodálkozunk
vagy valami örömteli dolgot látunk**

(240)

سُبْحَانَ اللَّهِ!

Szubbán Allah.

Magasztaltassék Allah! (Allah minden hiánytól mentes.) (al-Bukhári)

(241)

الله أكبر.

Allahu akbar.

Allah a legnagyobb. (al-Bukhári)

Mit csináljon az, aki jó híreket hall

(242)

Mohamed Próféta ﷺ, ha valami öröm érte vagy örömhírt hoztak neki, akkor földreborult, meghálálva azt a Magasztos Allahnak. (Ibn Mádzsza)

Mit csináljon az, aki (testi) fájdalmat érez

(243)

„Tedd a kezéd arra a helyre a testeden, ahol a fájdalmat érzed és mondd (háromszor):

بِسْمِ اللَّهِ (ثَلَاثًا)

Bismilláh

Allah nevében.

Majd mondd hétszer:

أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ. (sبع مرات)

Aúdu bil-láhi wa qudratih min serri má adzsidu wa uhádir.

Allahhoz menekülök, és az Ő hatalmához attól a rossztól, amit érzek és attól, amitől tartok. (Muszlim)

Mit tegyen az, aki attól fél, hogy valakinek árt a szemével

(244)

„Ha valaki közületek lát a testvérében, magában vagy a vagyonában valami olyat, ami tetszik neki, akkor fohászkodjon áldásért a testvérenek, hiszen a szemmelverés igaz (azaz: a szemmelverés létező dolog).” (Ahmed, Ibn Mádzsza)

Mondja azt:

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ .

Allahumma bárík alejh.

Ó Allah, áldd meg őt!

مَا شَاءَ اللَّهُ ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

Má sá Allah, le quwwata illá bil-lah.

Amit Allah akart (azt adott), nincs erő, csak az Allahtól származó!

Félelem vagy ijedtség esetén mondandó

(245)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

Le iláhe ill Allah.

Nincs más isten, csak Allah. (al-Bukhári, Muszlim)

Az áldozat bemutatásakor mondandó fohász

(246)

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي .

*Bismilláh wal-lahu akbar, Allahumma minke wa lek,
Allahumma taqabbal minní.*

Allah nevében, Allah a legnagyobb. Ó Allah! Tőled és Neked! Ó Allah, fogadd el tőlem! (Muszlim, al-Bejhaqi)

Menekvés Allahhoz a sátán cselszövésének elhárítására

(247)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا
خَلَقَ، وَبِرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ
فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ.

*Aúdu bikelimátíl-láhit-támmát, el-letí le judzsáwizuhunna
barrun wa le fádzsir min serri má khalaq, wa bara wa dara, wa
min serri má janzilu minasz-szamá, wa min serri má jarudzsú
fihá, wa min serri má zara fil-ard, wa min serri má jakhrudzsú
minhá, wa min serri fitnenil-lejli wan-nahár, wa min serri kulli
táriqin illá táriqan jatruqu bikhajrin já Rahmán.*

Allah teljes és tökéletes szavaihoz menekülök – amelyeket egyetlen jámbor vagy erkölcstelen [teremtmény] se tud meghaladni – annak rosszsa elől, amit teremtett, amit létrehozott és amit szétterjesztett, és annak rosszsa elől, ami az égből jön le, és annak rosszsa elől, ami felmegy oda, és annak rosszsa elől, amit a földre helyezett, és annak rosszsa elől, ami előjön belőle, és az éjszaka és a nappal kísértéseinek rosszsa elől, és minden kopogtató rosszsa elől, kivéve aki jó hírral kopogtat, ó Könyörületes!” (Ahmed)

A bocsánatkérés és a bűnbánat előnye

(248)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Allahra mondom, én bizony Allah bocsánatát kérem, és Hozzá fordulok megbánással, napjában hetvenszer.” (al-Bukhári)

(249)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Ó emberek! Forduljatok Allahhoz megbánással, hiszen én is napjában százszor fordulok Hozzá megbánással!” (Muszlim)

(250)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Aki azt mondja:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ .

Asztaghfirul-láhal-ledi le iláhe illá huwal-hajjul-qajjúmu wa atúbu ilejh

„Allah bocsánatát kérem, Aki mellett nincs más isten csak Ő, az Élő, és a Magában Létező, s Hozzá fordulok megbánással”, annak megbocsáttatik, még akkor is, ha csatából menekült volna el.” (Abu Dáúd, at-Tirmidi)

(251)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Az Úr akkor van a legközelebb az Ő szolgájához, amikor az éjszaka végén vagyunk. Így ha képes vagy arra, hogy ekkor emlékezz meg Uradról, akkor tedd meg!” (at-Tirmidi, an-Naszái)

(252)

A Próféta ﷺ azt mondta: „A legközelebb akkor van a hívő az Urához, mikor leborul. Ezért sok fohászt mondjatok aközben (a leborulás alatt)!” (Muszlim)

(253)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Néha megfeledkezem az Allahról való megemlékezésről. De egy nap alatt több, mint százszor szoktam Allahhoz fordulni megbocsátásért.” (Muszlim)

Allah dicsőítésének kiválósága

(254)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Aki elmondja:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ . (مائة مرة في اليوم)

Szubbán Allahi wa bihamdih

„Magasztaltassék Allah, és az Iránta való dicséret és hála által (legyen magasztalt)” napjában százszor, annak eltöröltetik a bűne, még ha annyi volt is, mint a tenger tajtéka.” (al-Bukhári, Muszlim)

(255)

Abú Ajjúb al-Anszárí-ra való hivatkozással jegyezték fel, hogy a Próféta ﷺ azt mondta: „Aki azt mondja:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Le iláhe ill Allahu wahdahu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír

„Nincs más isten, csak Allah, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes.” tízszer, olyan, mintha négy lelket (rabszolgát) szabadított volna fel Iszmáíl gyermekei közül.” (al-Bukhári és Muszlim)

(256)

A Próféta ﷺ azt mondta: Van két szó, amely könnyű a nyelv számára, ám súlyosan méretik a mérlegben, s kedves a Könnyörületes számára:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ.

Szubbán Allahi wa bihamdih, wa szubbán Allahi-ladím.

„Magasztaltassék Allah, és az Iránta való dicséret és hála által [legyen magasztalt!],” és a „Hatalmas Allah minden hiánytól mentes!” (al-Bukhári, Muszlim)

(257)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Sokkal kedvesebb számomra a

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

Szubbán Allah, wal-hamdu lil-lah, le iláhe ill Allah wallahu akbar

„Allah minden hiánytól mentes! Hála legyen Allahnak! Nincs más isten, csak Allah! Allah a leghatalmasabb!” elmondása, mint az összes tetsző dolog a Nap alatt.” (Muszlim)

(258)

Szaád azt mondta: Éppen Allah Küldötténél ﷺ ültünk, amikor azt mondta: „Van közületek olyan, aki képtelen minden nap ezer jótettet szerezni? Erre valaki az egybegyűltekek közül megkérdezte tőle: Hogyan tudna bárki ezer jótettre szert tenni? Azt válaszolta: „Úgy, hogy azt mondja:

Szubhán Allah

„Allah minden hiánytól mentes!” százszor, és ezer jótett lesz számára feljegyezve, vagy száz rossztette lesz eltörölve.” (Muszlim)

(259)

Dzsábirra való hivatkozással jegyezték fel, hogy a Próféta ﷺ azt mondta: „Aki azt mondja:

سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ .

Szubhán Allahi-lazími wa bihamdih

„Magasztaltassék a Hatalmas Allah, és az Iránta való dicséret és hála által [legyen magasztalt]!”, annak egy pálmafa lesz elültetve a Paradicsomban.” (at-Tirmidi)

(260)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Ó Abdullah bin Kajs, mutassak-e neked egyet a Paradicsom kincsei közül? Igen, Ó Allah Küldötte! – válaszolt ő, mire a Próféta ﷺ azt mondta: Mondd:

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

Le hawla wa le quwwata illá bil-lah

‘Nincs hatalom, sem erő, csak az Allahtól származó.’” (al-Bukhári, Muszlim)

(261)

Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Allah előtt a beszéd négy legkedvesebb szava:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

Szubbhán Allah, wal-hamdu lil-lah, wa le iláhe ill Allah, wal-lahu akbar

‘Allah minden hiánytól mentes! Hála Allahnak! Nincs más isten, csak Allah! Allah a leghatalmasabb!’, s mindegy, hogy melyikkel kezded el.” (Muszlim)

(262)

Szaád ibn Abí Waqqász közölte, hogy egy beduin férfi oda-ment Allah Küldöttéhez ﷺ és azt mondta neki: Taníts meg engem valamire, amit mondanom kellene. Azt felelte neki: „Mondd:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ.

Le iláhe ill Allah, wahdehu le seríke leh, Allahu akbaru kabírá, wal-hamdu lil-lahi kaszírá, szubhán Allahi rabbilálemín, le hawla wa le quwwata illá bil-lahil-azízil-hakím.

‘Nincs más isten, csak Allah, Ő az egyetlen, nincs Neki társa. Allah a legnagyobb! Sokszoros hála Allahnak! Allah minden hiánytól mentes, a teremtmények Ura! Nincs hatalom, se erő, csak a Magasztos és Bölcs Allahtól származó’, erre a férfi azt mondta: ez az Uramnak szól, de mi az, ami nekem szól? Ő így válaszolt: „Mondd:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وارْزُقْنِي.

Allahummagh-fir lí, war-hamní, wah-diní, war-zuqní.

‘Ó Allah, bocsáss meg nekem, könyörülj rajtam, vezess az igaz útra engem és gondoskodj rólam!’” (Muszlim)

(263)

Amikor valaki felvette az iszlámot, a Próféta ﷺ megtanította neki, hogyan imádkozzon, majd a következő fohászt tanította neki:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وعَافِنِي وارْزُقْنِي.

Allahummagh-fir lí, war-hamní, wah-diní, wa áfiní, war-zuqní.

‘Ó Allah, bocsáss meg nekem, könyörülj rajtam, vezess az igaz útra engem, védelmezz engem és gondoskodj rólam!’” (Muszlim)

(264)

Dzsábir ibn Abdulláhra való hivatkozással jegyezték fel, hogy Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „A legkiválóbb főhász:

الْحَمْدُ لِلَّهِ .

El-hamdu lil-lah

‘Dicséret és hála legyen Allahnak’, és a legkiválóbb istenemlegetés:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

Le iláhe ill Allah

Nincs más isten, csak Allah.” (at-Tirmidi, Ibn Mádzsza)

(265)

Az örökké megmaradó legjobb cselekedet:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

Szubhán Allah, wal-hamdu lil-lah, le iláhe ill Allah, wal-lahu akbar, wa le hawla wa le quwwata illá bil-lah.

Allah minden hiánytól mentes! Hála legyen Allahnak! Nincs más isten, csak Allah! Allah a leghatalmasabb! És nincs hatalom, se erő csak az Allahtól származó.” (Ahmed)

Hogyan végezte a Próféta ﷺ a magasztalást (teszbíh)?

(266)

Abdullah ibn Amr azt mondta: Láttam amint Allah Küldötte jobb kezével végezte a magasztalást. (Abu Dáúd és at-Tirmidi) (Azaz jobb kezének ujjain számolta, hogy hányszor mondta el a magasztalást.)

Néhány illemszabály

(267)

A Próféta ﷺ azt mondta: „Amikor beesteledik, ne engedjétek ki gyermekeiteket, mert akkor szóródnak szét a sátánok, (de) ha az este egy része eltelik [ha szükséges] kiengedhetitek őket! Zárjátok be az ajtókat, és említsétek Allah nevét, bizony a sátánok nem nyitnak ki zárt ajtót! Kössétek be a víztömlőiteket, és említsétek Allah nevét, takarjátok le az edényeiteket, és említsétek Allah nevét, és oltsátok le lámpásaitokat!” (al-Bukhári, Muszlim)

Melléklet

Válogatott fohászok a Koránból és a Szunnából

أدعية مختارة
من
الكتاب والسنة

A Fohász kíválósága

Allahhoz való fohászkodás (a duáa') jelentős helyet foglal el az iszlámban. Allah azt mondja: „*A ti Uratok azt mondta: 'Fohászkodjatok hozzám és én felelek nektek! Bizony, akik méltóságon alulinak tartják az én szolgálatomat, azok alázasan fognak a gyehennába menni.'*” (Korán 40: 60), valamint: „*Ha az Én szolgálaim kérdeznek Felőlem, hát Én közel vagyok [hozzájuk] és felelek annak a fohászára, aki Hozzám fohászkodik. Hallgassanak hát [ők is] az Én [hívásomra] és higgyenek Bennem! Talán az igaz úton fognak haladni.*” (Korán 2: 186). Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „A fohász maga az istenszolgálat.” (at-Tirmidi, Abu Dáud) Allah pedig a következőképpen szólt erről: „*A ti Uratok azt mondta: 'Fohászkodjatok Hozzám és Én felelek nektek!'*” (Korán, 40: 60). Allah Küldötte ﷺ egy másik hadísban azt mondta: „Nincs olyan muszlim ezen a földön, aki ha Allahhoz fohászkodik, Allah ne hallgatná meg a fohását, vagy ne tartaná távol tőle a rosszat, amíg [a szolgálja] nem kér valami tiltott dolgot, vagy olyasmit, ami a rokoni kötelékeket felbontaná. Valaki azt mondta [a hallgatóságból]: „Akkor gyakran fogunk fohászkodni!” Allah Küldötte ﷺ pedig azt felelte: „Allah [akkor] még bőségesebben ad.” (at-Tirmidi)

– A fohász meghallgatásának okai:

- Azon kívül, hogy a fohászkodó teljesítse Allah úrságában, istenségében, neveiben és tulajdonságaiban való egyistenhitet, őszinte hittel, megbánóan és alázasan forduljon Allahhoz a fohászkodásában. Allah azt mondta: „*Fohászkodjatok*

az Uratokhoz, alázatosan és titokban!” (Korán, 7: 50) Tehát alázattal, odaadással, csendes hangon, kérő szívvel fohászkodjunk. A Próféta ﷺ idejében voltak olyan emberek, akik felemelték a hangjukat a fohászuk alatt, s Allah Küldötte ﷺ azt mondta nekik: „Ó emberek! Ügyeljetek magatokra! Hiszen nem sükethez, és nem is távolíhoz fohászkodtok. Az, Akihez fohászkodtok közeli és [mindent] Halló!” (al-Bukhá-ri)

- A kéz felemelése¹: Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „A ti Uratok – áldott legyen és magasztalt – bizony Bőkezű és Kedves. Ő kedvesebb annál, mintsem, hogy üres kézzel elengedné a szolgáját, ha az Feléje nyújtja a kezét.” (Abu Dáud) A kéz felemelése akképpen történik, hogy mindkét tenyér egymás mellett, az ég felé fordítva a mellkas szintjén vagy ennél feljebb helyezkedik el.

- Allahhoz a legszebb neveivel és tulajdonságaival kell fohászkodni: „Allahot illetik meg a legszebb nevek. Fohászkodjatok Hozzá ezekkel!” (Korán, 7: 180)

- Az ember törekedjen arra, hogy csakis tiszta, jó forrásból egyen, igyon és öltözzön.

- A szívnek jelen kell lennie a fohászkodáskor. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „És tudjátok meg, hogy Allah nem fogadja el egy hanyag szív fohását!” (at-Tirmidi)

- Az illemszabályok közé tartozik még, hogy a fohászkodó

1. A kéz felemelése fohászkodáskor a fohász illemszabályaihoz tartozik. Kivételt képeznek olyan helyzetek, ahol bizonyítottan nincs említés afelől, hogy a Próféta ﷺ felemelte volna a kezét. Például a pénteki beszéd (khutba) közben, a Kába körbejárásakor vagy leboruláskor.

tiszta (lehetőleg mosakodott) állapotban legyen, fohászkodáskor a Qibla felé forduljon (Muszlim) valamint, hogy Allah dicsőítésével és a Próféta ﷺ üdvözlésével kezdje meg (és fejezze be) fohászát. (at-Tirmidi)

- Úgy kell fohászkodni, hogy bízunk Allahban, és jót gondolunk Róla. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Úgy fohászkodjatok Allahhoz, hogy közben biztosak vagytok a meghallgatás felől!” (at-Tirmidi)

- Határozott legyen a fohász. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Egyikőtök se mondja azt: Ó Allah, bocsáss meg nekem, ha akarsz. Ó Allah, kegyelmezz meg nekem, ha akarsz. Teljes bizalommal, határozottsággal kérjete, mert Allahot úgysem tudja kényszeríteni senki semmire!” (al-Bukhári, Muszlim)

- Többször ismételje meg a kérését a fohászkodó. Ibn Maszúd-ra ؓ hivatkozva: a Próféta ﷺ háromszor mondta a fohászt, és háromszor kérte a megbocsátást. (abu Dáud, an-Naszái)

- Abu Umama ؓ arról számolt be, hogy megkérdezték Allah Küldöttét ﷺ, hogy melyik fohász talál leginkább meghallgatásra. Ő azt felelte: „Amelyiket az éjszaka utolsó harmadában és amelyiket a kötelező imák befejezése után mondanak.” (at-Tirmidi)²

– Fohások, amelyek – Allah engedelmével – meghallgatásra kerülnek:

2. Tehát a fohászkodás időpontjának kiválasztása is oka lehet a fohász meghallgatásának. (A legjobb időpontok például: az elrendelés éjszakája, az előírt imákat követően, a hajnali ima előtti időszak, az éjszaka utolsó harmada, pénteken a délutáni ima és a naplementi ima közötti idő, az esőzés ideje, azánkor, valamint az azán és iqáma közötti időszak).

- Allah Küldötte ﷺ azt mondta: „Allah meghallgatja a fohászt annak a muszlimnak, aki testvéréért fohászkodik annak távollétében (háta mögött), amennyiben jót kér neki. Az angyalok azt mondják a fohászra: Ámen! Adassék neked is ugyanaz!” (Muszlim)
- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Három fohász kétségtelenül meghallgattatásra kerül: annak a fohásza, aki igazságtalanságot szenvedett el³, az utazó fohásza és az apa fohásza a gyermeke ellen⁴.” (at-Tirmidi)
- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Három embernek a fohásza nem utasítatik vissza: a böjtölő fohásza böjtje megtörésekor, az igazságos vezető és az igazságtalanságot szenvedő fohászt pedig Allah a felhők fölé emeli, megnyílnak neki az ég kapui és az Úr azt mondja: „a hatalmamra [esküszöm] segítségemre leszek, mégha egy idő múlva is!” (at-Tirmidi)
- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Ha meghal Ádám fia (gyermeke), megszakad a cselekedete, csak három dologban nem (amit hátrahagy maga után): a folyamatos adomány, a hasznos tudás, és a jó gyermek, aki érte fohászkodik.” (Muszlim) Valamint azt mondta ﷺ: „Allah bizony emeli a jó szolgálga rangfokozatát a Paradicsomban. Ezért megkérdezi (a jó szolgálga): Ó Uram, honnan van nekem ez (mivel érdemeltem meg)? Erre (Allah) azt válaszolja: Azzal, hogy a gyermeked

3. Allah meghallgatja az igazságtalanságot elszenvedő fohászt, akkor is, ha az illető nem muszlim (káfir). (Szahih al-Dzsami 119)

4. Allah Küldötte ﷺ azt mondta: „Ne fohászkodjatok saját magatok, a gyermekeitek vagy valamilyen tulajdonotok ellen, mert lehet, hogy éppen akkor fohászkodtok, amikor a fohászotok meghallgatásra talál!” (Muszlim)

bocsánatot kért érted.” (Ibn Mádza, szahíhul-dázsmi 1617)

- Annak a fohásza, aki nehéz helyzetben van. Allah azt mondja: „Vagy ki válaszol annak, aki szükségben van, amikor hozzá fohászkodik, és [ki] hárítja el a bajt” (Korán 27:62)

- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Nincs olyan muszlim, aki tiszta állapotban, Allahot emelegetve alszik el, és ha nyugtalan álomból felébred és bármilyen jót kér Allahtól az evilágból és a túlvilágból, Allah ne adná meg neki azt.” (Abu Dáúd, szahíhul-dzsámi 5754)

- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Aki éjjel nyugtalan álomból ébred fel, és [felébredéskor] azt mondja: „Le iláhe ill Allahu wahdahu le seríke leh, lehul-mulku wa lehul-hamd, wa huwa alá kulli sej-in qadír, szubhán Allah, wal-hamdu lil-lah, wa le iláhe ill Allah wallahu akbar, wa le hawle wa le quwwate illá billáh.” (Nincs más isten, csak Allah. Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, Övé a királyság és Őt illeti meg a dicséret és a hála, s Ő mindenre képes. Magasztaltassék Allah! Dicséret és hála Allahnak! Nincsmás isten, csak Allah! Allah a legnagyobb! Nincs hatalom, sem erő, csak a Magasságos és a Hatalmas Allahtól származó.) „Aki azután azt mondja: „Ó Allah, bocsáss meg nekem!”, vagy bármiért fohászkodik, Allah teljesíti neki azt. Ha pedig [fölkel és] mosakszik és imádkozik, akkor az imája elfogadott lesz.” (al-Bukhári, Ibn Mádza)

- Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Dhun-Nún (Jónás Próféta – عليه السلام) fohásza, amit akkor fohászkodott, amikor a hal gyomrában volt: „lá iláhe ille ente szubháneke, inni kuntu minez-zálimín” (Nincs más isten Rajtad kívül! Magasztaltassál! Bizony, én az igazságtalanok közé tartoztam!) Nincs

olyan muszlim, aki ezzel fohászkodik bármiért is, hogy Allah ne hallgatná meg a fohását.” (at-Tirmidi, szahihul-dzsámi 3383)

– A fohász meg nem hallgatásának több oka lehet. Többek között az, hogy

- az ember tilalmas dologból étkezik, iszik vagy ruházkodik.
- bűnös dologért fohászkodik. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Addig meghallgattatásra kerül egy szolgának a fohásza, amíg nem bűnös dologért vagy nem a rokonsági kapcsolat megszakításaért fohászkodik.” (Muszlim)
- fölényesen, illetlen módon fohászkodik.
- a meghallgattatást sietteti. Mohamed Próféta ﷺ azt mondta: „Addig kerül meghallgattatásra a szolgának a fohásza, amíg nem sietteti azt mondván: Fohászkodtam és nem hallgattattott meg.” (al-Bukhári és Muszlim) Muszlim elbeszélése szerint: „Allah teljesíti szolgája fohását, ha az nem sietteti azt.” „Allah Küldötte, mit értesz siettetés alatt?” – kérdezték tőle [a társai]. „Ha valaki azt mondja: Újra és újra kértem, és Allah nem adta meg nekem. Ezért az illető elveszíti türelmét, és abbahagyja a fohászkodást.”

Válogatott fohászok a Koránból

﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(الأعراف ٢٣)

Ó Urunk! Igazságtalanságot követtünk magunk ellen. Ha nem bocsátasz meg és nem kegyelmezel nekünk, bizony a kárvallottak közé fogunk tartozni! (Korán 7:23)

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ﴾ (البقرة ١٢٧ – ١٢٨)

Ó Urunk! Fogadd el tőlünk! Te vagy az, Aki [mindent] Hall és Tud. És engesztelődj meg irántunk, hiszen Te vagy a Kiengesztelődő és a Könyörületes! (Korán 2:127-128)

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (إبراهيم ٤٠)

Ó Uram! Tegyel engem olyanná, aki elvégezi az imát és a leszármazottaimat is! Urunk fogadd el a fohászt!

(Korán 14:40)

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ (المتحنة ٤)

Ó Urunk! Reád hagyatkozunk és bűnbánóan fordulunk Feléd. Hozzád lesz a visszatérés. (Korán 60:4)

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (الأنبياء ٨٧)

Nincs más isten Rajtad kívül! Mentés vagy minden hiánytól! Bizony, én az igazságtalanok közé tartoztam! (Korán 21:87)

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ (القصص ١٦)

Ó Uram! Igazságtalanságot követtem magam ellen, bocsáss hát meg nekem! (Korán 28:16)

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾

(آل عمران ٥٣)

Ó Urunk! Hiszünk abban, amit [kinyilatkoztatás gyanánt] leküldtél és követjük a Küldöttet. Írjál minket azok közé, akik tanúsítják [az Igazságot]! (Korán 3:53)

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (آل عمران ١٤٧)

Ó Urunk! Bocsásd meg a mi bűneinket, s azt, hogy nem tartottunk mértéket a viselkedésünkben! Erősítsd meg lábunkat és segíts minket a hitetlen nép ellen! (Korán 3:147)

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ (الكهف ١٠)

Ó Urunk! Adj nekünk kegyelmet temagadtól és igazítsd a dolgunkat helyes irányba! (Korán 18:10)

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

(البقرة ٢٠١)

Ó Urunk! Adj nekünk jót az evilágon és a túlvilágon, és óvj meg minket a Tűz kínzásától! (Korán 2:201)

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة ٢٨٦)

Ó Urunk! Ne sújts minket, ha feledékenyek voltunk, vagy hibáztunk! Urunk! Ne tégy reánk olyan [súlyos] terhet, mint amelyet azokra tettél, akik előttünk éltek! Urunk! Ne terhelj minket olyasvalamivel, amire elégtelen a mi erőnk! Légy velünk elnéző, bocsáss meg és irgalmazz nekiünk! Te vagy a mi Gyámolítónk. Segíts minket a hitetlenek népe ellen! (Korán 2:286)

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (آل عمران ٨)

Ó Urunk! Ne támassz ferdeséget a szívünkben, miután már az igaz útra vezettél bennünket! És ajándékozz meg minket a kegyelmeddel, hiszen Te vagy az Ajándékozó! (Korán 3:8)

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ، رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ، رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (آل عمران ١٩١–١٩٤)

Ó Urunk! Te ezt nem teremtetted hiába, magasztaltassál! Óvj meg minket a [Pokol] tűzének kinjától! Urunk! Akit Te a [Pokol] tűzébe vetsz, azt [örök] szegyenbe borítot-tad. Nem lesz, aki segítene az istenteleneknek. Urunk! Mi hallottunk egy [ige]hirdetőt, aki a hitre szólított [ki-áltván]: „Higgyetek Uratokban!” És mi hittünk. Bocsásd meg a bűneinket, és boríts [feledést] a rossz cselekedeteinkre és szólíts minket magadhoz [majdan] a tisztahitű-ekkel! Urunk! Add meg nekünk azt, amit küldötteid által megígértél nekünk! És ne boríts minket [örök] szegyenbe [majdan] a Feltámadás Napján! Bizony Te nem szeged meg az ígéretet. (Korán 3:191-94)

﴿رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المؤمنون ١٠٩)

Ó Urunk! Bocsáss meg nekünk, és légy irgalmas hozzánk! Te vagy az irgalmasok között a legjobb. (Korán 23:109)

﴿رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا، إِنَّهَا سَاءَتْ

مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ (الفرقان ٦٥ – ٦٦)

Ó Urunk! Fordítsd el tőlünk a gyehenna büntetését! Bizony, annak a büntetése nyomasztó gyötrelem! Szörnyű hely az a [végső] nyugalmasra és az ott-tartózkodásra! (Korán 25:65-66)

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾

(الفرقان ٧٤)

Ó Urunk! Add, hogy örömről leljük feleségeinkben (párunkban) és utódainkban, és tégy minket példaképpé az istenfélők számára! (Korán 25:74)

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثِيبُ إِلَيْكَ وَانِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأحقاف ١٥)

Ó Uram! Sarkallj engem arra, hogy megköszönjem a kegyedet, amelyet irántam és szüleim iránt tanúsítottál, és hogy jóra valóan cselekedjem azt, ami a tetszésedre van! És add, hogy az utódaim a Te utadon járjanak! Megbánással fordulok Hozzád, és azok közé tartozom, akik alávetik magukat [Neked]. (Korán 46:15)

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (الحشر ١٠)

Ó Urunk! Bocsáss meg nekünk és testvéreinknek, akik megelőztek bennünket a hitben, és ne támassz gyűlöletet a

szívéinkben azok ellen, akik hisznek. Urunk! Te Jóságos és Könyörületes vagy! (Korán 59:10)

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (آل عمران ١٦)

Ó Urunk! Hiszünk, bocsásd meg [hát] a mi bűneinket és óvjál meg minket a [Pokol] tüzének kínjától! (Korán 3:16)

﴿رَبَّنَا آمْنَا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ (المائدة ٨٣)

Ó Urunk! Hiszünk. Jegyezz hát fel minket azok közé, akik tanúsítják [az igazságot]! (Korán 5:83)

Válogatott fohászok a Szunnából

اللهم إني أعوذ بك من فتنة النار وعذاب النار، وفتنة القبر، وعذاب القبر، وشر فتنة الغنى، وشر فتنة الفقر، اللهم إني أعوذ بك من شر فتنة المسيح الدجال، اللهم اغسل قلبي بماء الثلج والبرد، ونق قلبي من الخطايا كما نقيت الثوب الأبيض من الدنس، وباعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب. اللهم إني أعوذ بك من الكسل والمأثم والمغرم. (أخرجه البخاري ومسلم)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a Tűz kísértésétől és a Tűz kínzásától, a sír kísértésétől és a sír kínzásától, a gazdagság kísértésének rosszától és a szegénység kísértésének rosszától. Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a hamis messiás kísértésének rosszától. Ó Allah! Tisztítsd meg a szívemet a hó és jégeső vizével! Tisztítsd meg a szívemet a bűnöktől, ahogyan a fehér ruha is megtisztul a szennytől! És távolítsd el tőlem a bűneimet, ahogyan eltávolítottad a napkeletet a napnyugattól! Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a lustaságtól, a bűntől és az adóságtól! (al-Bukhári, Muszlim)

اللهم إني أعوذ بك من العجز والكسل، والجبن والهرم والبخل،
وأعوذ بك من عذاب القبر، ومن فتنة إيا والممات. (أخرجه
البخاري ومسلم)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a tehetetlenségtől, a lustaságtól, a gyávaságtól, a tehetetlen vénségtől és a fösvénységtől. Menedéket keresek Nálad a sír kínzásától, és az élet és halál kísértésétől. (al-Bukhári, Muszlim)

اللهم إني أعوذ بك من جهد البلاء، ودرك الشقاء، وسوء القضاء،
وشماتة الأعداء. (أخرجه البخاري ومسلم)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a megpróbáltatások nehézségétől, attól, hogy a szerencsétlenség elérjen, és a csapás rosszától és az ellenség kárörömétől. (al-Bukhári, Muszlim)

اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري، وأصلح لي دنياي التي
فيها معاشي، وأصلح لي آخرتي التي فيها معادي، واجعل الحياة
زيادة لي في كل خير، واجعل الموت راحة لي من كل شر. (أخرجه
مسلم)

Ó Allah! Javítsd nekem a vallásosságomat, amelyben van a menedékem, és javítsd nekem az evilági életem, amelyben van a megélhetésem és javítsd nekem a túlvilági életem, amelyben van a visszatérésem! Add, hogy az élet gyarapodás legyen számomra minden jóban, és add, hogy a halál pihenés legyen számomra minden rossztól! (Muszlim)

اللهم إني أسألك الهدى، والتقى، والعفاف، والغنى. (أخرجه مسلم)

Ó Allah! A helyes útra való vezetést, az istenfélelmet, az önmegtartóztatást és a gazdagságot kérem Tőled! (Muszlim)

اللهم إني أعوذ بك من العجز، والكسل، والجبن، والبخل، والهرم، وعذاب القبر، اللهم آت نفسي تقواها، وزكها أنت خير من زكاها. أنت وليها ومولاها. اللهم إني أعوذ بك من علم لا ينفع، ومن قلب لا يخشع، ومن نفس لا تشبع، ومن دعوة لا يستجاب لها. (أخرجه مسلم)

Ó Allah! Hozzád menekülök a tehetetlenség, a lustaság, a gyávaság, a fös vénység, a tehetetlen vénység, és sír kínzása előtt. Ó Allah! Add a lelkemnek az istenfélelmet és tisztítsd

meg! Lelkem megtisztulását csak Tőled várhatom. Te vagy az Ura és a Gyámolítója. Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a haszontalan tudástól, az érzéketlen (istenfélelemtől mentes) szívtől, a telhetetlen vágyaktól (mohóságtól) és a meg nem hallgatott fohásztól! (Muszlim)

اللهم إني أعوذ بك من زوال نعمتك، وتحول عافيتك، وفجاءة نقمتك، وجميع سخطك. (أخرجه مسلم)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad az adományaid elmúlásától, a védelmed elvesztésétől, a hirtelen büntetésedről és minden haragvásodtól! (Muszlim)

اللهم إني أعوذ بك من شر ما عملت، ومن شر ما لم أعمل. (أخرجه مسلم)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad annak a rossza elől, amit tettem, és annak rossza elől, amit nem tettem meg! (Muszlim)

اللهم رحمتك أرجو فلا تكلني إلى نفسي طرفه عين، وأصلح لي شأني كله، لا إله إلا أنت. (أخرجه أبو داود وأحمد وحسنه الألباني وغيره)

Ó Allah! A Te könyörületedért esedezem! Ne bízz engem magamra egyetlen szempillantásra sem, s vidd jóra minden dolgomat! Nincs más isten csak Te! (Abu Dáúd, Ahmed)

اللهم إني عبدك ابن عبدك، ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ في حكمك، عدل في قضاؤك. أسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك، أو أنزلته في كتابك، أو علمته أحداً من خلقك، أو استأثرت به في علم الغيب عندك، أن تجعل القرآن ربيع قلبي، ونور صدري، وجلاء حزني، وذهاب همي. (أخرجه أحمد والحاكم وحسنه الحافظ في تخريج الأذكار، وصححه الألباني)

Ó Allah! Bizony én a Te szolgád vagyok, a szolgád és szolgálólányod gyermeke! A sorsom a Kezedben van, a Te döntésed ítéel felettem. A Te elrendelésed igazság. Minden olyan névvel kérek, amely a Tiéd, s amelyekkel Magad nevezted, vagy lebocsátottad a Könyvedben, vagy amelyeket valamelyik teremtményednek megtanítottál, vagy amit Magadnál tartottál a rejtett dolgok között, hogy a Korán legyen a szívem tavasza, a keblem világossága, a szomorúságom eltörlője, s a gondom megoldása! (Ahmed, al-Hákim)

اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا على طاعتك . (أخرجه مسلم)

Ó Allah! a szívek Irányítója! Add, hogy szívünk engedelmeskedjék Neked! (Muszlim)

يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك . (أخرجه الترمذي وأحمد

والحاكم وانظر صحيح الجامع ٦،٣٠٩)

Ó szívek Forgatója! Szilárdítsd meg a szívemet a vallásodon!
(at-Tirmidi, Ahmed, el-Hákim)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتِرْ
عُورَاتِي وَأَمِنْ رُوعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ
يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمَنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعِظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.
(أخرجه أبو داود وابن ماجه)

Ó Allah! Tőled kérem a megbocsátást és az épséget az
evilágon és a túlvilágon. Ó Allah, bizony Tőled kérem a
megbocsátást és az épséget a vallásomban, az evilági éle-
temben, a családomban és a javaimban. Ó Allah, rejtse el a
szemérmemet, s tarts biztonságban a félelmeimtől! Ó Allah,

őrizz meg engem előlről, hátulról, a jobbomról, a balomról és felülről! A Te hatalmasságodhoz menekülök, nehogy alulról ölessek meg! (Abu Dáúd, ibn Mádzsa)

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ
وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتَ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ
عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)

Ó Allah! Te vagy az Isten, nincs Rajtad kívül más isten, és én a szolgád vagyok. Megtartom a Veled kötött egyezséget és a Neked tett ígéretet amennyire csak tudom. Menedéket keresek Nálad attól a rossztól, amit elkövettem. Elismerem az adományaidat, amit adtál nekem, és elismerem a bűneimet. Bocsáss hát meg nekem! Bizony nincs más Rajtad kívül, aki megbocsátja a bűnöket! (al- Bukhári)

رَبِّ أَغْنِي وَلَا تَعْنِ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا
تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ لِي الْهُدَى إِلَيْكَ، وَانصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ،
رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ

مُخْبِتًا أَوْاهًا مُنِيًّا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي،
وَثَبْتَ حَجَّتِي، وَاهْدْ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي.
(أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَهَ)

Ó Uram! Támogass engem, s ne ellenem! Segíts rajtam, s ne ellenem! Légy velem, s ne ellenem! Vezess enegem és tedd könnyűvé nekem a vezetést! Segíts rajtam az ellen, aki igazságtalan volt velem! Ó Uram! Tegyél engem olyanná, aki Téged magasztal, Téged dicsőít, Néked ad hálát, Néked engedelmesdik, Téged fél és Reád emlékezik! Fogadd el bűnbánatomat, töröld el bűnömet, és fogadd el fohászomat! Tedd érvem erőssé, vezesd a szívem és a nyelvem egyaránt, és távolítsd el a gyűlöletet a szívemből! (Abu Dáúd, at-Tirmidi, ibn Mádzsza)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ نَفْسِي. (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَابْنُ مَاجَهَ)
(وَالنَّسَائِيُّ)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a hallásom rossza, a látásom rossza, a nyelvem rossza, a szívem rossza és önmagam rossza elől. (Abu Dáúd, at-Tirmidi, an-Naszái)

اللهم إنك عفو كريم تحب العفو فاعف عني . (أخرجه الترمذي)

Ó Allah! Bizony Elnéző vagy és Bőkezű! Szereted az elnézőséget, légy elnéző velem! (at-Tirmidi)

اللهم إني أسألك فعل الخيرات، وترك المنكرات، وحب المساكين،
وأن تغفر لي، وترحمي، وإذا أردت فتنة قوم فتوفي غير مفتون،
وأسألك حبك، وحب من يحبك، وحب عمل يقربني إلى حبك .
(أخرجه أحمد بلفظه والترمذي بنحوه)

Ó Allah! Tőled kérem, hogy jótetteket cselekedjek, az elvetendő tetteket elkerüljem és a szegényeket szeressem! Bocsáss meg és kegyelmezz nékem! Ha megpróbáltatásoknak tennéd ki szolgálídat, végy engem Magadhoz, mielőtt belesznék! Ó Allah! Tőled kérem azt, hogy Téged szeresselek, és szeressem azt, aki Téged szeret, és azt, hogy szeressek minden olyan cselekedetet, ami engem Hozzád közelebb visz.(Ahmed, at-Tirmidi)

اللهم إني أسألك من الخير كله : عاجله وآجله، ما علمت منه وما
لم أعلم، وأعوذ بك من الشر كله عاجله وآجله، ما علمت منه وما
لم أعلم . اللهم إني أسألك من خير ما سألك عبدك ونبيك، وأعوذ

بك من شر [ما استعاذ بك] [منه] عبدك ونييك . اللهم إني أسألك الجنة، وما قرب إليها من قول أو عمل، وأعوذ بك من النار وما قرب إليها من قول أو عمل، وأسألك أن تجعل كل قضاء قضيته لي خيراً .
(أخرجه ابن ماجه وأحمد والحاكم وصححه)

Ó Allah! Kérek Tőled az összes jóból, a közeliből és a távoliból, abból, amit tudok, és abból, amit nem tudok! Menedéket keresek Nálad az összes rossztól, a közelitől és a távolitól, attól, amit tudok, és attól, amit nem tudok! Ó Allah! Kérek Tőled abból a jóból, amiből a szolgád és a Prófétád kért; és Nálad keresek menedéket attól, amitől a szolgád és a Prófétád keresett menedéket! Ó Allah! Tőled kérem a Paradicsomot és azt, ami közelít hozzá a beszédből és a tettből, és menedéket keresek Nálad a Tűztől és attól, ami közelít hozzá a beszédből és a tettből. (Ibn Mádzsa, Ahmed, al-Hákim)

اللهم احفظني بالإسلام قائماً، واحفظني بالإسلام قاعداً، واحفظني بالإسلام راقداً، ولا تشمت بي عدواً ولا حاسداً . اللهم إني أسألك من كل خير خزائنه بيدك، وأعوذ بك من كل شر خزائنه بيدك .
(أخرجه الحاكم وانظر صحيح الجامع ٣٩٨ / ٢)

Ó Allah! Őrizd meg engem az iszlám által álltomban, ültömben és álmomban! Ne hagyj, hogy ellenség vagy irigykedő kárörvendjen rajtam! Ó Allah, minden olyan jóból kérek Tőled, aminek a tára a Kezedben van, és menedéket keresek Nálad minden olyan rossztól, aminek a tára a Kezedben! (al-Hákim)

اللهم اقسم لنا من خشيتك ما تحول به بيننا وبين معاصيك، ومن طاعتك ما تبلغنا به جنتك، ومن اليقين ما تهون به علينا مصائب الدنيا، اللهم متعنا بأسماعنا، وأبصارنا، وقواتنا ما أحييتنا، واجعله الوارث منا، واجعل ثأرنا على من ظلمنا، وانصرنا على من عادانا، ولا تجعل مصيبتنا في ديننا، ولا تجعل الدنيا أكبر همنا، ولا مبلغ علمنا، ولا تسلط علينا من لا يرحمنا. (أخرجه الترمذي والحاكم وانظر صحيح الجامع ٤٠٠/١)

Ó Allah! Adj nekünk annyi [isten]félelmet, hogy ne merjük megszegni parancsaidat, annyi engedelmességet (Neked), hogy el tudjuk érni általa a Paradicsomodat! Adj nekünk annyi hitbizonyosságot, amennyivel el tudjuk fogadni az élet csapásait! Engedd, hogy élvezzük látásunkat, hallásunkat, és minden képességünket amíg élünk! Ezek legyenek az utolsók, amit elveszíthetünk! Legyen a bosszúnk azokon, akik igazságtalanul bánnak velünk! Adj győzelmet azok fölött,

akik ellenségesek velünk szemben! Ó Allah! Ne legyen az élet gyönyöre a legnagyobb célunk, sem legmagasabb tudásunk szintje! Ne érje vallásunkat csapás, és ne tégy olyat uralkodóvá felettünk (a bűneink miatt), aki Tőled nem fél, nekünk pedig nem kegyelmez! (at-Tirmidi, al-Hákim)

اللهم إني أعوذ بك من الجبن، وأعوذ بك من البخل، وأعوذ بك من أن أرد إلى أرذل العمر، وأعوذ بك من فتنة الدنيا وعذاب القبر.

(البخاري مع الفتح ١١ / ١٨١)

Ó Allah! Hozzád menekülök a gyávaság elől, Hozzád menekülök a fös vénység elől, Hozzád menekülök a tehetetlen vénység elől, és Hozzád menekülök az evilági kísértés és a sír kínzása elől! (al-Bukhári)

اللهم اغفر لي خطيئتي، وجهلي، وإسرافي في أمري، وما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي هزلي وجدي، وخطئي وعمدي، وكل ذلك

عندي. (البخاري مع الفتح ١١ / ١٩٦)

Ó Allah! Bocsásd meg a bűnömet, a tudatlanságomat és azt, hogy nem tartottam mértéket a viselkedésemben, s azt is, amit Te jobban tudsz mint én! Ó Allah! Bocsásd meg a

komolytalanságomat és a komolyságomat, a tévedésemet, és azt, amit direkt tettem meg. Ez mind nálam van (al-Bukhári)

اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً كثيراً، ولا يغفر الذنوب إلا أنت .
فاغفر لي مغفرة من عندك، وارحمني إنك أنت الغفور الرحيم .
(أخرجه البخاري ومسلم)

Ó Allah! Sok igazságtalanságot követtem el önmagam ellen, és senki sem bocsátja meg a bűnöket Rajtad kívül! A Tőled jövő megbocsátással bocsáss meg nekem! Te vagy a Megbocsátó és az Irgalmas! (al-Bukhári, Muszlim)

اللهم لك أسلمت، وبك آمنت، وعليك توكلت، وإليك أنبت وبك خاصمت . اللهم إني أعوذ بعزتك لا إله إلا أنت أن تضلني . أنت الحي الذي لا يموت، والجن والإنس يموتون . (أخرجه البخاري ومسلم)

Ó Allah! Noked vetem alá magam, Benned hiszek, Reád hagyatkozom, Tehozzád fordulok megbánással, Teérted szállok vitába. Ó Allah, menedéket keresek a Magasztosságoznál – nincs más isten csak Te – attól, hogy tévelygésbe vigyél engem! Te vagy az Élő, Aki nem hal meg, a dzsinnek és az emberek viszont meghalnak. (al-Bukhári, Muszlim)

اللهم إنا نسألك موجبات رحمتك، وعزائم مغفرتك، والسلامة من كل إثم، والغنيمة من كل بر، والفوز بالجنة، والنجاة من النار.
(أخرجه الحاكم وصححه ووافقه الذهبي)

Ó Allah! Tőled kérünk mindent, ami által elnyerjük a kegyelmet, és megbocsátásodat eredményezi. Add, hogy elkerüljünk minden rosszat, részesülhessünk minden jóban, elnyerjük a Paradicsomot és megmeneküljünk a Pokoltól! (al-Hákim)

اللهم إني أعوذ بك من التردّي، والهدم، والغرق، والحرق، وأعوذ بك أن يتخبطني الشيطان عند الموت، وأعوذ بك أن أموت في سبيلك مدبراً، وأعوذ بك أن أموت لديغاً. (أخرجه النسائي وأبو داود)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a lezuhanástól, az összeomlástól, a fulladástól és az égéstől. Menedéket keresek Nálad attól, hogy halálomkor a sátán rászedjen, attól, hogy úgy haljak meg, miközben hátat fordítok a Te utadon, vagy attól, hogy marástól haljak meg! (an-Naszái, Abu Dáúd)

اللهم إني أعوذ بك من العجز، والكسل، والجبن، والبخل، والهرم، والقسوة، والغفلة، والعيلة، والذلة، والمسكنة، وأعوذ بك من

الفقر، والكفر، والفسوق، والشقاق، والنفاق، والسمعة، والرياء،
وأعوذ بك من الصمم، والبكم، والجنون، والجدام، والبرص،
وسيع الأسقام. (أخرجه الحاكم، والبيهقي، وانظر صحيح
الجامع ١/٤٠٦)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad a tehetetlenség, a lusta-
ság, a gyávaság, a fösvényesség, a tehetetlen vénség, a szívte-
lenség, a hanyagság, az elszegényedés, a lealacsonyodás és a
nyomor elől. Menedéket keresek Nálad a szegénység, a hitet-
lenség, az engedetlenség, a rossz modor, az emberek dicsé-
retéért tett cselekedet és a látszatkeltés bűne elől. Menedéket
keresek Nálad a süketség, a némaság, az örület, a lepra és a
szörnyű betegségek elől! (al-Hákim, al-Bajháki)

اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم، وأستغفرك لما لا أعلم.
(رواه أحمد وغيره وانظر صحيح الترغيب والترهيب للألباني)

Ó Allah! Menedéket keresek Nálad attól, hogy társítsak mel-
léd miközben tudom, és bocsásd meg nekem, amit nem tu-
dok! (Ahmed)

اللهم انفعني بما علمتي، وعلمني ما ينفعني، وزدني علماً. (أخرجه

ابن ماجه

Ó Allah! Tedd hasznossá nekem azt, amit tanítottál! Tanítsd nekem azt, ami hasznos a számomra és gyarapíts engem tudásban! (Ibn Mádzsza)

اللهم إني أسألك علماً نافعاً، ورزقاً طيباً، وعملاً متقبلاً. (أخرجه

ابن ماجه)

Ó Allah! Tőled kérek hasznos tudást, jó gondoskodást és elfogadott cselekedetet! (Ibn Mádzsza)

اللهم إني أسألك يا الله بأنك الواحد الأحد، الصمد الذي لم يلد ولم يولد، ولم يكن له كفواً أحد، أن تغفر لي ذنوبي، إنك أنت الغفور الرحيم. (أخرجه النسائي وأحمد)

Ó Allah! Bizony Te vagy az Egyetlen, az Egyedül való, az Örökké való, aki nem nemzett és nem nemzetett, és senki sem fogható Hozzá! Kérlek, bocsásd meg a bűneimet! Bizony Te vagy a Könyörületes és a Megbocsátó. (an-Naszái, Ahmed)

اللهم إني أسألك بأن لك الحمد، لا إله إلا أنت [وحدك لا شريك

[لك] المنان [يا] بديع السماوات والأرض، يا ذا الجلال والإكرام، يا حي يا قيوم، إني أسألك [الجنة وأعوذ بك من النار] . (أخرجه أبو داود وابن ماجه والنسائي والترمذي)

Ó Allah! Kéréssel fordulok Hozzád azért, hogy Téged illet a dicséret és a hála, nincs más isten Rajtad kívül! Te vagy az Egyetlen, nincs Neked társad. Te vagy a Kegyes (az Adakozó). Ó egek és a föld Teremtője! Ó Fennséges és Méltóság-teljes! Ó Élő és Fenntartó! Bizony, Tőled kérem a Paradicsomot, és menedéket keresek Nálad a Tűztől! (Abu Dáud, Ibn Mádzsa, an-Naszái, at-Tirmidi)

اللهم بعلمك الغيب، وقدرتك على الخلق، أحيني ما علمت الحياة خيراً لي، وتوفني إذا علمت الوفاة خيراً لي، اللهم إني أسألك خشيتك في الغيب والشهادة، وأسألك كلمة الحق في الرضا والغضب، وأسألك القصد في الغنى والفقر، وأسألك نعيماً لا ينفذ، وأسألك قرة عين لا تنقطع، وأسألك الرضا بعد القضاء، وأسألك برد العيش بعد الموت، وأسألك لذة النظر إلى وجهك، والشوق إلى لقاءك، في غير ضراء مضرة، ولا فتنة مضلة، اللهم زينا بزينة الإيمان، واجعلنا

هداة مهتدين . (أخرجه النسائي وأحمد)

Ó Allah! A rejtett dolgokról való tudásoddal és a teremtesre való képességeddel, addig adj nekem azéletet, amíg tudod, hogy jó számomra az élet, és akkor küldj a halálba, amikor tudod, hogy jó a halál a számomra! Ó Allah! Add nekem az istenfélelmet titokban és nyilvánosan, az igaz szót haragban és elégedettségben, és add nekem a mértékletességet gazdagságban és szegénységben! Ó Allah! Soha el nem fogyó gyönyörűséget kérek Tőled és soha meg nem szakadó örömet! Kérem Tőled az elégedettséget az elrendelés után, és a kellemes életet a halál után! Kérem Tőled a Te Arcodra való nézés élvezetét, és a Veled való találkozás utáni vágyakozást, ártalom vagy tévelygésbe vivő kísértés nélkül! Ó Allah! Díszíts minket a hit díszével, és tegyél minket olyan igaz útra vezetőkké, akik az igaz úton vezéreltetnek! (an-Naszái, Ahmed)

اللهم ألهمني رشدي، وأعذني من شر نفسي . (رواه أحمد والترمذي)

Ó Allah! Inspirálj engem a józan viselkedésre és adj menedéket nekem saját magamrossza alól! (Ahmed, at-Tirmidi)

اللهم رب السماوات [السبع] ورب الأرض، ورب العرش العظيم،

ربنا ورب كل شيء، فالق الحب والنوى، ومنزل التوراة والإنجيل

والفرقان، أعوذ بك من شر كل شيء أنت آخذ بناصيته، اللهم أنت

الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت
الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء، اقض
عنا الدين وأغننا من الفقر. (أخرجه مسلم)

Ó Allah, a hét ég Ura, a hatalmas Trón Ura, Urunk és minde-
nek Ura, a [növényi] mag meghasítója, kisarjasztója, a Tóra,
az Evangélium és a Furkán (a Korán) lebocsátója! Hozzád
menekülök minden elől, hiszen Te mindent uralsz. Ó Allah,
Te vagy az Első, nincs semmi sem Előtted, és Te vagy az
Utolsó, nincs semmi sem Utánad, Te vagy a Felső, nincs
semmi sem Feletted, Te vagy a Benső, nincs semmi sem bel-
jebb. Uram, vedd le rólunk az adósság terhét és ments meg
minket a szegénységtől! (Muszlim)

اللهم ألف بين قلوبنا، وأصلح ذات بيننا، واهدنا سبل السلام، ونجنا
من الظلمات إلى النور، وجنبنا الفواحش ما ظهر منها وما بطن،
وبارك لنا في أسماعنا، وأبصارنا، وقلوبنا، وأزواجنا، وذرياتنا، وتب
علينا إنك أنت التواب الرحيم، واجعلنا شاكرين لنعمتك مثنين بها
عليك قابليين لها وأتممها علينا. (أخرجه الحاكم وقال: صحيح على
شرط مسلم، ووافقه الذهبي)

Ó Allah! Hangold össze a szívünket, javítsd a kapcsolatot közöttünk, vezess minket a békesség útjain, menekíts minket a sötétségből a fényre, tarts távol minket a hitvány cselekedektől, akár láthatóak, akár rejtettek legyenek is azok. Áldd meg nekünk a hallásunkat, a látásunkat, a szívünket, a feleségeinket (a párunkat) és utódainkat. Engesztelődj meg irántunk, hiszen Te vagy a Kiengesztelődő és a Könyörületes! Tegyéél minket olyanná, akik hálát adnak a kegyeidért Neked, dicsérve fogadják adományaidat! Teljesítd ki számunkra azokat [az admányokat]! (al-Hákim)

اللهم أنت الملك لا إله إلا أنت ، أنت ربي وأنا عبدك ، ظلمت نفسي
واعترفت بذنبي فاغفر لي ذنوبي جميعا إنه لا يغفر الذنوب إلا أنت .
وأهدني لأحسن الأخلاق لا يهدي لأحسنها إلا أنت ، واصرف
عني سيئها ، لا يصرف عني سيئها إلا أنت ، لبيك وسعديك ، والخير
كله بيدك ، والشر ليس إليك ، أنا بك وإليك ، تباركت وتعاليت
أستغفرك وأتوب إليك . (أخرجه مسلم)

Ó Allah, Te vagy a Király, nincs más isten Rajtad kívül. Te vagy az én Uram és én a szolgád vagyok. Igazságtalanságot követtem el magam ellen, s a bűneimet beismerem. Bocsásd meg nekem minden bűnömet, hiszen csak Te vagy képes a bűnök megbocsátására! Vezess engem a legszebb erkölcsök

felé, hiszen azok legszebbike felé csak Te vezérelhetsz! S fordítsd el tőlem azok rosszát, hiszen csak Te vagy képes azokat elfordítani! Hívásodra és szolgálatodra jöttem, minden jó a Te kezeden van, a rossz nem köthető Hozzád! Általad élek és Hozzád lesz a visszatérésem! Áldott vagy és Magasságos! Tőled kérem bűneim bocsánatát és Hozzád fordulok a bűnbánatommal! (Muszlim)

اللهم إني أسألك خير المسألة، وخير الدعاء، وخير النجاح، وخير العمل، وخير الثواب، وخير الحياة، وخير الممات، وثبتي، وثقل موازيني، وحقق إيماني، وارفع درجاتي، وتقبل صلاتي، واغفر خطيئتي، وأسألك الدرجات العلى من الجنة، اللهم إني أسألك فواتح الخير، وخواتمه، وجوامعه، وأوله، وظاهره، وباطنه، والدرجات العلى من الجنة آمين.

اللهم إني أسألك خير ما آتي، وخير ما أفعل، وخير ما أعمل، وخير ما بطن، وخير ما ظهر، والدرجات العلى من الجنة آمين.

اللهم إني أسألك أن ترفع ذكري، وتضع وزري، وتصلح أمري، وتطهر قلبي، وتحصن فرجي، وتنور قلبي، وتغفر لي ذنبي، وأسألك

الدرجات العلى من الجنة آمين .

اللهم إني أسألك أن تبارك في نفسي، وفي سمعي، وفي بصري، وفي روعي، وفي خلقي، وفي خلقي، وفي أهلي، وفي محياي، وفي مماتي، وفي عملي، فتقبل حسناتي، وأسألك الدرجات العلى من الجنة آمين . (أخرجه الحاكم عن أم سلمة مرفوعاً وصححه ووافقه الذهبي)

Ó Allah! Tőled kérem a legjobb kérést, a legjobb fohászt, a legjobb sikert, a legjobb cselekedetet, a legjobb jutalmazást, a legjobb életet és a legjobb halált! Erősíts meg engem, tedd súlyossá a jó tetteimet, szilárdítsd a hitemet, emeld fel a rangomat, fogadd el az imáimat és bocsásd meg a vétkeimet! És Tőled kérem a legmagasabb rangokat a Paradicsomban! Ó Allah! Tőled kérem minden jó kezdetét és lezáróját, lényegét és elejét, külsejét és belsejét, és a legmagasabb rangokat a Paradicsomban! Ámen (ó Allah, fogadd el).

Ó Allah! Tőled kérem a legjobbat abból, amihez közeledek, amit teszek és amit csinállok, [Tőled kérem] a legjobbat abból, ami látható és ami rejtett, s a legmagasabb rangokat a Paradicsomban. Ámen (ó Allah, fogadd el).

Ó Allah! Emeld fel a hírnevem, szabadíts meg a terheitől (bűneimtől), javítsd meg az ügyemet, tisztítsd meg a szívemet, őrizd meg tisztán a szemérmemet (a paráználkodástól), töltsd el fénnel a szívemet és bocsásd meg bűneimet! Tőled kérem a legmagasabb rangokat a Paradicsomban. Ámen (ó Allah, fogadd el).

Ó Allah! Áldj meg engem, a hallásomat, a látásomat, a lelkemet, a testemet, az erkölcsömet, a családomat, az életemet és a tetteimet! Fogadd el tőlem a jótetteimet! Tőled kérem a legmagasabb rangokat a Paradicsomban. Ámen (ó Allah, fogadd el). (al-Hákim)

اللهم أعنا على ذكرك، وشكرك، وحسن عبادتك. (أخرجه الحاكم وصححه)

Ó Allah! Segíts nekem abban, hogy megemlékezzek Rólad, hálát adjak Neked, és méltóan szolgáljalak! (al-Hákim)

اللهم إني أسألك الثبات في الأمر، والعزيمة على الرشد، وأسألك شكر نعمتك، وحسن عبادتك، وأسألك قلبا سليما، ولسانا صادقا، وأسألك من خير ما تعلم، وأعوذ بك من شر ما تعلم، وأستغفرك لما تعلم. (السلسلة الصحيحة ٣٢٢٨)

Ó Allah! Tőled kérem a szilárdságot a vallásban, és a határozottságot az igazság követésében! Tőled kérem azt, hogy hálát adjak Neked a Tőled származó kegyekért, és azt, hogy méltóan szolgáljalak! Adj nékem tiszta szívet és igazmondó nyelvet! Add nékem a legjobbat mindabból, amit tudsz, s menedéket keresek Nálad mindannak a rosszja elől, amit tudsz és bocsásd meg nekem mindazt, amit tudsz! (a hiteles láncolat 3228)

اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك، وبمعافاتك من عقوبتك،
وأعوذ بك منك، لا أحصي ثناء عليك، أنت كما أثنيت على
نفسك. (أخرجه مسلم)

Ó Allah, én a Te elégedettségedhez menekülök a haragvásod
elől, s a védelmedhez a büntetésed elől! Hozzád menekülök
Előled. Nem tudnám számon tartani a Rólad mondott dicsé-
retet, Te olyan vagy, ahogyan Magadat dicsérted. (Muszlim)

اللهم اغفر لي ذنبي كله، دقه وجله، وأوله وآخره وعلانيته وسره.
(أخرجه مسلم)

Ó Allah! Bocsásd meg nekem minden bűnömet, a legkiseb-
bet és a legnagyobbat, az elsőt és az utolsót, a nyíltat és amit
titokban követtettem el! (Muszlim)

اللهم حبب إلينا الإيمان وزينه في قلوبنا وكره إلينا الكفر والفسوق
والعصيان واجعلنا من الراشدين، اللهم توفنا مسلمين، وأحينا
مسلمين، وألحقنا بالصالحين غير خزايا ولا مفتونين. (أخرجه أحمد)

Ó Allah! Szeretted meg velünk a hitet, s tedd tetszetőssé azt
a szívünkben! Utáltasd meg velünk a hitetlenséget, a gonosz-

ságot és az engedetlenséget és tegyél minket azok közé, akik az igaz úton járnak! Ó Allah muszlimként szólíts minket Magadhoz, s add, hogy muszlimként éljünk és sorolj minket a jó emberek közé, kísértés és szégyenkezés nélkül! (Ahmed)

اللهم اغفر لي، وارحمي، واهدني، وعافني، وارزقي. (أخرجه مسلم)

Ó Allah! Bocsáss meg nekem, könyörülj rajtam, vezérelj, védelmezz és gondoskodj rólam! (Muszlim)

اللهم زدنا ولا تنقصنا، وأكرمنا ولا تهنا، وأعطنا ولا تحرمنا، وآثرنا ولا تؤثر علينا، وأرضنا وارض عنا. (أخرجه الترمذي والحاكم وصححه)

Ó Allah! Többet adj nekünk és ne kevesebbet! Adj megbecsülést, és ne alázz meg minket! Adj nekünk, és ne tagadj meg tőlünk! Add hogy elégedettek legyünk és légy elégedett velünk!

اللهم صل وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

Ó Allah, küldd kegyelmedet és áldásodat Mohamedre, a családjára, az összes társára, és azokra, akik jóra való módon követik őt, egészen a Feltámadás Napjáig!

Tárgymutató

Al Fátiha	30
Áldozat bemutatása	171
Al Isztikhára	63
Alvás	84; 92; 93; 94
Arafa	166
Azán	27
Baj	100
Beteglátogatás	113; 114
Böjt	135
Böjt megtörése	130; 134; 135
Bűn elkövetése	109
Csapás	100; 116
Csodálkozás	168
Daddzsál	143
Dicséret	161
Döntéshozatal	63
Ddzsamarát megdobálása	167
Éjszakai kutyaugatás	160
Ellenséggel találkozás	102; 105
Előjel	146
Emelkedő	153
Eső	128; 129
Esőkérés	127
Evés előtt	131
Evés után	132
Fájdalom	169

Faluba belépés	149
Fátiha	30
Fekete kő	163
Felébredés	15
Félelem	171
Felöltözés	18
Gyermek születése	112
Gyermekek	113
Halálos betegség	114; 116
Halott gyermek	121
Halott szemének lecsukása	117
Halotti ima	118
Hamis messiás	143
Harag	139
Házasélet	139
Házasulandók	138
Házba belépés	25
Házból távozás	24
Házigazda	133
Igazságtalanság	103
Ijedtség	171
Ijedtség alvás közben	93
Ima	48; 55
Imára hívás	27
Istenemlegetés	65
Ivás	134
Jemeni Sarok	163
Jó hír	169
Jótevőért	142

Kakaskukorékolás	159
Kegyelem kérése a Prófétára ﷺ	156
Kellemetlenség	156
Kétség	106
Kölcsön	144
Kölcsön visszaadása	107
Köszönés	158; 159
Közlekedési eszköz	147
Kutyaugatás	160
Leborulás	40; 43; 44
Lejtő	153
Magány	93
Mecsetbe belépés	26
Mecsetbe menet	25
Mecsetből való távozás	27
Megbocsátás	142
Meghajlás imában	37
Meghajlásból felegyenesedés	39
Mennydörgés	126
Mosakodás	22
Muszlim találkozó	140; 141
Nagyhatalmúakkal való találkozás	102; 103
Nehézség	109
Nyugtalanság	93
Oszlopok (dzsamarát) megdobálása	167
Öltözködés	18
Öröm	156
Öröm esetén	168
Piacra belépés	150

Próba	140
Részvétnyilvánítás	123
Rossz álom	94
Rossz sugallat ellen	108
Ruha felvétele	19; 20
Ruha levétele	20
Sátán cselszövése ellen	172
Sátán sugalmazása ellen	110
Sírba helyezés	124
Sírok látogatása	125
Szafa és Marwa	164
Szamárordítás	159
Szélfúvás	125
Szemmel verés	170
Szenvedés	140
Szeretet	143
Szidalmazás	160
Szomorúság	98
Szorongás	98
Társítástól való félelem	145
Tasahud	45; 46
Tehetetlenség	111
Telbija	162
Temetés után	124
Termés	136
Tüsszentés	136; 137
Új ruha felvétele	19; 20
Újhold	129
Utazás	147; 148; 151; 152; 153; 154

Vagyon felajánlása	144
Városba belépés	149
Vendég	133
WC-be belépés	21
WC-ből kilépés	21
Witr (páratlan) ima	95; 97
Zarándoklat	163-167

Jegyzetek

Jegyzetek

Jegyzetek

